

കൽകി

KALKI 15-11-81 രൂ. 1.20

மாரும் இன்றைய
என் பொருள்
மலிழ்வாய்
மட்டுமே

யொங்கும்
மலிழ்வைக் கூட்டுமே
ம.பத்மலால்
துணிகள்
மட்டுமே

ம.பத்மலால் துணிகளின்
மேம்பாலைக்கூட உடன்கூறு இவ்வு
உணர்வைத் தருவதைப் பார்ப்போம்.
பாதிபெயர் மென்மையான மட்டுமே
கூட்டம் துணிகளில் சித்தம்
சித்தம் மட்டுமே புதிய பருவங்கள்
தருவதில் உணர்வுகள்
கேள்விகள், மட்டுமே மட்டுமே மட்டுமே
அனைத்து உணர்வு மட்டுமே
கருவியில் மட்டுமே மட்டுமே
மட்டுமே மட்டுமே

ம.பத்மலால்
பேப்பரிக்ஸ்

சிரிப்பைச் சேர்த்து வைக்கிறேன்!

சிரிப்பைச் சேர்த்து வைக்கிறேன்

இவளும் சேர்த்து வைக்கிறேன்,
செல்வம் வேறே சேர்க்கவில்லை,
சிரிப்பைத் தேடிச் சேர்க்கிறேன்.

என்ன வயதில் பார்ப்போர் அளிக்கும்
பரிசாய்ச் சேர்த்து வைக்கிறேன்,
பெரிசாய் வளரச் சேர்க்கிறேன்.

என்னைப் பார்த்து தேரு சிரித்த
நிலைவை நெஞ்சில் சேர்க்கிறேன்,
புனிதம் கூட்டிச் சேர்க்கிறேன்.

அம்மா அக்கா தாத்தா பாட்டி
அப்பா சிரிப்பைச் சேர்க்கிறேன்,
தப்பா தன்மைச் சேர்க்கிறேன்.

வண்ணச் சிரிப்பை எண்ணிச் சேர்ப்பேன்,
எனது வாழ்க்கைச் செல்வமாய்,
மனது திறைபயம் செல்வமாய்.

சிரிப்பைச் சேர்த்து வைக்கிறேன்,
இவளும் சேர்த்து வைக்கிறேன்!
சேர்க்க வேறே செல்வம் இல்லை,
சிரிப்பைத் தேடிச் சேர்க்கிறேன்!

—தம்பி சேலிவாசன்

✽ மலி உச்சிக்கு எதிராகவும், ஐயம் பெருமாளும்

"புனிதமான அந்த பேரீ ஒய்ஸில்லை உங்கள் காயாய் தொடர் போகிறீர்கள்? நீங்கள் நாளமாததாய் போகிறீர்கள்! உங்கள் உங்களுக்குத் தான் புரிவதே மாட்டார், நீங்கள் அந்த மலி உச்சியை அடைவதை நான் பார்த்து விடுகிறேன்!"

"எத்தனையோ இடைஞ்சல்களைக் கடந்து, 15,500 அடி உயரத்தில் இமயமலையில் உள்ள தபோ வனத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்த எங்களுக்குக் கிடைத்த காழ்த்துரை இது! புனிதமான இமய மலையின் செருகல்கள் காலடி படக்கூடாதாம். பின்னே, தலை யாலா தொருவது! எண்ணப்பர் கைக்கலில் லியா காலி செயலிக்கத்தின் மீது எப்படியோ எவ்வா இடைஞ்சல்களையும், சாபங்களையும் கடந்து பேரீ ஒய்ஸில் எண்பதும் 15,500 அடி உயரத்தில் இருக்கும் செருகத்தை அடைந்து விட்டோம்." (செலிக்கம் என்பது தான் ஒய்ஸில் ஆகியிருக்கிறது போலும்!) என்று வெற்றிப் பெருமித்திடல் சிலிக் கிளர் மலையிலும் குழலின் தலைவரான திரு பாண்டியம்.

இவர்களின் பயணமே ஒரு கையவாச நிகழ் எதையாகத்தான் இருக்கிறது. இப்

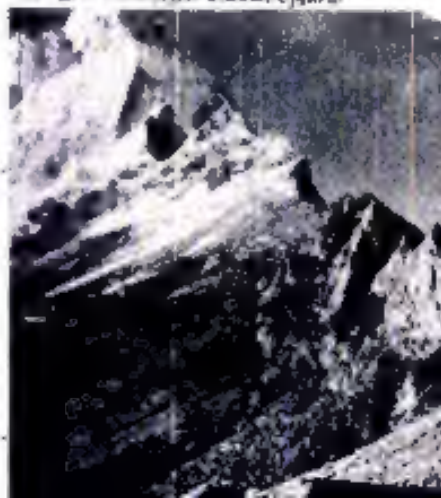
✽ மலிப்பாளை நடுவே நால்கள்

பயணத்தில் வெற்றி பெற்ற ஒருவரும் ஒருவர் திரு பாண்டியம், மற்ற இருவரான திரு ஐயம் பெருமாளும், திரு ரங்கநாதனும் 'கெமி இரட்டையர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். எதற்கும்?

1940ம் ஆண்டு எம்.பி.சி.கு தீரவாளமும் கெமியும் சேர்ந்து மலையிலும் போட்டி ஒன்றை நடத்தியது. எம்.பி.சி.கு தீரவாள அதிபர் திரு விவேகநாதன் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு ரூப் பரிசாக ரூ. 1000 தரச் சேர்ந்ததார், திருத்தணி அருகில் உள்ள 'சேலம் குண்டு' என்னும் மலையில் இந்தப் போட்டி நடந்து அந்த மலையின் ஏறி வெற்றி பெற்ற அந்த ஐயம்பெருமாளும், ரங்கநாதனும், இப் போது 15,500 அடி உயரமுள்ள பேரீ ஒய்ஸிலிலும் வெற்றிக் கொடி நாட்டி விடுகிறார்கள். அதனையதான் இவர்களை வழி தெரு 'கெமி இரட்டையர்கள்' என்ற பட்டப் பெயரில் அழைத்திருக்கிறார்கள்.

பிரபல மலையிலும் திருவாரி திரு நே. ரமணன் ஆரம்பித்து கைத்த அமைப்புத்தான்

✽ தபோவனத்தின் கெமிட்டியும்

'இரி விஜயாதி மண்டலம்'. இந்தச் சங்கதிகள் மூலமாகத்தான் பாண்டித்தியம் தமிழகத்தில் பறிமேரு பேர் பேசி வியவிலகை அடைவப் போனார்கள்....

"முதல் கோணம் மூற்றும் கோணம் எப்பார்கள். எங்களுக்குமே முதல் கோணம். இரண்டாம் கோணம் என்று ஏற்பட்டாலும் கடைசியில் வெற்றி பெற்று விட்டோம். முதல் கோணத்தை சொல்லட்டுமா?

"செப்டம்பர் 13-ல் தேதி நாயகம் புறப் பட நான் குறித்து ரிசர்வேஷன் செய்து விட்டோம். அங்குக்குத்தான் தமிழக அரசு 'பந்த' என்று அறிவித்தது. விடுவ எல்லாம் வெற்றிசோஷல் கிட்டத் போட்டோக்களைப் பத்திரிகைகள் பிரசுரித்தனவே! இந்த அழகில் எங்களைக் குட்டை முடிக்கக்கொண்டு எப்படி கட்டுவாருக்குப் போய்ச் செலவது? டாக்ஸியோ, ஆட்டோவோ எதுவும் கிடைப்பாது! பட்டா பாடு பட்டுப் போய்ச் சேர்த்தோம். நல்ல காயம். நாயகன் போல ரயில் வண்டியில்!

13-ல் தேதி 'பந்தை'க் கடத்து 15-ல் தேதி ரிசர்வேஷன் போய்ச் சேர்த்தோம். அங்குக்கு அங்கு ஹர்த்தால்! ஆட்டோவோ டாக்ஸியோ, தோட்டவோ கிடைப்பாது. இருந்ததைக் கொண்டு கமாளித்துக் கொண்டு மலை அடியாரத்துக்குப் போய்ச் சேர்த்தோம். உத்தரவாசி என்னும் இங்குரிந்தால் மலையேறும் பவிரி அனிக்வும் திசுவம் உள்ளது. இங்குதான் நமக்கு, கட்டு. வேலை யாட்கள் எல்லாம் கிடைப்பார்கள். ஒரு கைகடையும், சாமான்களைத் தூக்கிக் கொண்டு வர பறிமேரு வேலை யாட்களையும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டு நிம்மதியாகப் படுக்கப் போனோம்.

"சரி, எல்லா இடைஞ்சல்களையும் கடத்தாவி விட்டது. இனிமேல் நமக்கென்ன வேலை" என்று தோய்யாகத்தூக்கி விட்டு மறு தான் எழுந்தால் மூடியோகை சென்றி வந்தது.

II என்.சி.பி.வ். கீழ்க் திரு விவகாரங்கள் சங்கதிகளையும் மூலப்பெருமையையும் பாண்டித்தியமும் அழகுவிட்டது.

XX ஸ்ரீராமநாதியல் 'பேரி வியவிலக' நோக்கி

எங்களுக்கு மூன்றாவது சென்ற வேலையர் குழுவின ஜீப் வண்டித்து. மூன்று போர்ட்டர்கள் இந்தத் திட்டார்களாய்! அவர் களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் மற்றவர்கள் வேலை நின்றுதம் செய்தார்கள். எங்களுக்குமே உன்னத உதவர்களுக்குக்கொண்டது. ஒரு வழியாகத் தைரியப்படுத்திக் கொண்டு மறுதான் புறப்பட்டோம்.

நடுவில் ஒரேயளவுக்கு அங்கப்போது உடல் நயம் சீரடைத்து. அங்கப்பொழுது ஆக வாய்ப்படுத்திக்கொண்டு 13,700 அடி உயரத்தில் உள்ள 'கோமுகி'வை அடைந்தோம்.

எங்கள் மனமெல்லாம் பரவசம் அடைந்தது. இங்குதான் நமது பாரதத்தில் புனிதமான கங்கை தன் கரத்தினரையைத் துலக்குகிறது. இந்த நதித் தேவதையை வணங்கி வழிபட்டோம். அங்கிருந்து பார்க்கும் போது தாய்க்கன் அடைய வேண்டிய கிராமான பேரீ ஷியலில் தெளிந்தது. கங்கா தேவியின் கருணையோடு மனுதான் புறப்பட்டுவிடலாம் என்று தீர்மானிப்போது வானிலே மிகவும் மோசமாக இருந்தது. அந்த நிலையில் உடய்தலம் சரியில்லாததால் லுவர் தங்கி விட்டார்கள். மீதி எட்டுப் பேரும் பயணத்தைத் தொடர்த்தோம்.

எங்களுடைய அடுத்த தங்குமிடம் 'தபோவன்.' இங்குதான் அங்கிருந்த வெண்கலர்கள் ஒருவர் எங்களைச் சபித்தான். இம்மயமில்லையில் இருப்பிடமாகக் கருதப்படுவதால் அங்கு மனிதர்களின் காலடி மடக் கூடாது என்பது அவனுடைய நம்பிக்கை. ஏதாவது அரசுக்கு போயிருந்த எங்களுக்கு அவனுடைய பேச்சு கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. போதாததற்கு, எதிர்ப்பட்ட வெண்தாட்டுக் குழு கொன்றும் எச்சரித்தது. வானிலே மிகவும் மோசம் என்று. மேலும் லுவர் அங்கேயே தங்கிவிட்டார்கள்.

அந்தபேர் மட்டும் திட மனத்துடன் எப்படியும் கிரை உச்சியை அடைந்தே திருவது என்றிருந்தோம். தாய்க்கு தாங்கள் கரத்திருந்து ஓரளவு வானிலே சீரடைந்தவுடன் அந்தப் பேர் கொண்ட எங்கள் குழு புறப்பட்டது. ராமகிருஷ்ணன், நான் ஆடுமோர் எங்கள் லுவருடன் இருந்தார்கள்.

இந்தக் கடைசிப் பயணத்தில்தான் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு விட்டோம். இருப்புவரை பஸிக்கட்டிகள் மூடிக் கொண்டன. எப்படி காலை எடுத்து நடப்பது? மலையேறுவதற்குப் போட்டுக் கொண்டுள்ள 'டிசால்'னே கனம். 'தூண்டி' ஷர்' எனப்படும் ஷரீலோ ஏகத் தகராறு. போலாய் திரும்பிவிடலாம் என்று பலமுறை தொடர்ந்தது.

உச்சிக்கு 400 அடி இருந்த நிலையில் ராம கிருஷ்ணனும் நானும் திரும்பி விட்டார்கள். தாய்க்கன் மட்டும் தொடர்ந்தோம். பஸிக் கட்டிகள் மார்க்புவரை லூட மெதுவாக ஒவ்வொரு அடியும் எடுத்து வைப்பதே ஒரு சாதனை போல இருந்தது. 'பேரீ'யும் எங்களுக்குச் சவால் விட்டுக் கொண்டு நின்றது.

மெதுவாக லுன்னேறி, மலையின் உச்சியில் ஏறி கிரீவிதாரி மண்டலின் கொடிசைய நட்டபோது தாய்க்கன் லுவரும் அலுதியை விட்டோம். அப்படியே பரவச நிலையில் தின்றிருந்தோம். எவ்வளவு இடைஞ்சல்கள், தடைகள்! செங்கிலில் இருந்து ஆரம்பித்த எங்களின் பயணம் கண் லுன்னால் திரைப்படம் போல ஓடிவது. மெதுவாகச் சதாரித்துக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் யாழ்த்துத் தெரிவித்துக் கொண்டோம்.

லுவரே உச்சியை அடைந்ததாலும் மற்ற எட்டுப் பேருக்கும் இந்தப் பெருமையின் பயன்கண்டு" என்று முடித்தார் குழுவின் தலைவர் திரு பானியம்.

பேட்டி: பி. எங்கலாமி
புகைப்படங்கள்: பானியம்,
ஸ்ரீவினாயகம்

குபா

• மர்மத் விதாடர்.

- சின்பிர்க்நியவன் -

கல்கி டிசம்பர் 62 இதழில் ஆரம்பம்

ஊர்ப்புறம்

வாழ்த்து முடிந்ததும் ஆனந்தத்தில் அவரை அப்படியே கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டார் பொட்டேடோ! இரவு ஒளியினா நிகழ்ச்சிக்கு தங்கள் குழுவின பிரதான விருத்தினராக விவரமான் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார் பொட்டேடோ. அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்ட விவரமான் தம் அனுபவம் பற்றிப் பேசினார்:

ஊர்ப்புறம் ஒரு நாள்!

"மனதின் இதயத் துடிப்பினைத் தொடங்கி அண்ட விரைந்திடுகிறேன்"

நவம்பர் 25 தேதி, நேரு கட்டிடம், கட்டிவிட்டு விடப்பட்ட ஒளிபேரா இசைகளைக் கீழ்க்கிறது. மேலும் பலர் விளக்கொளியில் தொழில்கள். சென்னை வாரிசாக அண்டு ரொல் ரெகர்சன் மையம், நேரு-சென்னைப் பொருட்படுத்தாமல் உதவாமல் ஆடுகிறார்கள்!

நவம்பர் 25 தேதி, நேரு கட்டிடம், கட்டிவிட்டு விடப்பட்ட ஒளிபேரா இசைகளைக் கீழ்க்கிறது. மேலும் பலர் விளக்கொளியில் தொழில்கள். சென்னை வாரிசாக அண்டு ரொல் ரெகர்சன் மையம், நேரு-சென்னைப் பொருட்படுத்தாமல் உதவாமல் ஆடுகிறார்கள்!

கனம் அப்பாவிடம் மிகுந்ததில் எந்திர தான வித்தியாசங்களையும் ஒளியில் எவ்வளவு வித்தியாசங்களையும் காட்ட முடிந்தது என்று உணர்ந்து பொட்டேடோ விவரிப்போனார். விவரமான்

வரை விரைந்தும் வர்த்தும் அடங்குகிறது. "சுருதி மாதா: வய தோ" என்று நமது சாந்திரங்கள் கருவது எவ்வளவு உண்மை! இந்த இரண்டின் சேர்க்கை ரெகர்சனின் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த அழிக்க முடியாத பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. பாங்கோ, கோங்கா, ஆபிரிக்க டிரம் உள்விட்ட டிரம் கிட்ட எவ்வளவு எவர்க்குக் கோசத்தின் பஞ்ச வர்த்தியங்களை நினைத்துள்ளேன்.

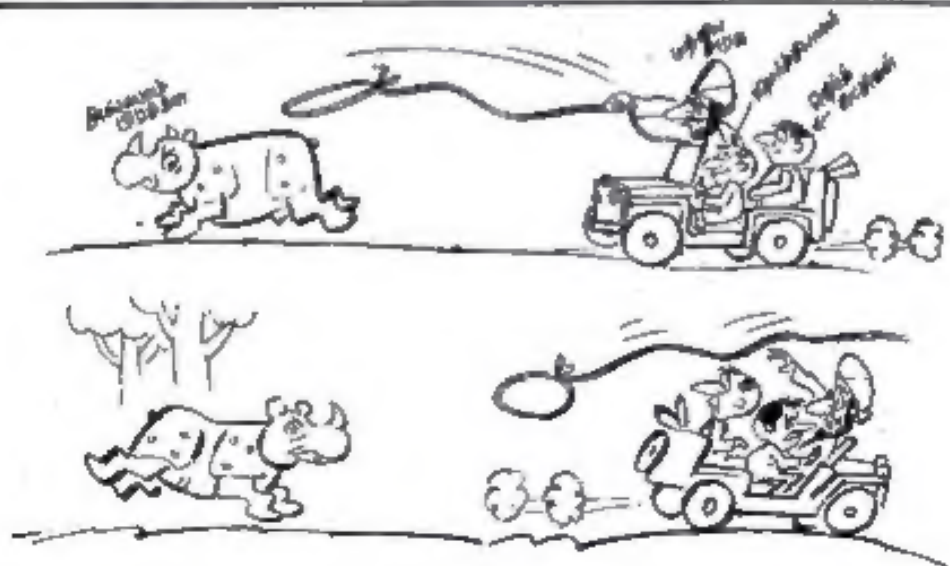
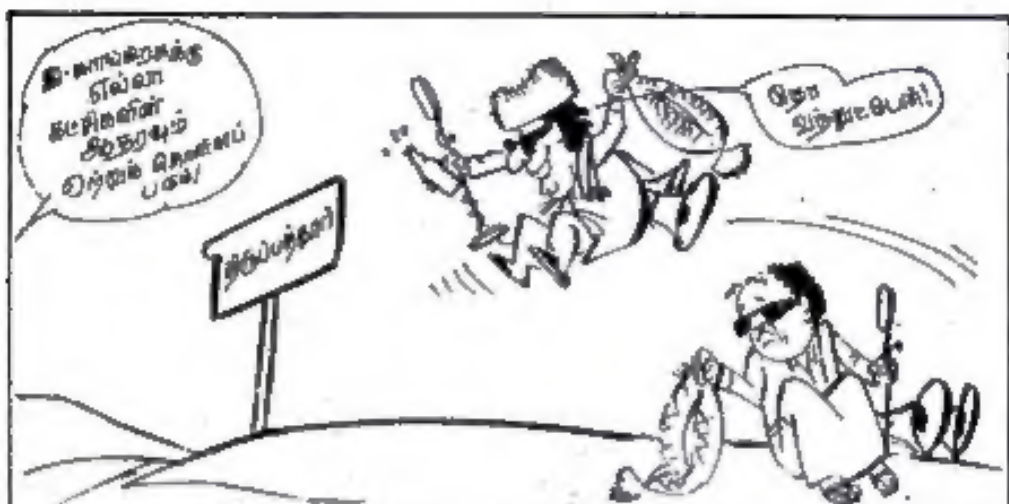
"அன்று பாட்டப்பட்டவை வெவ்வளவு சதுஸ்ர அல்லது திஸ்ர கதில் அமைந்தவை. இசையின் வேகமும், தான வர்த்தியங்களின் வேகமும் படிப்படியாக அடிகளித்து ஓர் உச்ச கட்டத்தை அடைந்து ரெகர்சனுக்கு விவரிக்கவொன்றை எத்தொகுத்ததைத் தந்தது. ரெகர்சன் இசையின் தன்னை இழந்து தானம் பொட்டேடார், பாடினர், ஆடினர்.

"சில சொல்லுக் கட்டுக்களை அவர்கள் வாரிக்கும்போது சில இடங்களில் அழுத்தமாக வாரிப்பதும், எதிர்த்தை சொல்லுக் கட்டுக்களை ஆவ்வாங்கே புகுத்துவதும் இசைக்கு விடுவிருப்பிட்டி மெருகென்றினை."

சத்திப்பு ஏற்பாடு: சண் புகைப்படம்: ரொல்

ஊர்ப்புறம்

தொல்லைபேசியின் நூற்றாண்டு!

நீயிழை தொல்லைபேசிக்கு தூற்றாண்டாம், சந்தோஷம்.

கிரஹாம்பெல் டெலிஃபோன்கள் கண்டுபிடித்து 105 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. டெலிஃபோன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஐந்தாவது ஆண்டில் இத்தியாயுக்கு வந்து விட்டது. சுதந்திர ஆட்சியில் 34 ஆண்டுகளும் அதற்கு முன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலும் இருத்திருக்கிறது. எனவே மேல்நாடுகளில் அடைத்த அளவு வளர்ச்சி இங்கே எதிர்பார்க்க முடியாதுதான்.

பெரிய அமெரிக்க நகரங்களில் வீதிக்கு தாற்பது ஃபோன் பூக்கள். இங்கே தாற்பது வீதிகளுக்கு ஒரு பப்ளிக் ஃபோன் இருக்கக் கூடாதா? வேண்டாம். பேட்டைக்கு ஒன்று? இருக்கிற ஒன்றிரண்டு ஃபோன் பூக்கள் பழுது படாமலாவது இருக்கப்படாதா? துப்பறியும் கதை எழுதுகிறவன் கூட பப்ளிக் ஃபோன் பூத்தைக் கதையில் பயன்படுத்தத் தயங்குகிறேன் ஐயா!

அமெரிக்காவில் ஃபோன் தேவை என்று எங்கிருந்தாலது ஒரு ஃபோன் பண்ணி விலாசம் தந்தால் போதும், நாம் ஜாக்கைக்குத் திரும்பு முன்னர் அங்கே ஃபோன் நிறுவனத்தின் பிரதிநிதி ஃபோனூடன் காத்திருப்பான். இங்கே பெயரைப் பதிலு் செய்துகொண்டு ஆண்டுக் கணக்கில் காத்திருக்கும் நிலைக்கு என்று விடிகுலாவம்?

ஒரு ஃபோன் போட்டு எங்கேஜ்ட் தொனி வந்தால் நியூயார்க் வாசி மறு படி உயல் செய்வத் தேவையில்லை. ஃபோனில் உள்ள ஒரு பட்டனை அமுக்கி விட்டால் போதும். லைட் சிக்ஸர் ஆனதும் தானாகக் கணக்கில் கிடைக்கும். அதிர்ச்சிபு மணியும் ஒலிக்கும். இத்தியன் இயங்கவேண்டாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. குறைந்த பட்சம் இந்த கிராண்டாக் தொல்லைவாது தீரக் கூடாதா?

அங்கேயெல்லாம் டயல் ஃபோன் மட்டுமின்றி புஷ்பட்டன் ஃபோன், கவரிக் ஃபோன், ஒயர் இல்லாத ஃபோன், பாக்கெட் ஃபோன், காரிக் ஃபோன் என்று தினுசு தினுசாய் பல்வேறு நிறங்களில் உள்ளன. நமக்குக் குறைந்தபட்சம் சரியாக இயங்குகிற ஃபோன் ஒன்று தரப்பட்டாலே போதுமே!

சிகாகோ, டீலாஹியா, மியாமி, லாஸ் ரோச்செல்லிகோ ஆகிய நகரங்ளில் உள்ள ஒரு நிறுவனத்தின் தான்கு கிளைகளில் மாணேஜர்கள் ஃபோன் மூலமே மாநாடு நடத்துகிறார்கள். நமக்கு அவ்வளவு வேண்டாம். இந்த எல். டி. டி. அடிக்கடி அவுட் ஆஃப் ஆர்டராகிறதே இதற்காவது கிமோசனம் பிறக்காதா?

அங்கே நானுக்கு நான் ஃபோன் காக்களுக்குக் கட்டணம் குறைத்து கொண்டு வருகிறது; இங்கே அதிகரிக்காமலாவது இருக்கக் கூடாதா? நாம் செய்யாத ஃபோன் காக்களுக்கு நமக்கு யில் வராமலிருந்தாலே மறிவோமே! மழையோ, புயலோ, வெள்ளமோ, வரட்டுவோ எதுவானதும் சரி; முழங் காலவது வெண்பனி அடிக்கிட்டுத் தாவித் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டாலும் ஃபோன் தொடர்பு இருக்கும் கண்டாவினே. இங்கே ஒரு மழை அடித்தால் நானு நானுக்கு ஃபோன் வேலை செய்வதில்லையே வாயி! கேட்டால், "கேபிளில் தண்ணி பூத்துக்கிடுச்சு" என்று குரூர!

டயல் டோனுக்குப் பதில் எங்கேஜ்ட் டோன் ஒலிப்பதையும், கணக்கு வழக்கற்றுக் கிடைக்கும் ராங் நெம்பர்களையும் சித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஃபோன் டிபார்ட்மெண்ட் ஆட்சினை மது கிணப் பயன்படுத்தி நம் செயலில் ஃபோன் பண்ணுவதையும், எதிரிக் கட்சியினரின் காரையாடலை ஆளும் கட்சிக்காக ஒட்டுக் கேட்கிற ஒற்றர் வேலைவையும் எப்படி பொறுத்துக் கொள்வது?

"தொல்லைபேசிவா? அது தொல்லை பேசியல்லவா!" என்று தலையில் அடித்துக் கொள்ளிற நிலைக்கு என்று முற்றுப்புள்ளி!

நமது குறைகணியெல்லாம் அடுக்கி குறைவிட்டால் பாலம், சென்னை டி.ஜி.எம் தான் என்ன செய்வார்? "விளக்கம் கொல்லத் தயக்கம் இல்லை" என்று கட்டுரை எழுதுகிறார். அதைப் பி. ஆர். ஏ. மூலம் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பிப் பிரசுரிக்கக் கோருகிறார்!

அங்கே சாதாரணகளுக்குப் பட்டியல் போடுகிறார்கள்; இங்கே வேதனைகளுக்கு விளக்கம் சொல்கிறார்கள்!

1981 நவம்பர் 15

தன்மதி துப்பளி 30

முகர்: 40 இதழ்: 16

கல்கி

தமிழ்நாடு ந-இ தன்மை பெற்ற எங்கள் தாயகத்து குட்டியு் வாழ - மய்யநாடு

'தமிழ்த்தாயின் செல்வக்குழந்தை' என்றே, அதுதான் நினைவுக்கு வந்தது.
சென்னை-75 வி. ச. வாகுதேவன்

● புதுக்கவிதைபேடிக்காத கவிஞனுக்குப் புதுக் கவிதை யால் அஞ்சலியா? நீங்கள் வேண்டுமானால் அவரமுத்துவையும், மேத்தாவையும் தலைகீழ் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உருக்கமோ, நினைவோ இல்லாத அவர்களின் கவிதை என்ன கவிதை? திருநெல்வேலி-71 இ. வீரபத்ரன்

● அன்புள்ள 'வீர புகழ்'க்கு.
எங்களுக்குடைய கிரோதிகளான மோசடி மல்லுக்கும், அயோக்கிய சோழனுக்கும் எதிராக நீங்களாவது குரல் கொடுக்கிறீர்களே! (எனல்வரத்துடன்) நன்றி. இப்படிக்கு நிபாயம், எத்தியம்

● 'கத்தர் சங்கி' நேரத்தில் அலுவலாய் கூடு முன்னிற் திருத்தலம் கண்டேன், நன்றி. கட்டுரை ஏழை பூர்த்தியடைவதில்லை. அங்கு கட்டக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்குமே ஒரு கதை உண்டு. ஒன்றிரண்டையாவது குறிப்பிட்டிருக்கலாம். திருச்செத்துர் எஸ். தழிதழர கப்ரமணியம்

● 'கங்கி' திபாவணி மலர் கண்டேன், உங்கள் தந்தைக்கு மணியம், உங்களுக்கு மணியம் செல்வன், இரண்டு தலைமுறைப் பத்தத்தின் இனிய இழை ஒரு உன்னதமான மலரை உருவாக்கியிருக்கின்றது. மணியம் செல்வனுக்கு எனது இதயம் நிறைந்த பாராட்டுக்கள்! திருச்சி-8 சேவற்கொடியோன்

● வழுக்கமொடியே நிறப்பாக வரும் கங்கி திபாவணி மலர், இவ்வருடம் காலத்திற்கு ஏற்ப தன்னை அழகு படுத்திக்கொண்டுள்ளது. சிஷ்வர்களால் குரு பெருமையடைவார். மகா கிங்கத்தின் 'திரு அட்பிரகாச வள்ளலார்' கட்டுரை அனத்ததான் நினைவுபடுத்திவது. மற்றபடி, எதைச் சொல்வது, எதை விடுவது- திட்டாடுகிறேன். துள்ளிப்பட்டி வி. வக்ஷணன்

● ஒரு சித்திரத் தொடகுக்கு இந்தனை மூக்கியத்துவமா? டாஸும் தங்கவேலுவினர் நகைச்சுவை அற்புதம். அவர் கதை மேடை நாடகமாகட்டும், நாங்கள் பார்க்கத் தயார்! சென்னை-38 மஞ்சளா பாய்

● அப்பாடா! உயிரோடு எங்களை பெயலாம் கொலை செய்த சித்திரக் கதை முடிவிறது. கதையில் எனக்கு நிகையும் பிடித்த வாக்கியம், 'அடுத்த இதழில் முடியும்' என்பதுதான். ரொம்....ப நன்றி. பரதூரர் ஆர். தாகராஜன்

● குமுறித்த உள்ளம் கொண்ட கவிஞனுக்கு நீங்கள் அளித்த கவிதாஞ்சலி மெய்சினிர்க்கை வந்தது. பாரதியாரைப் பற்றி ராஜாஜி.

● தண்ணீர்...தண்ணீர் மட்டும் ஏ-1இல்லை; உங்கள் விமரிசனமும் ஏ-1தான். அந்த வெளியிட்டதும் ஏ-1தான், ஆமாம், நீங்கள் தான் விமரிசனத்தை மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு முன்னால் வெளியிட்டு முந்திக்கொண்டீர்கள். சென்னை-44 ராஜுவட்கமி சங்கரதாஸ்

● தி. மு. க., அ. தி. மு. க. அவர்களுக்குத் தாயாதிசண்டை போட்டுக் கொள்ளுகளாம். யார் சொல்வது? சி. எஸ்.! இவர் கட்டு சித்தனை நடவை உருமாறி, எத்தனை பேரிடம் பிசிந்து வந்திருக்கிறது! கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்க்கட்டும். தூத்துக்குடி இரணியம் கலை

● சி. எஸ். தி.மு.க.வையும், அ.தி.மு.க.வையும் இ. காவிரியோடு கூட்டு செருவதைச் சகதியில் புரள்வதோடு ஒப்பிட்டு இரூரே, இவருடையபதவி எப்படி வந்ததாம்? பதவியில் இருக்கும்போது ஒன்றும், இல்லாத போது ஒன்றுமாகப் பேசுவது இந்த அரசியல்வாதிகளுக்குத்தான் தரும். மதுரை-18 இ. பிரபு

*****
மாரோஜர்: "இந்தக் கவரை டெல் பட்டி ராஸாயிவிடம் கொடுத்துள்ளு கொண்டு முடியாதுவகிதியே...என்?"
வேடிடைப்பில்: "அவ்வாணைன்னைப் பெண்பார்க்க எங்க வீட்டுக்கு வர்னர்... அதற்கு நான் அவர் மூல் போய் நிற்க விடக்கமாவிற்கு!"
உ. ராஜாஜி
*****

பஸ்ஸ்கள் கேட்டனா

● 'ஓம்! இந்தக் கூத்தைக் கேட்டீரா? அமைச்சர் விஜயசாரதி எங்கேயோ போக வேண்டியவர் வழி தப்பி ரெண்டு எங்கோ போய்ச் சேர்ந்து, அங்கு நடந்துகொண்டிருந்த கூட்டத்திலே மெடை ஏறிட்டாராம்! ஏதெனையே மெடையில் இருந்த ராஜாராமுக்கு 'இவர் எங்கேடா இங்கே வந்து சேர்ந்தார்'னு ஒபேர் ஆச்சரியமாய்ப் போச்சாம்!'

"கவாயி! அமைச்சர் சாகியேயே வழி தப்பிப் போனாக் பரவாயில்லை; ஒன்றும் குடிமூம்பிப் போயிட்டாது. ஆறு அமைச்சரவை தன் கொள்ளைகளிலே வழி தவறிப் போறதை எப்படிச் சவிகைக்கிறது? மதுவிலக்கை ரத்து செய்யலாமா? வெட்டிக் கேளு!"

"அது மட்டுமா? திடீர்னு ஒரு நாள் 24,000 கிராம அதிகாரிகளை வேலை நீக்கம் செஞ்சாங்க, கொஞ்சமும் முன் போசனா இயங்காம, கிராம அதிகாரிகள் நீதி மன்றம் போய் இடைக்காய் உத்தரவு பெற்றதன் விளைவு, இப்போ 24000 பேருக்குத் வேலை

மீட்டர்லடி துவல்
புயலிட்டராமே!!

வியயாமலே மாசம் 150 ரூபாய் கிடைக்குது! இதுவரை இந்த ஐட்டத்துக்காகவே அரசாங்க கஜாருவிலிருந்து அஞ்சு கொடி ரூபா களைந்துச்சுக்கு. போதாச் குறைக்கு வேலை நீக்கமான கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பதில் நிபரணமாகிவிடுக்கிறவங்களுக்குத் தனிச் சம்பளம்! இது பாகும், எழுறுலிதி உடல் பிறப்புக்குக் களைக்குக் காட்டிவிடுக்கார்!"

● "ஏங்க! ஒரு பக்கம் சர்க்கரை உற்பத்தி ஏகமாக அதிகரிக்கட்டதாலவும் அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி பண்ணலாமின்னும் போட்டிருக்காங்க; இன்னொரு பக்கத்திலே நவம்பர் பதிலைஞ்சு ரெதிலேருந்து சர்க்கரை விலை கூடலாமின்னும் போட்டிருக்காங்க. அது எப்படிங்க உற்பத்தி அதிகரிச்சா விலை குறைவத் தானே வேணும்!"

"அந்தப் பொருளை தாரமெயலாம் இங்கே சொத்துப்படிவாகாதுங்க. இங்கே அமுலில் இருக்கிறது கைசென்ஸ் - பர்மிட் - கோட்டா - ரோஷனின்ம். இங்கே பெய்லாம் தலை திராத்தான் நடக்கும்!"

"சர்க்கரை ஏற்றுமதி பண்ணினு மட்டுமென்னங்க? சர்க்கரே மார்க்கெட்டுலே போட்டிப்போடவேண்டியிருக்குன்னு சொல்வி தஷ்டத்திலே விப்பாங்க. அதையும் நாம தானே தாங்கிக்கணும்!"

● "தூய்! இவ்வொந்து மீம் வரது நிக்கல மாயிருத்து! கவிராட்ஸ்!"

"ஆறு பாய்க்காட்டும், குக்கும் வரது அய்னோ பிடிக்கலை மேன்!"

"பேத்தாரே! அவங்கதான் தென் ஆப் பிரிக்காவின் இனப்பெருக்க கொள்ளையை நாய்க் ஒப்புக்கலைன்னு தெனிலா சொல்லியிருக்காங்க கிரே, ஏதோ பணம் கிடைச்சது, ஆப்ட்டு வத்தாங்க, அய்னோதான். அது ஒன்னும் டெஸ்ட் மாட்டக்கங் மாதிரி இல்லை."

"இங்கு உடத்தான் மீதுட்டிபுரங்கன் இருக்கு; அவங்க இங்க மட்டும் வந்து ஆடலாமா?"

"வழியாரே! அவ்ளே இவ்வெறியை அரசாங்கமே வளர்க்கிறது. இங்கே தண்டா மையை ஒழிக்க அரசு முயலுது. ஒன்னுக் கொன்னு சம்பந்தம் இல்லை!"

"சரி, உறுப்புக் கொடி ரெடி பண்ணலாமா சொல்லு!"

"ஐயூர்! ஆறு அமைதியா, கெழுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாம..."

● "போர் தொடும்பதில்கன்னு ஒப்பந்தம் செய்துகிட்ட தியா தயாரா இருக்காணும்!"

"வுடான்ஸ் வுடான்ஸ்! ஏராளமா ஆயுதங்களை அமெரிக்காட்டே கேட்டு வாய்விக்கிட்டே இங்கே போர் துவப்புன்னு என்னயா அர்த்தம்?"

"நல்ல அர்த்தம்தான் வாத்யாரே! திறைய ஆயுதங்களை வாய்க்கிட்டிருக்கிற பொது-தானே புத்த மறப்பு ஒப்பந்தத்துக்கு அவ்ளவுமும் அநிகமாவது! இத்திராயிமா இந்த சான்றையுடக்கடாதுன்றேன். ஒப்பந்தத்தை ஜிவா மீதினா, ஏதிரினா நாம தண்ணி காட்டலாம்! அதுக்குத் தயாரா இருக்கலாம். ஆறு மொதானத்துக்கு முயற்சி செய்யறதிலே என்ன தப்பு இருக்குன்னேன்!"

- குட்டி கிருஷ்ணன்

கிண்புத் திரைத் திராறாட்டம்!

சுவர்ணமுகி

ஸ்ரீலக்ஷ்மிகாபாலன்

சாதாரண கிதாவதவிட மிகவும் வேறு சுவரின் மான ஆகை தனித்துக் கையே வராமல் உடையுமே ஆயுதமாக சாவத்திருந்தான். ரத்தக்கறை தெரிவாமல் இரும்புத்தாது அங்கத்தில் பவர் கருவியைப்படி நின்றுநின்ற அந்த ஆகை அணிந்திருந்தார்கள். - பங்கு

33

டீரெக் ராஜர் அருகில் வந்தவர் பிரான்ஸில் டே!

அர்க்கனை அடையாளம் காண்க. "இங்கே என்ன மோசடி. பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று உரிமைமொழி கேட்டுநகைத்தான்.

அவன் குதிரை நிறம்பிப் பார்த்தது.

"நீங்கள் எங்கே இப்படி?" என்றான் அர்க்கனை.

"கலக்கமான தண்ணீரில் தூண்டிய போடுவது எங்களை பழமொழி. தொழில் கூட." என்றார் டே.

"யாருக்குத் தூண்டிய போடுகிறீர்கள்?" என்றான் அர்க்கனை.

"அதை உங்களிடம் கேட்டால் கூடச் சரிதான். இப்போது யார் உட்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நிம்மராஜாவையர், வேங்கட ராஜாவையர்!"

"நீங்கள் என்ன நிர்மாணத்துடன் வந்தீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள்." என்றான் அர்க்கனை.

"அதில்தான் எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் கண்டை. ராஜா வேங்கட. ராஜாவை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதில்தான். நான் நிம்ம ராஜாவை ஆதரிக்க வேண்டும் என்கிறேன். தாங்கள் ஒன்றும் படை படை எதுவும் கொண்டு வரவில்லை. தங்காடங்களும் உடையும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் சொல்லுங்கள். இப்போது நிம்மராஜாவின் கைதானே ஒவ்வியிருக்கிறது?"

அர்க்கனை தயங்கினான்.

"இங்குள்ள படைகளைப் பார்த்தால் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது."

"அப்போது நிம்ம ராஜா பக்கம் சாய வேண்டியதுதானே?"

"சாயலாம். அது தரும் ஆகாது."

கிரித்தார் டே. "அரக்கன் விஷயத்தில் தர்மம் எதுவும் பார்க்க முடியாது."

"நீங்கள் சொல்வது சரி. ஆனால் பொது ஜனங்கள் தர்மத்தில் பக்கம்தான் இருப்பார்கள்."

டே நெற்றியைச் சுருக்கினார். அது ஒரு அரித்தமுள்ள வாதமாகத் தோன்றியது. "அர்க்கனா! பட்டத்துச் சண்டைகள் இத்தனை நடந்த பிறகு உடையங்கள் அரசாங்கத்தை நினைக்கிறார்களா, என்ன?"

"ஏன் நினைக்க மாட்டார்கள்? இங்கே அரசாங்கத்தின் தேய்வதற்கு நிகரான மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. பரம்பரை விஜய தகவல் உண்மை ராஜா தான் வேங்கட ராஜா!

நான் அவரைத் தள்ளிவிட்டு வேறு யாராவது வந்தால் மக்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்."

"அதைத்தான் நானும் சொன்னேன் அர்க்கனை!" என்று ராஜர் இடைமீயில் புருந்தான்.

"இந்த நாட்டின் எழுதாய் எண்ணமே வேறு! தர்மத்தில் நடப்பதை தான் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்."

"சரி, ராஜா! நான் வேங்கட ராஜாவுக்கு உதவத் தயார். ஆனால் நான் அவர் தொற்றுவிட்டால்... இப்போது பவனின் மாகத்தாமே இருக்கிறார்!"

அர்க்கனை குறுக்கே புருந்தான். "நீங்கள் உதவி செய்வ வந்ததன் நோக்கம் என்ன? என்ன காரணம் கொண்டு உதவி செய்வ முன் வந்திருக்கிறீர்கள்?"

"இது தெரியாதா? இங்கே எங்களுக்கு இளைவான் ஒரு ராஜ்யம் ஸ்தாபிதமானால் நாங்கள் நினைவாக் சதுகைகள் பெறுவோம். போரிடக்கூடியவர்களும், டக்கக்காரர்களும் எங்களுக்கு ரொம்பத் தொல்லை தருகிறார்கள். அவர்களை கிரட்டி அடிப்போம்."

"பிரமாத திட்டம் போட்டு வேண்டி

செய்கிறீர்கள், டே!" என்றான் அர்க்கனை.

"வேறும் ராஜாத்திரம்!"

"சரி, டே! இப்போது தர்மத்தில் பக்கம் நிறம்பினால்தான் எங்களுக்கு நன்மைவை உண்டாக்கும். நிம்மராஜா பட்டத்துக்கு வகுமீரர் என்று ஸ்வயங்கன், மீண்டும் நாட்டில் கலகம்தான்! அமைதி ஏற்படவே படாது. அதை நினைவிட வைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

டே யோசித்தான். இத்தக் காரணம் அவனுக்கு வலுவாகத் தோன்றியது. அதை டே முதலில் ஆலோசித்தவர்களை, யார் வந்தாலும் ராஜா என்று சொல்லி விட முடியாது. அப்படி ஒரு பொய்யை ராஜா வந்தபோது நாட்டில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புக்களை அவர் களைவிடப்படுகிறார்.

இப்போது யாராவது ராஜாவுக்கு உதவி செய்வதை விடத் தர்மத்துக்கு உதவி செய்வது மேல்!

அர்க்கனை சொல் பிரகாரம், இத்திய மக்கள் தர்மத்தை அதிகம் விரும்புவார்கள். அத்தர்மத்தை ஆங்கிலேயர்களும் கடைப்பிடித்தால் கிரித்தி நிச்சயம் ஏற்படும்.

"ராஜா!" என்று அவன் பக்கம் திரும்பி குன் பிரான்ஸில் டே! "உனக்கு வெற்றி! நாம் வேங்கட ராஜா பக்கம் செருகிறோம்" என்றான்.

அந்த விதியோசைப் படை உடனே தன்ரு இறக்கப்பட்டது.

தாலியும் ஆலோசனையின் இறங்கினார்கள். இரண்டு துருத்திய பாறைகளின் ஏறி மேலே விந்தாராயின் வட்டப் பாறையில் அமர்த்தார்கள்.

இருக்கிற எத்திரன் தன் கணியுக்களைக்
கூறினான்.

அர்க்கனன் தன்னு இருண்டாவிரம் படை-
லிச் சாத்தியக் கூறுகளைக் கூறினான்.
பிரான்ஸிஸ் டே தாம் கொண்டு வந்திருக்-
கும் இருதூறுபேர் விதிபோலப் படை உண்மை
யில் மிகவும் பயிற்சி பெற்ற இத்தியப் படை.
இது தவிர அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும்
தீக்கிரணகளும், தீக் குடுவைகளும், துப்பாக்கி
களும் பலம் வாய்ந்தவை எனச் கூறினான்.
அர்க்கனன் கோட்டைக்குள் இருக்கும்
நிலைமையனைக் கூறினான்.

எக்காரும் ஒரு தாழினை நேரம் பெரிய
பிறகு பதிது இளைப்பாற வேண்டிப் படுத்துக்
கொண்டார்கள்.

அதிசாக்ஷியக் கண்டி ஞாமத்தின்
எழுந்த புறப்படுவதற்கு முன், பெருக்க
ஒசைகள் அவர்களைத் திணக்க வைத்தது.
கோட்டைப் பக்கத்தில் ஏதோ தீக்கித்த
கொண்டிருந்தது. பெரிய தீயாத்தி ஊர்வனம்
தட்சத்திர ஊர்வனம் போல் தெரிந்தது.

அவையகலியிருந்து எழும் எண்ணெய்ப் புகை
இவ்வளவு தூரம் சென்று விநீதே வந்தது.

பிரான்ஸிஸ் டே பைஞ்சுரை எடுத்தார்.
அவருக்குக் கண் பந்துததாய் அர்க்கனன்
கிடம் கொடுக்க, அவன் அதன் வழியே
பார்த்து. "ஐயோ, கோட்டைக்குள்
படைகள் நுழைவின்றன, வடக்கு வாயிலோ,
மேற்கு வாயிலோ நிறுத்திக் கொடு!" என்று
பலபலப்புடன் கூறினான்.

டே உடனே ராஜர் பக்கம் திரும்பினார்.
"ராஜர்! என்ன செய்வனம்?" என்றான்.

"பேரூய் தாக்க வேண்டியதுதான்!" என்ற
ன ராஜர்.

"தாக்கினால்?"

"உள்ளே போகிறவர்கள் திரும்புவர்."

"எல்லோரும் திரும்பினால் நம் படை
போதாது!"

"ஒரு கோட்டை வாகை வழியாகப்
பெரும் படை திரும்பி வருவது கடினம்!
முதலில் பீரூய் தாக்கப்பட்ட செய்தி
மூன்றாண்டுகள் போவதற்குள் தாம் திறைபக்
காணும் தடத்தகாம்."

"என்ன சொக்திரர்கள் அர்க்கனன்?"

"புறப்பட வேண்டியதுதான்!"

தீக்கிரம் படைகள் தெதமாக்கப்பட்டுக்
கோட்டை நோக்கி வினரத்தன.

மேற்கே செத்த ரேகனை மேல்விவதான
அரும்பும்போது, படைகள் கோட்டைப்
பக்கம் தெருங்கி விட்டன.

அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போல் வடக்குக்
கோட்டை வாகை நிறுத்திருந்தது.

அதன் வழியாகக் கோலாகலமாக 'ஜே'
யோட்டுக் கொண்டு திம்ம ராஜா படைகள்
நுழைத்து கொண்டிருந்தன.

ஒரு புறங்குள் பெரிய பாம்பு நுழைந்து
போன்று இருந்தது அத்தக் காட்சி.

ராஜரும் அர்க்கனனும் குதிரைகளை
மூன்றும் கடு வேகத்தில் செலுத்தி மூன்
ஜேட்டம் பார்த்தார்கள்.

திம்ம ராஜா படைகள் குதிரைகளில்
இருத்ததில் பீரூய் வேவு பார்த்தும் இந்தக்
குதிரை வீரர்களைப் பற்றிச் செறிதும் கவியப்
படக்கினை.

"ராஜர்!" என்று கத்தினான் அர்க்கனன்.

இருவரும் குதிரைகளை நிறுத்தினார்கள்.

"அதோ யார்!"

மேற்குக் கோட்டை வாகையில் மூன் ஒரு
படைமும், அதன் நடுவே பட்டத்த யாரை
வும் இருந்தது.

திம்ம ராஜாவின் தீயக் கொடி பட்டத்த
யாளை மீது பறந்தது.

"திம்ம ராஜா அதோ மேற்குக் கோட்டை
வாகை மூன்றைத் திற்கிறார். உள்ளே போன
அவர் படைகள் அத்தக் மேற்கு வாகைத்
திறத்து அவரைக் கோலாகலமாக உள்ளே
அழைத்துச் செல்வத் திட்டமிட்டிருக்க
வேண்டும். இதுதான் தருணம். நம் படை
களுக்குக் கைவை காட்டு!" என்றான் அர்க்
கனன்.

ராஜர் திரும்பினான்.

கையைத் தூக்கிச் சமீபவது செய்தான்.
பிரான்ஸிஸ் டே துரத்திக்குந்து பதிக்
கைவை செய்தான்.

அடுத்த கணம் அவனது படை ஒரு
பிரம்மாண்டமான அம்புவினரவிட்டு வருவது
போல் பீரீயடித்து வந்தது.

குறிஞ்சரன் தான் வரிசையாகக் கட்டெத் தன.

பயிற்சி பெற்ற இந்திய வீரர் கன்முத்தனாக் குளித்து, பந்தை இருக்கி. ஒரு கையால் ஆயத்ததை உணர்ந்து கொண்டு ஒரே ஏளாக் விரமாக இவக்கை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தார்.

அவர்கள் பிள்ளைய் செஞ்சி நாயகரின் இரண்டாவிரம் படைகள் சற்று தளர்ந்து வந்தன.

முன் படைகள் செங்கும் அழகான பாடில் பொருளும் கொண்டு தாங்களும் அது போலவே துழங்காத சீர் வரிசையில் பாய்ந்து செங்கும் பார்த்தன.

நிம்ம ராஜாநின் மெய்க் காவல் படை என்ன நடக்கிறது என்று அறியவந்திரு முன்.

அதன் பிறகுபட்டிம் சரிபாண் உதை ஒன்று விடைத்தது.

எங்கோயும் ஆசரிவமுடன் நிரும்பிப் பார்க்க அவர்கள் கண்ணின் தம்ப முடியவில்லை, யார் படை இது, எங்கிருந்து வருகிறது எதுவுமே அவர்களால் உணர முடியவில்லை, நிம்ம ராஜாநின் பிரதான சேனாதிபதி நிகரென்று ஆயத்ததை உணர்ந்து பக்கத்தில் இருந்த எக்காளக்காரர்களைக் கொண்டு எச் சரீக்கை ஒலிக்கி எழுப்பக் சொன்னார்.

இதற்குள் ராஜாநின் படை உள்பே விழுகம் உடைத்துப் பெரிவ சேதங்களை விளைத்த வண்ணம் முன்னேழிக் கொண்டிருந்தது.

மெய்க்காவல் படைநின் இதர படைகள் தம் மூக் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு ஆயத்தமாகி எதிர்த் தாக்க செய்வதற்கு முன்னும்.

*****

பாலநாகம்மா

'பாலநாகம்மா' மீண்டும் தயாராக வந்திருக்கிறது - கவரி.

தாத்தா பாட்டி, காலத்துக் கதை - இவ்வாறு, மத்திரவாதி, கு மத்திரக்காணி, பாட்டு, டாங்ஸ், ஒரு கடல் தாண்டுகள் என்று இஷ்டத்துக்கு மீண்டும் கத்தி வீசுகிறார்கள். காலடியையாவது மாற்றி வீசுகக் கூடாது? இரண்டு பெண்டாட்டி காடுமடியும், வண்டியும் துணி துணைகளும்போது வேட்டி ஜில்லையாகும் நனக் கையையும் காடித் தள்ளிப் போய் புளிக்கப் போகக்.

பாலநாகம்மாவாள் ஸ்ரீதேவியைப் பார்ப்பதே ஒரு கைமான் அனுபவம். பெரிவ விழிகளுக்கும், பனபன் உதடுகளும், காரண நாடும், மாசற்ற தடிப்பும், அறிபுதங்கள் ிரீசின்றன. மத்திரவாதியின் கத்தியில்

அவர் ஆடும் நடனமும், ஒலிக்கும் பாடலும் விழுவிழிப்பூட்டும்.

நாக தேவதைவாய் கே. ஆர். விஜயாவும், மத்திரவாதியால் உதர்னனும் பரவாயில்லை, மஞ்சு பார்வதி இருப்பதால் தேவையற்ற நடனங்களும் உண்டு. இது என்ன 'சங்கரா புரணமா'?

சரத் பாபு கத்திச் சண்டை போடுவதைக் கூட மன்னித்து விடலாம். கெத்தமிழ் வசனக் களைக் குதறுவதை...? மத்திரவாதியின் கத்தியிலும் அவர் குருவியால் மாறிப் பேச முடியாமல் தத்தலிக்கும்போது பரிதாபப் பட வைக்கிறது.

தத்திரக் காட்சிகளையும், செட்டிக்குறியையும் இன்னதைய தன்ன வசதிகளுக்கேற்ப நன்றாகவே செய்கிறார்களாமே! பழைய கறுப்பு வெள்ளைப் பட்டிவெய் நன்றியிருந்ததால் ரூபகம், ஒலிசுக்கல்லியும், அரண்மனைகளிலும் என். பாவகிருஷ்ணக் காமிராணை அழகாக் வகவாண்டிருக்கிறார்.

இளைவராஜா புதுமையால் ஏதாவது செய்யட்டும்! அதற்காக இத்தனைய கதை யில் போய் Karivonக் computer நயங்கு அடிக்கடி பிச்சுன்னியில் உபயோகிக்கலாமா? மறிப்படி பாடங்கள் நன்றும்த்தான் இருக்கின்றன.

'பாலநாகம்மா' வந்து விட்டது. யார் கண்டது? 'ஞான செனத்தரி' 'கணவனே உண்கண்ட தெய்வம்' எல்லாம் மீண்டும் தயாராகி வரலாம். • சித்து ஜனா

அதன் பின் புத்தகம் கிருஷ்ண சத்திரம் நடத்திய செஞ்சிப் பண்டகம் ஆவையரசு வந்து மோதின.

திருமொன்று இரு தாக்குதல் விழா. கைக் கட்டி மட்டை காண்பு பண்டகத் தாளா திரை கலிவிருத்தும் தாக்குதல் கருவது போல் பிரமை ஏற்பட்டது.

இது அவர்களுக்குப் பெரிய விவகாரமாகக் கொண்டுவந்து, காண்பு தாக்குதல் வேண்டும் என்று எண்ணம். கூட கருவப் பெருமல் கிழே சோர்ந்து விழுந்தது.

மேய்க் காலகிள் விவகாரம் சிதறி உருபுக் கூட்டம் போல் கிடைத்தது.

அந்தகனன் முக்கமாய், கண் மூக்குப் பரமாயம் முன்னேது. ராஜர் அவனுக்கு வக் சரிக்கை செய்தான். "அந்தகன்! வெகுதூண்டு இருக்கிறது. நம் பண்டகம் ஆன் சோதம் வேண்டாம். முதுகில் குண்டைப் போட அனுமதி கொடு!" என்று கத்தினான்.

அந்தகனன் இடம் விட, குதிரைக் காரர்கள் முன்னுக் பாய்ந்து ஒரே கரிசன வில் தமது நீரத் துப்பாக்கிகள் வெடித்து விவல் தகர்த்தார்கள். அவர்களுடைய இடை வெளி வழியாக இரண்டாம் கைக் குதிரைகள் முன்னுக் சென்று தாலும் கரிசனவாகக் குண்டுக்கள் வெடித்துத் தாக்க மாக்க நின்றுார்கள். அந்தக் குண்டுக்களால் அந்தப் பண்டகக் கடைப் பரண அடி படை. தாலுக்காக்கப் பிழை விட்டு, திரும்புகளாகப் பறந்தன.

"அந்தகனு! பட்டத்து பாணியைத் திரும் பருவல் விடாதே!" என்று ராஜர் கத்த.

அந்தகனன் தனது கைது பாரிசத்திலிருந்து குதிரைகளைக் கிளப்பி பாணியை நோக்கி விட்டான்.

குறுக்கே அக்கொகமமாக வந்து மோதும் குருட்டு வீரர்களைத் தவிர, வேறு எத்தனை எதிர்ப்பும் இல்லை.

அந்தகனன் அவசரத்தை முன்னிட்டு, ஏறி நீல் கருபவர்களை சுட்டியவன் தன்னைப் பீறிக்கொண்டு வழி கைமத்து முன்னுக் பாய்ந்தான்.

ராஜர் இதற்குள் மறு வழியில் பாணியைக் கைக் கட்டி அவனது கைத் துப்பாக்கி பெரிய பிழைபுறங்கினைத் திரும்பும் பாணியைத் திரும்பியது.

பலத்த குரையுடன் கத்தக் வெடி வெடித்து பாணியில் பிழை தோடைகைக் காயப் படுத்த அது ஆகாயத்தைக் கிழிக்கும் குரவில் பிளிதி, முன்னும் பின்னுமாகக் கொத்தலித்தது.

மேயே அம்பாரம் 'சாயிலாட்டம்' ஆட நிம்மராஜா அதிலிருந்து அவசரமாக விவகாரி.

வெறுப்பும் கோபமும் கொண்டு கத்திப் பார்க்க, பாணியை அங்காட்ட அவர் கிழாயும் இருக்கக் குனிந்து பாணியின் பாசக் கயிற் கைப் பிடிக்க.

வெகு அருகில் தெருங்கி விருத்த அந்தக் கைக்குதிரையிலிருந்து எம்பி. ஹாம் என்று ஒரு கைக்காரயிட்டு, தனது நீண்ட சுட்டியைப் பிரமாத வேகமுடன் அவர் மார்பை நோக்கிப் பறக்க விட்டான்.

காத்திரியை

தாங்கல்

தீபங்கன் ஏற்றி

வாணஜாலங்கன் காட்டுவது

உன் முழுநிலா விளக்குக்குப்

போட்டியாக என்று

புரிந்துகொண்டாய் பொலிவுக்கிற்று!

மேகக் கனகன் கிரித்து

கண்ணீர் கொட்டி அரும்

துப்பிலின் மகனோ!

அங்கம், அங்கம்

*மகனிலுக் பாரதியை-

இவசத்தமிழின் முழுநிலையை-

மாணிக்கக் கடர்விளக்கை-

மன்னுக்குத் தந்தாயல்லவா!

அந்த தந்திரியைக் காட்டத்தான்

விடுபெயலாய் தாங்கல்

விளக்கெற்றி கைக்கிட்டுமே.

-தேவரதன்

மேல்கடையில் காத்திரை தீபம் ஏற்றி

அவங்கிப்பயிர்: குமாரி சுபதா

கண்ணப்பலம்: எம். கே. ராமலுத்தி

* மந்திரை கைத்திரை மாதம் பித்தகம்

நிம்மராஜா அவரைக் கணம் மேயேறியிர, காலாகத் தெரிந்த அவர் மார்பில். அதன் மேத்தைக் கைசத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு சுட்டியின் பருமனும் முன் நுழைந்தது. கவி கிண்ணம் போல் அடிக்க, காலகைத் தித்தப்படி நிம்மராஜா பாணியை மேலிருந்து தகரகை நோக்கி உதித்தார்.

அவரது கொடியும், அம்பாரமும் அவ ரோடு சோர்ந்து விழ.

அவரது மேல்க்காவல் படை சுட்டுக் குறித்து சிதறி தாலு திரைகளிலும் ஓடியன. (தொடரும்)

ஏதாவதிதாரு மிக்ஸரை வாங்கிவிடாதீர்கள்...

சுகந்தன் பதிவு பெற்றது

...உங்கள் தேவைக் கேற்றது ஸ்கீத்

✱ அமுதா

புள்ளிகளைப் பற்றி...

மகா வித்வான்' என்று அழைத்தார் அரச சங்கமூர்த்தர். அரிய படைப்புக்களை எக்கிர நிறையும். சாங்கியமும், மண்ணியல் நிற தேரும் இவருடைய சான்றுக்கமக்குச் சாட்சி உறுதிவந்தன.

53 வயதுக்குப் பின் அகாலமரணம் பல கவிச் சுழலத்தில் ஆசிரியர் பதவி ஏற்ற பின்பும் திருவாசத்திலேயே முழித் திளைத்து நெரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் என்ற எழுதினர். திருவெம்பாவை முடித்து திருஅம்மாநிலின் சில பாடல்களுக்கு உரை எழுதித் கொண்டிருக்கும்போது 1953ம் மகாநாதர்.

இவர் உறும் பாடல் நவங்கிளக் கேட்டு, இவருக்கு, 'தெள்ளித் தவை தேரும் செந்தாவான்' என்றே கவிமணி பட்டம் கொடுத்துத் கவி பாடினர்).

● ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரி சம்ஸ்கிருத கீதப்பன்னர். இவ்வாண்டு சம்ஸ்கிருதத்துக்கு இவர் ஆத்தியுள்ள பணியைப் பாராட்டி, திருதிபதி விருது வழங்கப்பட்டது. மற்ற விருதுகளுக்கும், இந்த விருதுக்கும் ஒரு முக்கிய வேறுபாடு உண்டு. இந்த விருது பெற்றவர்களுக்கு ஆய்வு முழுவதும் ஆண்டு தொழும் பரிசுத் தொகை வழங்கப்படும். மிக உயரிய பட்டமான 'சாஸ்திர ரத்தினசுர' பெற்றவர்; சென்னை, கோவை பஞ்சம் இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களில் சம்ஸ்கிருதத்துறை தலைவராகப் பணிபுரற்றியவர்.

வேதம் மற்றும் வேதாந்த புலமை மிக்க சாஸ்திரியின் மூன்றோரகணம் ஈரூபி ஈரம கொடி பீடத்தில் மூன்று தலைமுறைகளால் ஆய்ந்தான் வித்வானாய் இருந்து வருகிற வர்கள். சாஸ்திரி ஈரமகொடி பீடம் தூக்குறு ஐயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளுக்கு ஸ்ரீவாசிரம சாஸ்திரிய ஏழாண்டுகள் வேத சாஸ் திரங்கள் கற்பித்த பெரும் பேறு பெற்றவர் ஸ்ரீ சாஸ்திரி.

"விருதுக்களிலும்: என் சம்ஸ்கிருதப் புலமைக்குத்தான். ஈரூபி ஈரமகொடி பீடத்தில் அருளாசியின் படி ஒரு டிரஸ்ட் ஏற்படுத்தி, சம்ஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கு உபயோகிக்கணும்னு என் ஆசை" என்கிறார்.

88 வயதான இவர் இப்போதும் குரு குலத்திலும், கோயில்களிலும் தினமும் இன வசமாய் சம்ஸ்கிருதம், மற்றும் வேத பாடல்கள் சொல்கிற தருகிறார்!

—எஸ். சந்திரமௌலி

✱ பண்டிதமணி ✱ பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரி

● காதல் மோகாத வாய் பேசாத பெண்களுக்கான தேசிய மகாநாடு புதுதில்லியில் நடத்தது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கான இதுபோன்ற மகாநாடு நடப்பது இதுதான் முதல் நடவை.

இந்த மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ள தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆறு பெண்கள் போயிருந்தனர். இவர்களில் குமாரி அமுதா ஒருவர். கந்தி 8-2-81 கலைமுக்தரெஸ் சிறப்பித்த மென்:..ஸ..ஸய அவங்கரித்தவர்.

"என அசைவுகளிலும், மெனன மொழியிலும் நாங்கள் பேசிக் கொண்டோம். தினமும் ஈரூபி எட்டு மணி முதல் இரவு எட்டு மணிவரை மகாநாடு நடத்தது. புதுதில்லியில் உள்ள நட்சத்திர நோட்டஸ்கள் பல எங்களை விருந்தினர்களாக அழைத்து உபசரித்தன. எங்களை பலவேறு பிரச்சனைகளை அவசியமும்" என்றார் அமுதா.

தினமும் மாஸியில் கவி நிகழ்ச்சிகள். சிபாஷன் பரேட் நடந்து "MISS DEAF" பட்டமும் அளித்தார்கள். இதில் குமாரி அமுதாவுக்கு இரண்டாவது பரிசு கிடைத்தது. வினை உயர்த்த பட்டம் புடவை பரிசாகக் கொடுத்தார்கள். பேட்டி: "கிஷி"

● பண்டிதமணி கதிரேசர் செட்டியாருக்கு இது முத்திரை. நகரத்தார் குலத்தில் பிறந்த இவருக்கு மூன்றுவது வயதில் வாத நோயால் கால் கைமால்கிடைத்தது. இவ்வெண்ணம் இவருடைய குலத் தொழிலியே மேற்கொண்டிருப்பார். தல்கு காலம் தமிழ் பிழைத்தது!

தமிழ், வடமொழி, கச்சம் என மூத்திறத்திலும் முழித்த திளைத்த இவருடைய இருபத்தியாறுவது வயதிலேயே இவரை

முருகமணி சுந்தர்

கைப்பறிக்குப் பெண்ணை விஷயத்தின் சபைம் கொஞ்சம் அதிகம்தான். அவன் பெயருக்குத் துளிக்கடப் பொருத்தமிகளானால் அவன் சொல்லும் போது கிறோதங்களை ஏதோ இன்னமக் கொள்கிற என்று ஏதும்விட முடியாது. இருபது வயதில் கல்லூரியில் படிக்கும்பொழுது ஏற்பட்ட. இதைச் சபை பத்தி வயது முப்பத்திரத்தாலும். இன்னும் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையான பிறகு அவன் விட்ட பாடினான்.

ஆயினாலும் போகும்பொழுதும் வரும் பொழுதும் காவியான பன்னாள் கண்டாயை கைப்பறிக்கு எரிச்சல் பற்றிக் கொண்டு வரும். கூட்டத்தில் முண்டி அடித்து ஏதும் சாக்மிக் பெண்ணின் இடைபயில் 'இசைக்கிச்ச' மூட்டு வதற்காகவும், பொழுது மொழுகென்று இருக்கும் பெண்ணின் தொண்டைக் கெட்டுவதற்காகவும் கூட்டமான பன்னாள் தாய் விடப்பான். மனைவியை ரொம்ப ஆசையாக நேரிசல் அதிகமாக இருக்கும் புடவைக் கடைகளிலும், பன்னாள் நாட்களில் கோவில்களுக்கும் அழைத்துக் கொண்டு போகத் தயார் மாட்டான். ஆனால் கம்மா சொல்லக் கூடாது. இதுவரை அவன் ஏதும் பெண்ணிடமும் வரம்பை மீறியதில்லை. சின்னதை விஷமங்களுக்குள் கிடைக்கும் திரிசேவ அவனுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

இப்படி இருக்கையில் ஒரு நாள் அதிசயம் தேவதை உமா தேவியின் உருவிக் கைப்பறி வயத் தேடி வந்தான். ஆயினால் கைப்பறிக் கோவில்குச் சேர்த்திருந்த அவன்.

மேலேதான் கைப்பறிக்கு உதவியாக அவனுடைய சேக்கெழுத்து அனுப்பி வைத்தார். இத்தனை நாட்களாக பன்னாளும் கைப்பறிக்குக் கைப்பறிச் செய்து கொண்டிருந்த சிமிட்டு விஷமங்களைச் செய்வதற்கு ஆயிரம் கோபை சந்தர்ப்பம் காத்ததுவிட்டதை என்னிடம் கைப்பறிக்கு உதவியாக தானாகவே, கைப்பறிக்க கொடுக்கும் சாக்மிக் அவன் கழிவெ லிரக்களைத் தீண்டுவதிலும், அவன் கைப் படிக்கும்பொழுது அவன் அருகில் போய் நின்று தந்தையவனாகப் படுவது போல் அவன் தோல்பட்டையின் இடிப்பதிலும், கைப்பறிக்கு 'இக்' கிடைத்தது.

உமா தேவி கோவில்குச் சேர்த்து இரண்டு மாதங்கள் ஆகியிருக்கும். மறுதான் கிட்டில் சென்றத் தேவையான கைப்பறிகளை மாறி எத்தனை நேரமாகுதும் முடித்து, கைப்பறியச் செய்து தயாராக வைத்துவிட்டுத் தான் கிட்டிக்குப் போக வேண்டும் என்று மாணேதார் கட்டின விட்டிருந்தார். மாறி தந்த மணி ஆகவுடன், கைப்பறியையும், உமா தேவியையும் காணவில் திரிவி யழிந்து கொண்டிருந்த பிழையையும் தவிர ஆயிரம் காவியாகி விட்டது.

இத்தனை நாட்களாகச் சிவவதை விஷமங்க ளுமேனியே திருப்பி வடைத்திருந்த கை பறிக்கு காத்தானில் முதல் முறையாக இப்படிவொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவும், அவனுடைய சபைம் வெறியாக மாறியது. அதை அடக்குத் துணிக் கைப்பறி சொல் வது. மிகு வெறி என்று கண்ணிப்புகா? திடீரென்று கைப்பறி உமா தேவியைக் கட்டித்

அளிஞ் ட வாழ்க்கையில் அத்மைவதம்

64 க்ருத: உய்யுதித் தாம்
என்பது ஈசாவாய்யம்.

பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதே என்பது இதன் பொருள். இதற்கு ஸ்ரீ சங்கரர் என்ன உரை செய்திருக்கிறார் தெரியுமா? இவ்வுருவங்கள் என்று அடுத்தவனைப் பிரித்து என்னுடையவனுதானே அவன் பணத்தைக் கண்டு பொருளமைப்படுவதும், பிறருக்கி கொள்வதும் ஏற்படுகிறதா? அவர்களை நம்முடன் ஒன்றாக எண்ணி விட்டால், அவர்கள் காலும், துக்கமும் நம்முடைய காலம் துக்கம் மாறிவிட்டால், பின்பு போட்டி பொருளமை ஏது? தமக்கு என்று தனிவாக ஒன்றை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டிய தேவை என்ன? அடுத்தவன் தன்ருக இருந்தால், அது நாம் தன்ருக இருக்கிறோம் என்பதற்குச் சமம். இந்தச் சம உணர்வு, அருதாமை உணர்வு, எல்லோருக்கும் வந்து விட்டால், வேண்டியது வேண்டுமென்றுமில்லை. காரணம் அளிஞ் ட வாழ்க்கையில் கூட நாம் பின்பற்ற வேண்டிய அத்மைவத உண்மையை ஸ்ரீ சங்கரர் உபநிஷத்துக்களின் மூலம் எடுத்துக் காட்டினார். ஒற்றுமையான சர்வதேவ உறவு, அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயவாழ்வு, எல்லாவற்றுக்கும் இந்த அத்மைவதமே அடிப்படையாகும். இதைத்தான் வேதம் சொல்கிறது என்று தமது பரமாத்மாரவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

எங்கோ, எப்பொழுதோ விடைப்பதல்வ அத்மைவத ஆணத்தம். இந்த வாழ்க்கையில் வேறு அமைதியாகவும், சந்தோஷமாகவும், திறமையாகவும் வாழ்ந்து மனைவி மக்களும், சுற்றாரும், ஊராரும் மெச்ச, கவரை சித்தனை போடு, வேற்றுமை வெறுப்புக்கள் இல்லாமல் அன்பு செய்து வாழ்வதற்கும் இந்த அத்மைவத உணர்வே ஆதாரமாகும். உலகம் ஒரு குடும்பம்; அதற்குத் தாயார் அம்பாள்; தந்தை கவரன். இந்த உண்மையை மறக்காமல் வாழ்ந்து எங்கோரும் பிரேயஸ்களை அடைவ வேண்டும்.

இதற்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீமதி ஈசாவதி சங்கரகலாசாலை கலாபிள்ளை, ராஜ்கி காமபோடி வீடு

தழுவவும். அவன் பனாரென்று அவன் கண்ணத்தின் ஓர் அறை விட்டானே பார்க்க வேண்டும். கணபதிக்குப் போலி கவந்தி விட்டது.

"பூ. ராக்கல்! உங்களைப் போன்ற ஆண் களை வெல்லலாம் கம்மா விடக் கூடாது. நாளைக்கு மாணாஜரிடம் உங்களைப் பற்றிக் கம்பந்திடைப் பண்ணிப் போகிறேன்" என்று அவன் படபடவென்று பொரித்து தன்வி விட்டு அழுதுகொண்டே ஆயிரம் விட்டு வெளியேறியதைத் தூக்கிக் கொண்டிருந்த பிழைகூடக் கவனித்து விட்டான்.

தான் எத்தனை பெரிய தவறு இழைத்து விட்டோம் என்பது அப்பொழுதுதான் கணபதிக்குப் புரிய ஆரம்பித்தது. சில வகை கிளைகளிலேயே திருப்பிடிக்க இருந்த தனக்கு இப்படிப் புத்தி பேதலிப்பானேன்? உமாதேவி நாளைக்குப் புலாள் எழுதிக் கொடுப்பான். பிரார்த்தனை நடக்கும். அதன் பிறகு வேலை போய்விடும்.

யார் யார் காணியோ பிடித்துப் பதினைத்து வசூல்களுக்கு முன்பு தேடிக்கொண்ட வேலை விடைக்கும் என்னுடைய சம்பந்தத்தில் மயிர், இரு குழந்தைகள், வயதான தாய் இவர்களுக்கு என்ன உணவும், உருக்க உடைவும் காங்கவே போதும் போதாதென்று நினைமயிர், இருக்கும் வேலைகள் போய்விட்டால் இவ்விடம் பெரிசான தனக்கு யார் மறுபடியும் வேலை கொடுப்பார்கள்? அதுவும் இப்படி கொஞ்சம் பெய்குடன் வெளியேறினால்?

என்ன செய்து என்று தெரியாமல் குழம்பித் தவித்தான் கணபதி. உடவுளே! எனக்கு ஒரு வழி சொற்கென் அடுத்த வேளையில் மிழைமயன்று கோவிலில் தேய்க்காய் பழத்துடன் வந்து அர்ச்சனை பண்ணுகிறேன். இனி வார்த்தையில் ஒரு பெண்ணையும் ஏதெடுத்தும் பார்த்த மாட்டேன் என்று சபதம் செய்து கொண்டான்.

இவ்வென்று கணபதிக்கு அவர்கள் ஆயிரம் புளியனின் காரியதரிசியாக இருக்கும் பலராமனின் ஞாபகம் வந்தது. மாணாஜி மென்னை ஏறித்துப் போராடுவதிலாகா. மும். அவர்களைத் தக்கிரத்தால் வெல்வதிலாகாட்டும் அவன் அக்காய்லான். தேராக அவன் விட்டுவிட்டுப் போய். "ஆபத்பாந்தவா, அருதரட்சகா!" என்று அவனிடம் சரணடைந்து விட்டான்.

பலராமன் சென்று தேரம் தீவிரமாக கோரனை செய்தான். திகிரென்று உற்சாகமாக விசைடித்தபடியே, "கண்ணடி விட்டில் உங்கவர்கள் பிறர் பிறைகளை விட்டு எதியாமா?" என்றான்.

"தவறே செய்யாதவன்தான் மூதல் கவனி எதிர் வேண்டும் என்று ஏகநாதர் சொன்னவுடன் உட்டம் கலந்தது ஏன்?"

கணபதிக்குக் கொய்ம் கோபமாக வந்தது. "நான் எங்குடத்தில் மாட்டிக் கொண்டு தனிக்கிறேன். தோள்கள் ஏதோ கேள்வி மேல் கேள்வியாக அருக்கிக் கொண்டுபோகிறேன்?"

"இதனென்களின் விடைவிய்தான் இருக்கிறது இந்தப் பிரச்சனியின் தீர்வு. உன்மேல் பிரார்த்தனை நடத்தப் போகிறவர்கள் யார்,

குழந்தைக்கு மிகவும் சிறந்தது தாய்மilk.

**நீங்கள் புட்டிப்பால் கொடுக்கும் அவசியம்
நேரும்போது கவனமாப் இருங்கள்.**

**கீழ்க்காணும் 5 முக்கியமான குறிப்புகளைப்
பின்பற்றுங்கள்...**

1. நொற்று மிருகிகளைத் தவிர்த்து
மிகவும் சுத்தமாகப் பிடிப் பாட்டில்,
கிப்பிள், மற்றவ பாத்திரங்கள் ஆகிய
வற்றை உள்ளு கத்தம் செய்து
கீரிவிட்டுக் கொடுக்கச் செய்யவும்.
இவ்வெபெளல் பாலில் எளிதில்
மிருகிகள் தோன்றிவிடும்.

2. கிரை பந்து கீரிடம் கொடுக்க
கூடாது, உடல் வெப்பத்தைவிட
சிறிது அதிகமாகவே ஆற வைத்த
பால் பவுடரைக் கலக்கவும்.

3. அதிக கிரை கலத்திடாதீர்கள்,
அதனால் சத்து குறைந்து விடலாம்.
கன்னின் மேல் கொடுத்துள்ள
பால் புகட்டும் அட்டவணையைப்
பின்பற்றவும்.

**வாய்க்குயிர் களர்க்கோ
சன்னைன்-நம்பகமான
குழந்தைப் பாதுகாப்பு**

களர்க்கோ சன்னைன் சரிவிகித
ரீதியில் சரிபாள் அளவு புரதம்,
கொழுப்பு, கார்போஹைட்ரேட்,
வைட்டமின்கள், நாரும்பொருட்கள்,
இரும்புச்சத்து போன்றவற்றைக்
கொண்டது. இது கைதார முறை
யில் தயாரிக்கப்பட்டு, கன்னின்
அகடக்கப் படுகிறது. குறிப்பாக
குழந்தைகளின் இளம் கிரை
சத்திக்கு ஏற்றது.

4. ஒவ்வொரு முறையும் குழந்தைக்குப்
புதிதாக பாலைத் தயாரிக்கவும்,
கீத்துவிட்ட பாலை குழந்தைக்கு
கொடுக்காதீர்கள், அதில் மிருகிகள்
தோன்றி கெட்டுவிடுகிறது.

5. கன்னின் மேல் கொடுத்துள்ள
செல்லா விதிமுறைகளையும் பின்பற்றவும்.
சாதாரண சந்தேகம்
இருப்பின் டாக்டரிடம் ஆலோசனை
கேட்கவும்.

கீளெய்ஸ்கீளெய்,

**—தாய்மilkங்களின்
நம்பிக்கைக்குரியது.**

CASOLS-12-208 TAM

யார்? அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீஸர் வரதனும், மேனேஜர் ராவனும். அதற்கு மேல் தம் மாணேஜர் ஸ்டரக்டர். இவர்களில் எவன் போகவேண்டும்? அவ்வயல் பஸ்ஸை அக்கிரமமா! விடு கவுண்டி! நாம் எல்லைவரும் சமாளித்து விடலாம்."

மேல்தான் கால ஆபீஸில் முதல் வேலை வாக வரதனாகும். மேனேஜர் ராவனாகும். பின்வரும் கடிதங்களில் கணபதி பஸ் ராமனின் கட்டிடவழிப்படி எழுதி அவரவர் கனிடம் மிஸ்டர் பங்குமாதர் சமர்ப்பித்து விட்டு வந்தான்.

திரு வரதன் அவர்களுக்கு.

ஆபீசுக்குப் வீரர்விச்சாரக் வாக்கும் பொழுது உங்கள் கீட்டுக்கும் ஒரு சேட் வீரர்விச்சாரக் வாக்குவதும். ஆபீஸில் வேண்டி அடிக்கும்பொழுது தங்கள் இயந்திர அடிக்கிட நேரத்திலாக டெஸ்ட்மாரிசும் அவர்களித்துக் கொள்வதும் வாக்கும் தெரிவாகு என்று நினைக்க வேண்டாம். தம் அதுவகம் அரசாங்கத்திற் சொத்ததாக இயங்கவிட்டாலும் பதிக அரசாங்கத்திலிருந்து கிராண்ட் கிளடப்பதாக, கிளபம் பாராளுமன்றம் அவர எட்டிவிடும். உங்கள் மாட்டி அவை என்னிடம் தெனவயான அத்தாட்சி இடுகின்றன. இப்படிக்கு, கணபதி

~~~~~

புகழ்பெற்ற அரசங்கம்

தற்காலிக மனித உணர்வு அருகில் இதை இருந்துவரும் தலை வெட்டகவான "தொழிலை வெட்டகம் தானில் பழைய கிளா நுகர்வன. தலை நுகர்வன அங்குதல் தலை வெட்டி வந்ததனால், அந்த வேலையில் தானம் வேலாத நுகர்வன வெட்டகம்.

அந்த வேலையில் தான் முதல் முதலாக அந்தக் காலம் எழுதின "தெருவின்" "வேலகம்" 1917-ம் ஆண்டு தலைவனாக அவர் இருக்க. ஆர். ராமசாமி அவர்களின் அரசாங்கத்தில் 1920-ம் ஆண்டு காலம் தானில் இருக்க (1920-ம் ஆண்டு அரசாங்கம் 1920-ம் ஆண்டு வெளியுருத்தது. தற்காலிகம் அதன் காலத்தில் காலம் அதன் தலைவனாக பதிக வந்ததனாலே இதை. அதன் காலதான் ம. காலகாலம்.

தற்காலிக இருக்கவான

இரண்டாவது கடிதம் மாணேஜர் ராவனுக்கு வழங்கப்பட்டது.

மதிப்புக்குரிய திரு ராவனுக்கு.

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் பெங்களூரில் அவர வேலை என்று இரண்டு கோண்டு. பெங்களூரில் போகாமல், சென்னைப் பதத்த உங்கள் மருமகனின் திருமணத்தில் தானம் வேட்டியும், தீய்ப்பாவுமாக தீய்கள் காட்டி வந்திருக்கும் புறம்புடக்கனின் பரிசு தக்கனிடம் இருக்கிறதோ இங்கிப்போ. என்னிடம் நிச்சயமாக இருக்கின்றன. அதனாக எதற்கும் கொஞ்சம் கவனமாக இருக்குமாறு கேண்டிக் கொண்டுநேன்.

இப்படிக்கு, கணபதி.

இக்கடிதங்களில் படித்த முடித்தவுடன் நடுத்தருகில் போன அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீஸர் வரதனும், மேனேஜர் ராவனும் உமாநேவியைக் கப்பிட்டு அனுப்பினார்கள்.

"நீ கிளப்பி போன், புதிதாக வேலிக்குச் சொத்திருக்கிறேன். கட வேலை செய்யும் ஆண்டுகளில் எப்படியும் வேண்டும் என்று உங்களுக்கு தெரிய வேண்டும், அதுவசியமாக அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னும் இப்படி வேலகம் புரார் எழுதிக்கொடுத்தால் உன் பெயர்தான் எந்திரிக்கும்! இனிமேல் ஆண்டுகளில் தாக்கிரதயாகப் பதிக" என்று அவனுக்குப் புத்திமதி சொக்கி அனுப்பி விட்டார்கள்.

கணபதிகும் பவராமனாகும் தங்கள் வேலிசுப் திணித்து உத்தரவின் தாக்கமுடியவில்லை. இருந்தாலும் கணபதிக்கு ஒரு சந்தேகம். உமாநேவி ஒருவேளை நேராக மாணேஜர் ஸ்டரக்டரிடமே போய்விட்டாள்? பவராமன் பவராமன் சிரித்தான். தம் மாணேஜர் ஸ்டரக்டர் இந்த ஆபீசில் தங்குவதையெட்டு வகுடர்விலில் இருப்பது பெண் காலி தரிசுவை மாற்றியதன் மரிமத்தைப் பிட்டு நோட்டம் அடித்து ஸர் முழுதும் பதிக விடுவன் என்று தோன் கொட்டினான்.

கணபதிக்குப் பெரிய மனம் ஒன்று இதில் விருத்தியோல் இருந்தது. இந்த இரண்டு நாட்களாக என்ன டென்கள்! இனிமேல் பெண்மகள் வம்புக்கே போகக் கூடாது என்று உறுதியான தீர்மானத்துடன் தன் வேண்டுதல் தீரவேண்டியவற்றை அடுத்த வேள்க் கிழமை அவர் தேவகால் விறதும் கிளப்க் தேவகால், பூ, பழம், கைவத்தி, குடம் அடங்கிய அச்சகித் தட்டு ஒன்றை வாக்கிக் கொண்டு கொணியப் பார்த்து தடைவைக் கட்டினான்.

கோனில்க் தழைத்தால் தெய்வத்தின் ஒன்பது உப்பிய வண்ணம் மொழுகொழு வேண்டி கணபதி, கைவக்க புடவையும், உடல் அழகம் எடுத்துக் காட்டும் பிடிப்பான பிளவுமாத உமாநேவி தின்றுகொண்டிருந்தான். அவ்வயதான! உமாநேவி கிள தரிசைத்திற் கணபதி தன் சபத்ததை மறத்தான். வேண்டுதல் மறத்தான். கால்க் இருத்த அச்சகித் தட்டை மறத்தான். மறுபடியும் அவனிடம் இழைத்ததாய்க் பதிக இனித்துக் கொண்டு கோனில் வாக்கி படியினேயே செல்பதத்து தின்று விட்டாள்!

யோக நடனம்

அரங்கில் வெளிச்சம் பரவு நூல் பிரகாச மத்திரம் போல் ஒத்ததல் கொங்கோகை நிதானமாக எழுந்து வந்துதல் கொண்டு வருகிறது. நகரில் உக்கிரமே இருக்கட விரட்டுவது போல் இருல் சிறுசு சிறுசு விவதி அரங்கில் வடிவங்கள் புலப்படத் தொடங்கு கின்றன.

மேலே தடுவே நூல் முக்கிரகை அமைப் பில் நிலைபெறல் பதமாயிட்டு அமர்த

× புதிதானது

துள்ளனர். ஒங்கொருவர் மூலமும் பெரிய பந்து போன்ற கண்ணுக்கு கொளம் ஒன்று. அதனுள்ளிருந்து மெல்ல மெல்ல விரைக்கடப் பருமனில் தீப்பிரும்பு எழுந்தது.... பதமா சனமிட்டு அமர்த்திருப்போர் தேதுவாக அகையத் தொடங்கி, தினைக் அதுபட்ட ஆனந்தப் பெருக்கில் ஆடத் தொடங்கு கிறார்கள்!

உடல் எழும் சிவனிலிருந்து ஆன்மா மெல்ல வெளிப்பட்டு விவகார உலகில் புதி தாய்ப்பு ஆகிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு இவ்வ வெளியில் சுதந்திரப் பறையாய்வுப் பறந்து திரிகிறது!

அகையமயில் செங்கிக்கு சுத்திருந்த பாரில் நடனக் குழு ஒன்று பியூபியம் திரைட் டரில் நிழத்திக் காட்டிய நடன நிழத்தி தான் இது. குழுவின் பெயரே ஹனுமான் டாங்ஸ் திரைட்டர்! பாரில் நகராண்மைய் கழகம் அளிக்கும் திதி உதவியுடன் இவர்க் ளிருகிறது இந்த நடனக் குழு. செங்கி, பிரெஞ்சு கலாசார சேத்திரமும் (அவியான்சு பிரான்சேய்ஸ்) தேஷனக் குளங்கோ திர வகமும் இணைத்து செங்கியின் இக்குழுவின் நடன நிழத்திக்கு ஏற்பாடு செய்திருத்தன.

இந்தியத் தத்துவங்களும் சித்திரங்களும் மேற்கத்தியக் கலை வடிவங்களுக்கு எந்த அள வுக்கு உதவையளித்து வருகின்றன என்ப தற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. பாரில் நகரத்து ஹனுமான் டாங்ஸ் திரைட்டர். இக் குழு வின் நடன நிழத்திசெங்கித் தவார்த்து அவத் தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவரீ பூமிசெய்ல்கோ என்ற பெண்மணி. யோகப் பயிற்சி முறை களை தமது நாட்டிய அமைப்புசெங்கிக்குத் தாங்குகோல் எங்கிறார் இவர். இவரது நாட்டிய நிழத்திசெங்கிக்கு இவை அமைத் துக் கொடுப்பவரீ தீய் பெத்தி என்ற இளைக் கிணார். பிரமிக்க வைக்கும் சுதந்த சாரீர வசம். நின்றுகத்தானி இளைசில் தல்ல தெர்ச்சி பெத்திருக்கிறார்.

"கிணாறுக்கு சரீவ சுதந்திரமளிப்பதுஇத் தில் இளைதான். ராக ஆவாபிளகனி லிருத்தே இளைதக் சுண்டு கொள்ளவாம். இந்திய இளை, கிணாறின் சுதந்திரக்குத் தாட விதிப்பதில்கி. மேற்கத்திய இளைக்கு இத்தக் தாராள மனப்பான்மை விடப யாது" எங்கிறார் தீய் பெத்தி.

இவர் தத்துவ இளையை வெறும் ராக ஆளாய் வடிவிலேயே அமைத்துக் கொள் கிறார். கார்த்தகைகள் விடயபாது.

தமது நாட்டிய இளைக்கெனத் தாமே ஓர் இளைக் கருவியை கருவாக்கிக் கொள் ளுகிறார். இந்த இளைக் கருவியை வவ விலைப் போல் வாடிக்கையும் கீறியவாய் மீட்ட லும், தபெகாணாகத் தாளம் தட்டவும் சம யத்துக்கெதப்பப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். "இதன் பெயரீ அஹ்மோஜோம். அப்படி எங்குக் கிங் எங்கு அர்த்தம்" என்று ஸான்ஸ் கிருவது போல் அபிரவித்துக் கட்டுகிறார் தீய் பெத்தி. -மலர் மன்னன்

× புதிதானது

மல் டாக்டர்கள் கூறுகிறார்கள்

பற்கள், ஈறுகளின் முறையான பராமரிப்பிற்கு,
பற்களை பிரஷ் செய்வது போன்றே ஈறுகளைத்
தேய்த்துக் கொடுப்பதும் அவசியமாகும்

போர்ஹென்ஸ் டபிள் ஆக்ஷன் தேபிரஷ் உபயோகியுங்கள்

இது உங்கள் பற்களை பிரஷ் செய்யும்போதே ஈறுகளையும் தேய்த்துக்
கொடுப்பதற்கேற்ப விசேட முறையில் உருவாக்கப்பட்டது

மென்மையான
பென்சிலிதம்
குச்சுவளை உங்கள்
ஈறுகளைத் தேய்த்துத்
கொடுக்கின்றன

உறுதியான
கோடுகள்
குச்சுவளை
உங்கள் பற்களைத்
தேய்க்குகின்றன

போர்ஹென்ஸ் தேபிரஷ்

குடும்பத்தினர் எல்லோருக்கும்
அடல்ட் (தேயும், சாப்பிட),
ஜூனியர், பேபி

..நீர் கரு மேகங்கள் தழித் கழறினிகொண்டது. பேச்சு வாய்க்குள்ளேயே பத்தாடிற்று. பிரகிப்புக் கொஞ்சம் கூடுதலாய் போனதில் இத்தனை நேரம் கவிச் கொண்டிருந்த வலிகடத் திவச மாறிற்று. சாணவடி திறந்த கதவைச் சுவிச அறைப்படுகிற மாதிரி பரக்கத் திறந்தன வசைன். சந்திராவுத் தடுமாற்றத்தில் வசைன் திருமென்று விழித்தன.

..“தேரப் ரோகினி...”
ராஜிதான்! அவனாய்தான் இப்படி உலிரோட்டம் பாய்விதருள் எழுப்ப முடியும்.
..“ராஜி.... வா ராஜி.... உன்வகா ராஜி”
உருகிகள் இடைவில் நுழைக்கப்பட்ட கரும்பாய் வார்த்தைகள் வசைவாய் இடநி யெனிக் கத்தன. வசை மட்டும் சந்தோஷத் தைக் கொண்டாடும் வசையில் அகன்று போலிற்று. ராஜியின் தொலைத தரன்சுப் பார்க்கவ தெருவில் பரவிப்போது அத்தக் கார் தெரிந்தது. ராஜி வாகனமாய் முக்கால் தெருவை அடைத்துக் கொண்டு. வசைவாய் இன்னும் கட்டிக்காய்க் காத்திருப்பவளாய் ஸ்படின கதவில் உட்கு வசைப் இருத்தி விருத்தான். ரோகினிக்கு வசைவாய் புன் முறுவல் கூடிற்று. இத்தத் தெருவில் எப்படி காரிங் வர முடிந்தது? ராஜிவசைக் கைப் பிரித்து உன்னை அழைத்து வருவையில்மெது வாய் டம் அசத்திற்று. வலிநிரூபத்த வசை பூசகாய்க் கோபம் கூட்டிற்று.

..“சுமாய்க்கக்கிட்டு இருக்கே போகிறுக்கு! எத்தனை மாசம் ரோகினி”
ரோகினிக்கு இப்பொய்க் வசை மேடு களின் எழப்படு செப்போடிற்று.

..“நாது மாசம்... கருக்கு எப்ப எத்தெ ராஜி.... வசைப் போதென்று தெட்டர் கூடப் போடகிவே ... என்வ எப்பிரிதே? என்வ விட்டுவன்வாம் காப்பி எப்பிரிவாய். இவ்வே கூட்டிக்குக்குச் சொக்கவாய்”

ராஜி சட்டென திங்குன். அடிப்பட்ட வேதனை முகத்தில் தெரித்தது.

..“என்வக்கடவா ரோகினி நீ அப்படி தென்கெனும்! உன்வத் தேடி இந்த வட்டாரம் பூராய் கத்திச் கத்தி வந்து கடைசியை வந்து பிடிச்சட்டோம்விற சந்தோஷம் மனசிலே செம்பறத்துக்கு முன்னுடி இப்படி போட்டுரு அடிச்சிட்டியே...” - வேதனை இவ்முதல் ஒடுகிற குரலாக் கேட்டதும் ரோகினிக்கு மனம் பொசுக்கிற்று.

..“வாசீ ராஜி.... உக்காரு... காப்பி போடதேன்...”

ராஜி உட்காராமைக் கிட்டைக் கத்திப் பார்க்கவைய ஒட்டினான். பத்தடிக்குப் பத்தடியில் இரண்டு பக்கங்களிலும் கவித்த வசைவசை. நாய்குதறின ரோட்டி மாதிரி குழி விழுந்த தவர. இரண்டு வசைகள் செர்விற ஸ்டைலிக் பிரிம்கள்களில் பாக்கைன். ஒன்று ஸ்படியும் ஸ்டடாமலும் ஒன்று ஸ்டடாமலும்... தெர் மேவே சேத்தி ஒன்று ஸ்டைத்து ஸ்டைத்து உடு கட்டிக்கொண்டிருத்தது. எதிரேதிரி வசைகளின் அறைவப்பட்ட ஆணிகள்களாய் இருத்துக் கட்டப்பட்ட வலிநிரல் தடுப்பாய்த் தொங்குகிற கோணித் திரைக்குப் பின்னால் ஸ்டைலிக் கட்டையும் பகலைப பிறையில் அதுமிகிப்பக்களையாய் வசைவசைவசைப் பகுதி பிரிக்கப்பட்டிருக்க. ரோகினி முகத்தில் கே வசை கழிப்போடு. பாதி குனிந்தக் கிண

வசைவசை

கரு
ஸ்படியல்
99
ஸ்டோரி
24

விக். அடுப்பை மூன்றைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

பாவி... பாவி... என்று அரற்றிற்று மகன். தரககூடப் படாமல் இருந்த இருப் பெண்ணை? இப்போது இருக்கிற இருப் பெண்ணை என்று ஒத்ததுப் போயிற்று. பேசாமல் இருந்தால் நிகைப்பேயிலே தூக்கம் மூத்திரமாகிப் போகும் போய்த் தோன்றிற்று.

"ராஜி! ட்ராவங்கல் இப்ப பம்பாயிலேயும் கொடிக்கூடிய பறக்கிறது ரோகினி... அப்பா டி.கி.லியைப் பார்த்துக்கொள்... அண்ணா பாம்பே... தான் மறுபடியும் மெட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்துட்டேன்... அம்மாவும் கூடத்தான்... என்ன இருந்தாலும் சிவப்பூன்னை மாநில ஸ்கூலில் இல்லை... உங்கட ரோகன் துண்டிரும் காப்பிட்ரத்துக்கு காரைப் போட்டுக்கிட்டு பாரிஸுக்குக் குதிரும், சும்மானுமாய்ப் போனதெல்லாம் ஓராபகத்து வந்துஅப்பப்பத் தொத்தரவு பண்ணும். தெறையப் பேசணும்... நீ சொல்வது உங்களை... காவலத் படிப்பை மூடிச்சிவா இல்லை என்பதைப் போல பாதிவ தின்று-போத்தான்"

ரோகினி பாவி அடுப்பில் ஏற்றிவிட்டு மெதுவாகத் திரும்பிப் பார்த்துப் புண்ணைத்தான்.

"படிப்பு என்னத்துக்கு ஆகும்... திறத்திட்டேன்..."

"விடவ் கஷாட்டா?"

"தெறைய... கார் வந்த அந்தக்கைத வெளியிலே காட்டி அப்பாவுக்கு ஒரு டிரைவர் மாப்பிள்கியா வரது வேப்பல் காயா இருந்தது. பீன் முதுகிலே பெய்ட் பக்கிள் கிழிச்ச காயம் வடுவாகத் தெரிவது... பாரிசு கிறியா? அம்மா இருந்தா என் பக்கம் இருந்திருப்பாங்கனோ என்னமோ? தான் தியாகுவைக் கல்பாணம் பண்ணிக்கொண்டு வாய் திறந்ததால் வந்த ஓரே விடவ் அவருக்கு மறுதானே சீட்டுக் கிழிச்சதான்... அதே கையோட என்னுடைய வேற எடுத்துவ ஒரு கையோட பார்த்து திச்சையம் பண்ணிட்டா தான் தியாகுவை மறந்திருப்பென்று ஒரு சராசரி அப்பா மாநிலி எல்லைப்பாவுக்கும் தம்பிக்கை. என்னக்கா என்ன வேண்டு சொல்வெக்கிற ஒருத்தருக்காக தான் செல்பு வேண்டியது என்னமோ, அதான் தானும் செய்வதென்... பெசாமப் புறப்பட்டு அவரோட வந்து வரழ ஆரம்பிக்கிட்டேன்... கோவிலை மாலை மாத்திக்கிட்டோம்."

பேசிக்கொண்டே ரோகினி காப்பி கவந்து நீட்டினாள்.

"இப்ப தியாகு என்ன செய்வாரு?"

"ராணி மெட்டல் ஓர்க்கு ஒரு ஓர்க் ஷாப்ப் வேலை. போய்க்கிட்டிருக்காரா..."

"சென்னகியமா இருக்கியா?"

"சத்தோஷமா இருக்கேன்."

"அதுக்கெல்ல ரோகினி... நீ ஏதொன்றுக்கும் கூடப்பட்டுக்கொண்டே... சனம்

+++++

சூழ்நிலைகளின்படி கும்மாளம்தான்!

மோதிரத்தின் உள்புறம் வத்தின் மொழியில் ஒரு வாகைம் இருக்கிறது. அதை மாரேனும் படித்தால் போதும், விவரம் ஒரு தாயாக மாறிவிடுவான்! மந்திர மாயமோ ரீஷியின் சாபமோ எப்படியாலும் என்ன? இத்தகைய ஒரு கற்பனை வாகைட் டிஸ்கினி திரைப் படத்துக்கு வைத்து மோதிரமாய்ப் பொருத்தி டால் அடிக்காதா?

போதாக்க குதளுக்கு அடிக்கடி கூடதாயாக மாறிவிடும் விவகார தேர்தலுக்குவேறுதிறந்திருக்க! தங்க வறுக வேடம் போடும் ஓர் அரசு அதிகாரிகள் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். சிரிப்பான சம்பவங்கள் அருக்கருக்காய் வர, சூழ்நிலைகள் பாடு மட்டுமென்ன, பெய்லவர்கள் பாடும் கும்மாளம்தான்!

தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்படியே விவரம் திகழென்று தாயாக மாறுவதும், மோதிரத்தை அவன் தேடிச் சென்று சந்திக்கும் இடர்ப் பாடுகளும் சிரிப்புகளையும் பொருக்க செய்கின்றன. THE SHAGGY DO திரைப் படத்தின் கூடசியில் வடுகெனது அதிகாரி அகப்பட்டுக் கொண்டு, விவரங்குத்தேர்தலின் அமோக வெற்றி; வாகைட் டிஸ்கினி நிறுவனத்திற்கும் தான்!

சு.எம்.சூர்.

யந்து ஒரு பாத்திரத்தைத் தொட்டிற்
கூடு... தகரத்தில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்ட
திக்கிறேன்... பத்தடிக்க நடந்து பழக்க
மிக்விடு... எப்படி உங்களை அடங்கு
பண்ணிக் முடிந்தது!"

“சம்பந்தம் கஷ்டமாய்த்தான் இரு
தது!”

ஆனால் அவன் உப்பாய், சப்பாய் கைமத்த
தெய்வாய் நூறு பொருள்கள் கித்தித்
கொண்டே திரை சாப்பிட்டுப் போனான்.
வாயில் குத்தி வைத்து அவன் கைமத்த
தையே உண்டு தள்ளுகையில் உண்டின்
பொங்கிய கண்ணீரை அடக்கி, அடக்கி ரத்
தத்தில் உப்பெறிப் போயிற்று. அந்தாறு
வாய்க்கிடைக்க இருந்து எத்தனையோ உட.
அதில் அங்குக்குப் பிடிக்குமே பெருகு
மங்கியையும், மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு
வந்த அவனது பரிசியை மனம் தெரிவித்து
போயிற்று. உடைய உடம்பு தெரிவித்து
போனதற்குள் பிரச்சினை மீளியிருந்தது.
“இந்தச் சம்பந்தம் நமது அட்டமான சாப்
பாடு சாப்பிடணும்... உடம்பு ஒரே அனீ
மிகை இருக்கு... மருத்து எழுதிச் சொடுத்தா
சாப்பிடுவீர்களா...?”

“எழுதிச் சொடுக்க டாக்டர்...”

“விடப்படுகா உங்களுக்கு பாத்திரம்
ராஜி... ஆரம்பித்து ரொண்டு வந்ததும்
ஒரு ஷிப்பிட். அப்படி ஒரே வந்ததும்
இன்னொரு ஷிப்பிட்... இப்படி கஷ்டப்பட்
டார்க... நான் என்ன பெரிசா அடங்கு
பண்ணேன்... அம்மா...” அவர்தான் எட்
பெடுத்து இருப்பது ஒன்று. சைக்கிள் சாய்
தான். எல்லா நீட்டிச் சொண்டுகள் ஒரே
பாய் முற்றத்தத்து. பாலில் அங்கங்கே
பின்னல், அவன் நெற்றிச் சாத்த மாதிரி
நினைவு விளம்பு சிதைந்திருந்தது.

“என்ன ரொஜிணி...?” பதறி வந்தது
ராஜியின் குரல்.

“ஒன்றுமில்லை. வலித்தன அப்பப்ப வலி
எடுக்குது. டாக்டர் விட்டப் போனணும்...
ஒன்றுமே தெரிஞ்சு பாத்திட்டிருக்கேன்...”

“மருத்தெய்வாய் ஒழுக்கா சாப்பிடுவியா
ரொஜிணி...?”

“சம்பளம் வரட்டும்...”

“ஒரு நிமிஷம்...” கைவலி விட்ட ஒரு
விஷயம் சொல்லிட்டு வந்துவருகிறேன்...”

“ராஜி திரும்பி வந்து நான் காந்தகை
பெருமன் காசலிவ் பிளக் கொண்டு அவர்ப்பு
வந்தது. ஒழுப்போல் ராஜி திரும்பி வரு
கையில் ரொஜிணி கவனிச் சீர்தான்
தவறிவிட்டது. ஒரு ஆறுதலாய் இருப்பிச்
சொல்லி மெரு தட்டிய வலித்திச் என்று கூ
அவற்று சொல்லுகின்றது.

ராஜி நீட்டிய பாட்டியின் கண்ணோட்டம்.
விட்டியின்மேல் சேக்கல் மாதிரிவருவான்
உருண்டொடியது.

“என்ன ராஜி இது...” கேட்கையில்
சொல்லி முக்கிரைத்தது.

“ஒரு சிப்பரெண்ட் வாகனம் கொடுக்கக்
கூடாது... இது மாதிரியாக ராஜி...”

உனக்கு இனிமேல் ஆறு அத்தனை மருத்துச்
செய்ய என்னென்னதான்... பின்ன
செண்டாய்வு சொல்லாதே...”

“இங்க ராஜி... நானும் வேலைக்குப்
போடுவதென்போ அவர் என்ன சொன்னார்
தெரியுமா... உங்கள் வசதிச் சாப்பாத்த
எனக்கு வேகவகை இருக்குன்னு எப்ப
என்னை நம்பித் வந்துட்டியோ அப்படியும் நீ
என்னென்னென்ன... இப்ப உங்கிட்ட
எந்த உதவி வாகனம் இல்லாமல் அவரை
அவமானப்படுத்த மாதிரி ஆயிரம் ராஜி...
வேணும் ராஜி... பின்ன...”

தஞ்சை பெரிய கோவில் போய்
ரத்தின் உச்சியில் இருக்கும் உருண்
டைக்கல் ஒரே கல்லால் ஆனது
என்று இவ்வளவு காலமும்
சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் சில
ஆண்டுகளுக்கு முன் இதன் கும்
பாபிசெய்ததற்காகக் கோபுரத்
தெய்வத்தின்மேல் பார்த்தபொழுது
உருண்டைக்கல் இரண்டு அரைச்
கோள வடிவக் கற்களால் அமைக்
கப்பட்டிருந்தது தெரிய வந்தது.
ஒன்றின்மேல் ஒன்றை வைத்து
ஒரே உலகாக ஆனதுபோல்
அவ்வளவு கச்சிதமாக அமைத்
திருக்கிறார்கள். அக்கால கட்டிட
வல்லுநர்கள். ஆர்.சி. சம்பந்த

ராஜி பதிக் பேசாமல் எழுந்தான்.
“வருமா ரொஜிணி?”
“போகாமே... இரேன்... கொய்மா?”
“சேரே... இன்னொரு நாள் காவலா
மாய் வருக...”

இவ்வளவு கஷ்டத்திலும் ஒரேயா புகுப
மெத்தையில் படுத்திருக்கிற உணர்வோடு
பெரிய சித்திரைவாய் நினைத்துப் பெருமன்
பொங்கிவந்து ராஜிக்கு, காசலிவ் நட
தான் அவன்.

மேலாக அகர்வாக ரோன்

நேரத்துக்கு வந்துவிட்டான். ஆகப் பதினாறுக்கு வந்தவென்றால் பனத்தையுடைய போயிருந்தான். ஹரிசயன் கத்தி ஒரு சின்னக் கும்பம் இருந்தது. வாரிட் அபவன்சன்... சை தொய் ஹிகன்... மிக நெருக்கிய பத்துக்கொப்ப பிரிந்து போயிடு மாதிரி அதுவும் வேறான கலக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. காலைப் பாதிரி வர்மாவிலேயும் பாதிரி ரோப்ராவிலேயும் விடைபெற்றுக் கொண்டு வந்திருந்தான்.

பாதிரி வர்மாவிலேயும் கருணைப் புவனகலையக் காண்பித்தான்.

"விபத்துக்குப் பிறகு முதல் முறை நீங்கள் செலி உலகத்துக்குப் போயி தீர்வன். முதலில் கொஞ்ச நாட்கள் ஏதோ புது உலகத்துக்குப் போனமாதிரி கண் மூட இருக்கும். நீங்களேதான் மற்றப் புலகத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி அட்டைப்பட்டெழுது கொள்ள வேண்டும். வேலை செய்யும் திறன் மற்றவர்களை விட உயர்வாகவையது குறைந்த திங்கள் என்று திருபிக்க வேண்டும்."

ஹரி விரித்தான்.

"அந்த ஆஸ்தானம் எங்கும் பாதிரி!"

"இது பரிசாகப் பெச்சை உங்கடர் தரலி. மனோ பலத்தாயே சாதிக் குடியாததே இங்கு. உங்க ஆயில் வேலை வேறுப் வேலை வேலையாக இருந்தால் அதிசேயை தீவன் தொடரவாம்."

"ஐ... இங்கு. தான் வேலைவிட்டுத் திரைகள் செய்து விட்டேன். வேலைப்புகுஞ் சொத்தமா ஒரு பெட்டிரோக் பதுக் கைக்கப் போறேன். எல்லா ஏற்பாடுகளையும் என் சிறைமென் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன்."

"குட்" - அவர் அவன் கைகைக் குத்து விழு. "ஒரு கை குடிவிருத்தானும் வேறு கைகைத் திறந்திருக்கும் பார்த்திரீர்களா? விஷயம் தி பெஸ்ட்!"

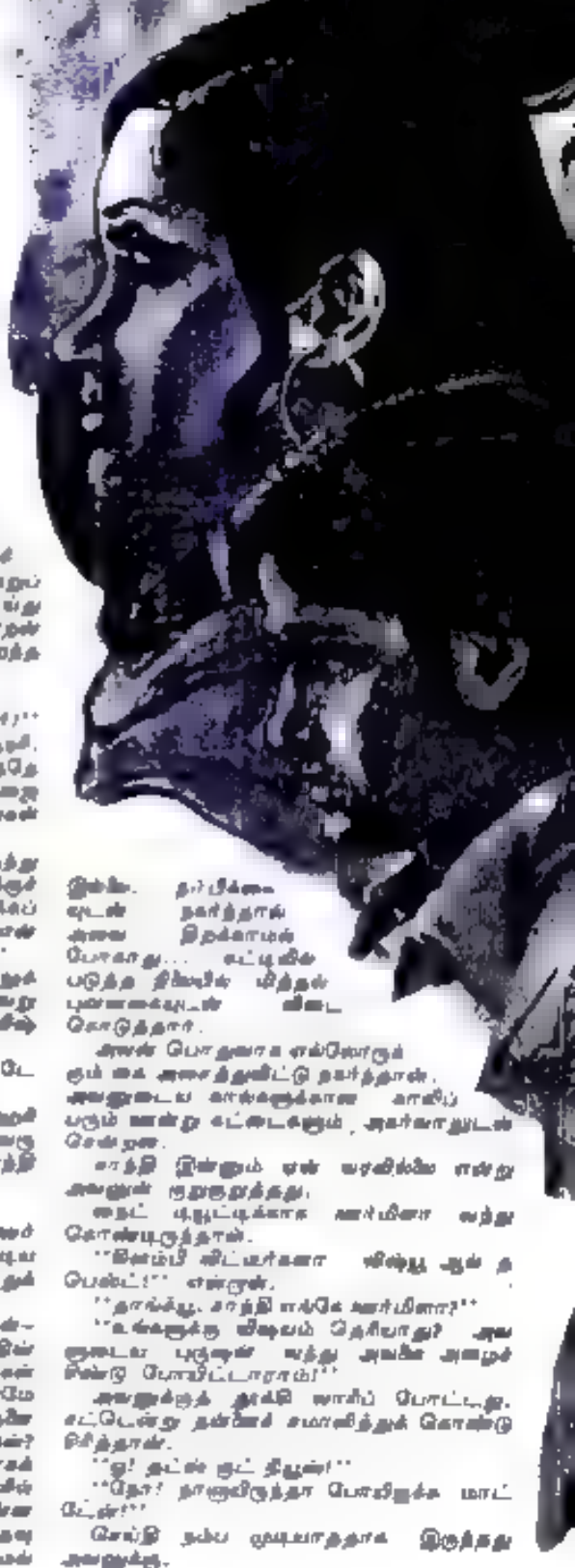
"ரெடியா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே மோகன் அகர்வாக வந்தான்.

"ரெடியா?" என்று சொல்லுவின் ஹரி வின் கைகள் கத்தினும் துழாவின. "வரு சிறை?" என்று சொல்லிவிருத்த சாத்தி இன்னும் வரவில்லை.

"செய்ப்பகாமா ஹரி"

மோகனுக்கு நேரமாவிலேயும் என்விற உலகர் வில் அவன் சக்கர நாதிகாவினய உருட்டிய படி எவ்வோரையும் பார்த்துப் புவனகைத்துக் கையகைத்துக் கிளம்பினான்.

அவனுக்குப் பழக்கமான பன முதக்கை - அவனுடைய புதிய சிரத்தியைக் உலகத்தின் பிரதானங்கள் - அதிஷ்டம் செட்ட பிரதானங்கள் - நம்பிக்கை என்விற முதனம் மட்டுமே வேண்டியவர்கள்... இவர்களின் எத்தனை பேர்கள் நேதி முன்னுக்கு தகர்வார்கள்? அவனுன் ஒரு காலையில் பிரவாகமமாக கிளம்பி ரெஞ்சை அடைத்துக் கைகளில் நிறை எட்டிற்று. பாதிரி வர்மாவே ரோன் மாதிரி இவர்கள் கைவாருக்கும் ஒரு கை அடைபட்டதால் வேறு கைகள் இன்னமும்

இங்கு. தர்பிகை-
வுடன் நகர்த்தால்
கைகள் திறக்காமல்
போகாது... எட்டியில்
படுத்த திவாய் மித்தல்
புவனகைவுடன் விடை
கொடுத்தார்.

அவர் போதுமான எம்போலுக் கும் கை அடைத்துவிட்டு நகர்த்தான். அவனுடைய கைகளுக்கான காலில் பரும் ஊன்று எட்டைகளும், அகர்வாதுடன் சேந்தான்.

சாத்தி இன்னும் ஏன் வரவில்லை என்று அவனுன் குறுகுறத்தது. கைத் துடித்தக்கான ஊர்மீனா வந்து கொண்டிருந்தான்.

"கிளம்பி விட்டீர்களா விஷயம் ஆம் த பெஸ்ட்!" என்றான்.

"தாங்கு. சாத்தி எங்கே ஊர்மீனா?"
"உங்களுக்கு விஷயம் தெரிவாது? அவ குடைய புருஷன் வந்து அவன் அமைஞ் சின்ன போயிட்டாராம்!"

அவனுக்குத் துக்கி ஊர்மீ போட்டது. எட்டென்று தன்னை சமாளித்துக் கொண்டு சித்தான்.

"ஓ! தட்டை குட் திவன்!"

"தோ! நானுவிருத்தா போயிவிட்ட மாத் டேன்!"

செய்தி நம்ப குடியாததால் இருந்தது அவனுக்கு.

ஒரு மோசமான கதைவின் ஆன்ட்டி.
வினாயகன் மாநிலி இருந்தது. துச்ச
யாக மதித்துக் கேவலமாக இதுவரை
உடத்தியைத் திரென்று "தென்னாற்குள்"
போய்விடுவானா? மாநிலி விட்டான் என்று
நம்பிக் கொண்டு அவன் உட்பிட்டவுடன்
அவன் கிளம்பிப் போய்விருந்தால் அதற்கு
என்ன அர்த்தம்? மோசனின் உதவியுடன்
காசிக் உட்காரும்போது அவனுக்குப் பெரி
தாகக் கிசிக் வேண்டும்போல் இருந்தது.
இதற் விடுத்திரமான உவகத்தைய அவன்
இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று
தொன்றிற்று. வேர்க்கிளப் பரப்பிவிட்ட
பிறகு அதற்கு விளம்பிக் கொண்டு 'லெலி
யின்' வருவது அர்த்தியமான காரிய
மென்று என் புரிவிலில்? தெரிந்த பாதை-
அது கண்டாக, மூன்றாக, கதிரியாக இருந்
தாலும், தெரியாத புதிய பாதையைத் தேடிச்
கண்டுபிடிக்க எவ்வோருக்கும் சோம்பல் அல்
வது உயம். - உதிரியை நீக்கக்கலைப் பரிதாப
மாக இருந்தது. மண்ணிப்பு, கருணா என்மிற
உர்த்தாதகலை அகப்பட்டுக் கொண்டு
நடராஜனின் கவதலத்துக்கு இணங்கி
மாலை அவனுக்கு விமோசனமே விக்வி
என்று தொன்றிற்று.

விடு வந்து விட்டது. மோசன் அகர்வாங்
தலியின் உதவிகளாக ஒரு நேபாளன் சிறு
வரிசைத் தேயுப் பிடித்து அமர்ந்தி விருந்
தான். சக்கர நாற்காலி ஒன்று யாசலி
யே போகத்திருந்தது. தலியின் செலகரி
வத்தை போகித்துப் பார்த்துப்
பார்த்து மோசன் விட்டகடற் சோகி
புருந்தான். அரைக்குள் துழைத்த
தும் உட்பென்று கண்டனில் நீர்
நிறைந்தது. பழகெல்லாம் குபி
ரென்று கிளம்பி மணத்தை
அருகிதிற்று. மாலாலின்
புனைப்படம் உட்புவின் உவப்
பக்கம் மோசனமேன் முன்பு
அவன் கவத்திருந்த
மாநிலியை இருந்தது.
அவன் அவரைமாக
பார்க்காவின
தார்த்திச

அங்கி
நேரக்கு
உதயங்கள்
வாஸந்தி

சென்ற புலகப்பட்டத்தைக் கவிழ்த்த மேலது
புறாய்க்கித் துழைத்தான்.

"பழைய ஞாபகங்கள் எல்லாம் எனக்குத்
தெய்வியிலேயே மோகன்!" என்றான்.

"ஞாபகங்கள் இருந்தாற் தப்பியே ஹரி—
அது உன்னைப் பாதிக்காதவரை..."

"நான் ஒரு ஞானி இல்லை!" மோகன்
மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

"மாயா மேலே எனக்கு இன்னும் கோபம்
இருக்கு ஹரி! அது திணைப்பிலே யார் இருந்
தாலும் அப்படித்தான் நடத்திண்டிருப்பார்,
வாய்தவத்திலே உனக்கு இப்படி ஆனது
அவனுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சி. அப்ப இளைச்
சை பிறகு தேறவே யிப்போ. அவ அப்பா
தான் அவனைக் கட்டாயப்படுத்துதல் உன்
யாகும் செய்துக்க வேண்டும்..."

"ஓ...யின் மோகன்! இந்தத் தசையின்
எனக்கு எந்த விதத்திலேயும் உபயோகமான
தில்லை..."

"ஹரி... இனிமேல் அதைப் பதறிப் பேச
மாட்டேன். ஒரு வாரம் விளாகும் பண்ணு.
அடுத்த வாரத்திலேயே இருந்து பெட்ரோய் பக்
குக்கு வர முடியுமா?"

"ஆமாம். அடுத்த வாரம் - மோகன்
நான் செல்கிறேன் ஒரு புண்ணியம். நீ
எனக்குச் சிபிசெய்துக்கக் கிடைக்கிறது."

"அரே, போடோ வாரி!" மோகன்
சென்ற பிறகு தாற்காலிகக் கட்டகார்த்தபடி
தான் வந்தே வந்தே ஆவாய்த்தைப் பார்க்கை
யில் அவனது தன்மை பயங்கரமாகத்
தாக்கிற்று. முன்னால் கிரீத்திருப்பது தெனி
லில்லாத புதிய பாதை - அதில் நான் தனி
யாக நடை பழக வேண்டும். வேறு வழி
யில்லை. மாயாவுக்காக மோகன் பரிந்து
பெரிசனாத நினைத்துச் சிரிப்பு வந்தது. அவன்
தமக்காக வகுத்தப்பட்டாலும் படா விட்
டாலும் தமக்கு என்ன ஆகப் போகிறது!
தம்மைப் பிறகு பார்க்க வரக்கூடத் தெய்
யில்லாதவன் வகுத்தப்பட்டு என்ன வாயம்?
எத்தனை விதமான சமாதானங்களும் உபயோக

மற்ற பழைய ஞாபகங்களும் எனக்குத் பதைய
யிப்போ...வாய்தவத்திலே அவன் நான் ஒரு
கெளம்பிக்காதவன். நான் இல்லை...

போற்றுகவாக அவனுக்குத் துணை
இருக்க வந்திருக்கும் அந்த மேலானச் சிறு
வகைப் பார்த்தையில் அவனுக்குப் பரிதாப
மாக இருந்தது. கூலிக்காக ஏற்படும் பந்தம்
தான் தமக்கு இனிமேல். அதற்குத்தான்
சமாதானமாகிப் போக வேண்டும். இனி
மேல்....

சீரேதே திருவிட்டு நடராஜனைப் பார்த்
தான். காரென்று ஒரு கோபம் எழுந்தது.

"நான் எட்டுத் தடவை வந்து நதையைத்
தட்டியிருக்கேன். அடிக்க விரட்டியிருக்கேன்!"

"இப்ப ஒன்பதாவது தடவை நானே
வந்து கூப்பிடறேன் வாரி!"

"இப்பத் திரைக்கு வந்து கூப்பிடறதுக்கு
என்ன வரணம்?"

"நீ என் பெண்ணாதி எவ்விறுதான் கார
ணம். நீ முதலே விட்டுக்கு வார, அங்கே
எல்லாம் பேசிக்கவாம். இங்கே நடு ரோட்
யிலே என்ன! டாக்ஸி கொண்டாந்து திறத்தி
வெச்சிருக்கேன்."

உண்மையிலேயே வெளியில் அவன் டாக்ஸி
திறத்தி வைத்திருப்பதை அவன் கவனித்
தான்.

எதற்கு இந்த அவரம், யோசிப்பதற்குக்
கூட அவனாக இல்லைமாம்!

"இப்படியே வார, மத்ததை அப்பறம்
பார்த்துக்கவாம். முதலேயே போனாயும்."

அவன் பவந்திதமாக அவன் கைகளைப்
பிடித்து டாக்ஸியில் கட்டார வைத்தான்.
வழி தெருவ எதுவுமே போனாமல் புதை
பிடித்தபடி ஏதோ போகணியில் ஆழ்ந்திருந்
தான். இந்தநே நாட்டினார்த் தான் நடந்து
கொண்ட விதத்தில்கா எந்த விளக்கமும்
இல்லை. எதற்கு அழைத்துப் போகிறார்?
அந்தப் பெண் போய்விட்டிருப்பார். சமைத்
துப் போட ஆள் வேண்டியிருக்கும். இவ
னுடைய கபாவம் தெரிந்திருந்தும் எதை
எதிர்பார்த்துக் கிளம்பி விடுகிறோம்?

ஏதோ ஒரு கதப்பாசை. 'முதலேயே
போனாயும்' என்ற வார்த்தையைத் துண்டி
விட்ட எதிர்பார்ப்பு - 'என்னை முன்னிச்சை'

என்ற வார்த்தையை ஏற்படுத்திய இனக்கம்—

இன்ன மாற்றிருந்தால் இவன் தான்
தமக்கு தியாயமாக துணைவன் என்பது நினைப்
பில் பவனினம். வீடு வந்து விடப்பட்டிருக்கிற
கிண்டாட்டுக்குப் போய்ச் சென்ற 'வளரவில்
அவன் வானயத் திறக்கவில்லை. அவன்
தெவைத் திறந்து கொண்டு "வா கன்னே"
என்றான். உன்னை காண வைத்ததும் சட்
டென்று அவன் பிள்ளை நகர்த்தான். முன்
கணறியில் அவன் கட்டார்த்திருந்தான்.
யாரோ ஒருத்தி. இவனுடைய புதவைகளைக்
கட்டிக் கொண்டு - இவனுடைய ரவிக்மை
அவனுக்குச் சின்னதாய் மாறியு வினந்து
கொண்டு வருகிற மாதிரி...

"கட்டார சாத்தி."

நடராஜனின் அதரங்களை ஒரு தழுட்டுச்
சிரிப்புத் தெரிந்தது. அது அந்தப் பெண்
னின் முகத்தில் பிரதிபலித்தது.

அரண்மனையின் காவல் திணையர்!

தஞ்சாவூர் அரண்மனையின் உள்
கோயில் தஞ்சை போலீஸ் கன்ஸ்டே
பிள் இயங்கி வருகிறது. நிமிஷ
நாட்டிலேயே ஒரு அரண்மனைச்
சூன் இயங்குகிற காவல் திணையம்
இது மட்டுமே! - ஆர்.சி. சம்பத்

அவன் தன் சீர்தந்தை அடக்கிக்கொண்டு
கேட்டான்:

“எதற்கு என்னை அழைக்கிறீர்? எத்
திற்கு? அவமானப்படுத்துவா?”

பெரிய தூதரையத்தான் கேட்ட மாதிரி
தடராஜன் சிரித்தான்.

“நம்மைப் பொறுத்தவரை அவமானம்
என்கிற வார்த்தைக்கு அர்த்தமே இல்லை!
நீ இந்தனை நான் என்னை பண்ணுகிறேன் நான்
சேக்கிப் போறதில்லை. நான் என்னை பண்
னென்கிறேன் நியம் செக்காதே.”

அவன் செட்டுப் போனவன் என்கிற நி
யத்திலும் அவன் பேசுவதைக் கேட்டு அவ
னுக்கு ஆத்திரம் வந்தது. அவனைப் பேச
விட்டான் அவன் ஆரம்பித்தான்.

“தேரே விஷயத்துக்கு வரேன். நான்
பரிமளாசைக் கல்யாணம் செய்துகொடுத்து
முடியு பண்ணி விடுக்கேன். அவனும் நானும்
ஒரு பிணைக் கூரம்பிக்கப் போகோம். கல்
யாணம் செய்துண்டா சில செக்காயம்
உண்டு. அதுக்கு உன்னுடைய கையெழுத்து
யெழுத்து.”

“ஓ. இதைத்தான். கோழியை குடுமி
எப்படிச் சுமமா அடும்?” அவனும் சிதம்பிரியை
சீர்தந்தை எழுந்தது. இவனுடைய நயம் கருவாத
துக்கு காரணமாயே விடவாது என்று
தோன்றிற்று.

“ராத். தேரமாகக், நான் போய் யுரெல்
பண்ணிக்கொடுக்கே!”

பரிமளாசைக் கலையும் பேச்சும் அரு
வெறுப்பைத் தந்தது. நம் நடத்தையைப்
பற்றி தாக்கில் நரம்பிக்காமல் தாக்கித்
தான் இந்தச் சாக்கடைபுடன் எப்படி வாழ்
கிறோம்? இவனுடைய நரம் இது. நன்
கடத்தைக்குச் சேய்பைக் கட்டுக் கட்டுவதைத்
காசத்தான் தம்மைத் தாக்கித்தான். இவர்களை
இருவரும் செய்யும் பிணைக் எப்படிப்
பட்டதா இரக்கம்?

“இதப் பார். நியம் கல்யாணமே ஒரு
மிக்பெக். என்னுடைய கை வேறே-உன்
னுடைய கை வேறே. நியம் நியம் என்னை
நீ செக்கிடுகிறீர்கள் உன்னை நான் நிரப்பிக்
கொட்டுகிறேன் அந்த அகிலம் மெக்காம்
வேளும் - நான் செட்டர் தவாரா செட்
கொடுக்கேன். நீ ஒரு சிங்கக் கையெழுத்துப்
போட்டாயும். அவ்வளவுதான். அதுகெப்
புறம் நீயும் கத்திரிமாளையன். வாரோட
வேளும் குறும் இரக்கமாம்.”

அவன் ஆத்திரத்துடன் அவனைப் பார்த்த
தான்.

“இப்படியே பெரிப் பெரி உவந்ததை
ஏமாத்தாதீங்க. நான் அப்படிப்போகக் கடிபு
வன் இவ்வேளையு உவந்ததைத் தெரியும்.
எந்த ஆணைப் பத்தியும் கிணைப்பான என்
னாம் என் மனசினே ஏற்பட்டதிலே...”

அவன் கையைக் கொட்டிச் சேத்தான்.
“ஓ. நீ மனா பதிரிகைக்கு என்னை
தங்காத் தெரியும். அதுதான் இன்னிக்கு
இப்படிச் சாரணியிலும் சிங்காக்கிட்டுக்
கொல்லியே கிணைப்புகூறினா?”

அவன் நிரப்பிட்டுத் தன்னைச் சமாளித்துக்
கொண்டான்.

“இன்னொருத்தர் பாரியக்காசத்தான்
சிங்காக்கிவைக்காமா?”

நங்கையார் விரும்பும் நன்மலர்

“இதைப் பார். இந்த மாதிரி பத்தினி
கேடும் போடாதே. மிக்பெக் இருக்கிறது
ஒப்பத்தக்கோ. இந்தப் பரிமளா மாதிரி.
எனக்குப் பரிவும்.”

ஓ. இவன் போனதில்தான் இவனுக்குச்
சித்தித்த தெரியும் என்கிற ஆபாசம் அவன்
மனசை அழுத்திற்று.

அவன் தன் கட்டைப் பாக்டெட்டிக்குத்
ஒரு காத்தெதை எழுத்தான்.

“எனக்கு தேரமாகக் - இதிலே கையெழுத்
துப் போட்டுக் கொடு.”

பிரித்த நியைக் காத்ததின் காரணமால்
தெரிந்தான்.

“என் கணவரிட நடராஜன். பரிமளாசை
மதுமணம் செய்துகொண்ட நான் மலர்ப்
பூசியவாய் அனுமதி அளிக்கிறேன். அவர்
என்ன வாழ்வில் நான் இனி குறுக்கிட
மாட்டேன்.”

இதைக்குக் கையெழுத்திட்டா விட்டா
இவன் என்னை செய்யான் என்று அவன்
யோசித்தான். இவன் எதற்கும் அஞ்ச மாட்
டான். அந்தப் பெண் எதிரினியே தம்மை
தொறுக்கிப் பணியை எப்போதும். பரிமளா
வந்து திங்கு. என்னை என்னை செய்யான்
என்றென மாதிரி. அங்குடைய புடவை - அவ
னுடைய ரவிக்கை. அவனுடைய காது கண்
யகணம். கட்டென்று அவனும் ஒரு வெறுப்பு
படர்ந்தது. எத்தனை மானம் கெட்டவர்கள்
இவர்களை! வானத்தைத் திங்கு அவனுடைய அனு
மதிக்காக அவர்களை காத்திருக்கவில்லை என்
தெ பிரக்கஸியில் அவனுக்குச் சேசுட
வென்று பிரமைகள் குறித்து போயின.
இந்த மாதிரி கல்யாணம். பத்தம் எப்போத்
கெக்காம் ஏதும் அர்த்தமே இல்லை என்று
தோன்றிற்று. அது ஒரு அனுமதிச் சீட்டு-
சீட்டு மாதற்பட்டாடல் கிடுகியில் பத்திரம்-
உறவுகளின் ஆழத்தையும், அவை பரம்ப
வெளியையும் தாராளமாக அணுகியும் திங்கு
அவன் அங்குப்பட்டது எத்தனை மூட்டான்
தனம்! தன்னைவதின் கோருபங்களால்,
சின்ன உவந்ததின் பிரதிநிதியானப் திங்கும்
இவர்களைப் பார்த்தவையின் இந்த நடராஜ

[illegible]

கோஞ்ளர்ஜ் பர்மென்ட் ஹர்ஸ்

தேவரின் கை செய்வதெல்லாம் அதாவது நான் செய்திருக்கிறேன்;
தேவரின் கை செய்வதெல்லாம் அதாவது நான் செய்திருக்கிறேன்.

2. வள்ளல்களில்: பிறந்த சபரண அம்பு, கந்தல் பழம்பு. 20 மி.மி. எந்தும் 40 மி.மி.

பல லிங்கர்கள் ஒரு லிங்காகி:

எழுப்பாதே தம்ப எழுப்பாதே!

மேலேயும் அரசாங்கக் காரியாலயங்களில் துங்குதிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படும் என முயற்சி எட்டம் சிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. அதற்கு எட்டம் இவரும் வந்தார்...?

"மேல்களையா? காலந்தமா தாகம் வந்தது!"

"ஆரீயாக்கும் மேல்களா? மெய்யா கயம் குறிஞ்சிநகரம். பார்த்ததுமே மேல்களாகத்."

"நீகாது ஒரு சமீபத்தி! குழிக்குப் பார்த்தா..."

"பழைய
யு கெழி
க 7 8 3 4
சின்ன அம்
தாரா: 6:5
குள்!"

"ஒரு கனவு: கனவிலே
யார் வருவாங்க! பெண்ணு
தான்! டாக்டர் தான்!
மெல்லமரிலி தான்!"

“புதிய சட்டம் தெரியுமா? இதோ போன் லாக்ரூப் போன் பஸ்டேஷன்”னு!”

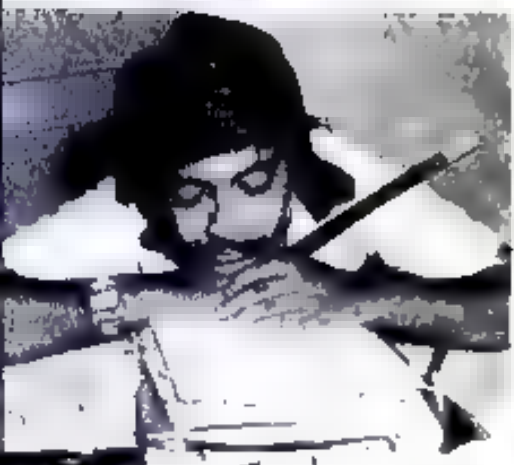

“அடுத்த பத்தாளது நீயிலும் என் கையில் விடங்கு! இழுத்துக் கொண்டு போயிடுங்கோ!”

“கெஞ்சிட் பாத் ரென். இன் லாக்ரூப்...”

“போயிட் கிட்ட டுக் ரென் இன் கெட் ரென் கொண்டுபோகிறேன்...”

“கொண்டிருக்கிறேன்? எங்கே விடுவது தான்!”

“பலமான குதளிடல் சத்தம்! இன்ன பெட்டி நல்லா தூங்குறா!”

ஆங்கிலேய வளர்த்த களை அழுது கட்ட ஜோதிடத்தை
புறத்து களையப்படுத்தோர் அரிய வாய்ப்பு இது

ஜோதிடப்பயிற்சி

(தாய் வந்த போதகு முறைப் பயிற்சி)

இன்று போல் தானைய வாழவு இனிக்கின்ற கனியாக இருக்குமா அன்றி எரிக்கின்ற தெருப்பாக கசக்குமா என்று அறிதற்கோர் அரிய களை ஜோதிடம் தவிர வேறெனும் இவ்வளவு எந்த தனிப் புகழ் பெற்ற ஜோதிடத்தை அரிக்கவடி முதலாக ஆழ்த்த நிலைவரை அன்வி அன்விப் படைக்கின்றோம். அழுது கொள்ள வந்திருவிர் - அறித்தே தலம் பெறுவிர்.

எவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் எவிய விளக்கங்கள் - இவிய தொகுப் புக்கள். எதையும் அறிந்து கொள்ள ஏற்றதான பாடங்கள் இறைவனார் தத்துவங்கள். கற்று முடித்தார்க்கு சான்றிதலும், பட்டமும் சாவச் சிறப் பாகத் தந்திருவோம். பாடங்களுடன் வரும் இனக்கறிப்பு - இக்களை கற்கக் குறை நிற்கும். மேலும் முறையும், சேதுத்தும் கட்டணமும் அறிந்து கொள்ள கல விவாசமிட்ட 50 கணப தபாந்தக ஒட்டிய கவர் இளைத்து 10-12-81த் தேதிக்குள் மனுச் செய்து கொள்க.

பிரபவ ஜோதிடர், ஜோதிட ஆசிரியர்

ஸ்ரீமத் ஜெய ஸ்ரீதேவர, யோகி,

சாதுகேம் யிற்சியார்,

பிளாட் நெ. 204, கதவு எண் 5, அண்ணா நகர், மதுரை-625 020

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற

ஸ்ரீ கணேசாய்யம் 777 பிராண்ட் 'திடர்' 'திடரெக்ஸ்' உலகப் பெருக்கள் பெண்களுக்கு - ஸ்கீனாக ஆய்வு செய்யும் பெண்களுக்கு ஓர் வடிவியலாகும்!

சுகரப்பான, முறமுறப்பான அப்பளாம் மற்றும் வத்தல் & வடாம்

விபரங்களுக்கு: ஸ்ரீ கணேசாய்யம் & கோ., சென்னை-600 001

சென்னை, 19 சூன் 1947

ஒரு மனைவி, ஒரு யாழ்வும் சந்தேகம்

சுஜ. எஸ். ராகவன்

அரசம், மடம், தானம், பரிசு... இந்த நான்கு குணங்கள் கூடக் குறைவாக இருந்தாலும், சந்தேகம் எங்கிற பெண்களின் இதயத்துக்கு குணம் புஷ்பாமிடம் எக்கச் சக்கம்.

கணவன் - முனிசி சமாசாரம். கேட்டவரை ஒட்டுக் கேட்கவோ கவரவல்லவோ இருக்கும். இப்போ புஷ்பாவின் புருஷன் கணவனே முக்கால் அழப் போகிறார். கேளுங்களேன்! "அட... கும்மா வாங்க கணவன்! டாப்! சின்னப் பச்சைகெல்லாம் அண்ணன்மட போங்க!"

"சார்! நான்தான் கணவன். கொஞ்சம் மனதை விட்டுப் போனதும், தள்ளுவேன்! புஷ்பா பக்கத்தில் இல்லை. உங்களை விடிக் கள்ளாம் எப்படியோ? தெரியாது. அது கட்டாயம் 'காசம்படி' இருக்கும். இருந்தாலும் இந்த புஷ்பா இருக்காணே..."

"விட்டியே நான் தப்பி! எதிர்பார்த்த துண்டு இருந்தாக சந்தேகம். 'போகட்ட'னு குரல் கேட்டால் துள்ளாத உன்சங்கை உண்டா சார்? அதுதான் நான் துன் ஒடக் கூடாது. ஏதோ கலாசனியும் வீணத்தும் எனக்கு டெய்லி எக் வெட்டர் எழுதிப் போட்டால் போக தீர்ப்பு அவசியம். இன்னுண்ணு. இது ரொம்ப முக்கியம். எங்க ஏரியாவூக்கு வேடி போனவ்யுமன்! இன்னும் வெடிகளின்ன ஆரம்பிக்காதவங்க. அன்மாரிடம், ஸார்! புஷ்பா நான் கேட்டர் வாய்க் கிருவாளா!

"விட்டியே போன் கொடுத்திருக்காங்க சார். எங்கோருக்கும் அடிக்கடி ஏன் தம்பன்

கரது காலத்தானே? அங்கிக்குப் பாருங்க மணி அடிச்சது. "ஹியோ"ன்னேன். பக் சந்திரே புஷ்பா - பாம்புச் செவ்வோட, கவலியே பூத்தொடப்பம்.

"கணவன் இருக்காருன்னு" குய்ச்சி குரல் கேட்டது. "எஸ்"ன்னேன். "நான் தான் தீவங்கா பேசறேன். நேத்து ஏன் வரவேன்னு" குரல் கேட்டது. எனக்கு ஒரே உதறல். தீவங்கா எனக்கு எதவ கலாங்க... சீச்சு! வாய் குழறது. சதவமா எனக்கு தீவ கலாங்கத் தெரியாது. "உக் கலாக்கு எந்தக் கணவன் வேணுமினு கேட்டேன்" தடுங்கிட்டு... "சார், என் நம் பன்னு" கொங்கிட்டு அத்தப் போண்ணு டக்கு போக வெச்சிருத்தது.

"எதிர் முகம் குரல் அவன் காதில் கொர கொரன்னு விழுந்திருக்கணும். உரும்புமாதிரி புடிச்சிட்டா சார். கவலியே துண்டப்பம் வேறே. வார்த்தைகளைப் பெருக்கிச் சொன்னே போனான். ஒரு மாமனா இந்தச் சண்டை முடிந்து இருக்கு!"

"அட, இத்தத்திர்திரச்சினாடுத்துக்கொங்க சார். அது வந்து வார் எந்த எந்ததைக் கண்டாங்கோ எனக்குத் தெரியாது. அது நான் பட்ட அணங்கை! அன்னிக்கு ஆயில் நேத்து வந்து உ.நி. குயிலே செட்டை பான் கூட சூட்டியிட்டிடு. நெட்டி - பனியாடான் விசையுத்துக் கொண்டு துங்கியைப் தேடிச் சொன்னபுருந்தேன்.

"உங்களை வந்தான் புஷ்பா. "சீ வெக் கலா-இக்கலா"ன்னு. "என்னடி, நீ என் பெண்டாட்டிதானே. வேறு வார் இருக்

சரவணம்

மாவரைக்கும் இயந்திரம்

சரவணம் விறைண்டர்கள்

- 4 பேரிங்குகளால் தயார் செய்யப்படுகிறது
- ஒரு வருட உத்தரவாதமுள்ளது
- பெரிய களங்களில் எங்களுடைய மாவரைக்கும் இயந்திரங்களுக்கு ஆயுட்கால இலவச சரீரில் செய்து தரப்படுகிறது

தயாரிப்பாளர்கள் :

சரவணம் இன்ஜினியரிங் டிரேடர்ஸ்

கோவமுத்தூர் - 841002

கூடாக்கோட்டை :

NEETHA TRADING AGENCIES, BOMBAY - 14

V. G. PANEERDAS & CO., SION, BOMBAY - 22

TAMILNADU STORES, KAROLBAUGH, NEWDELHI - 11

KARTHIK ENTERPRISES, MADRAS - 28

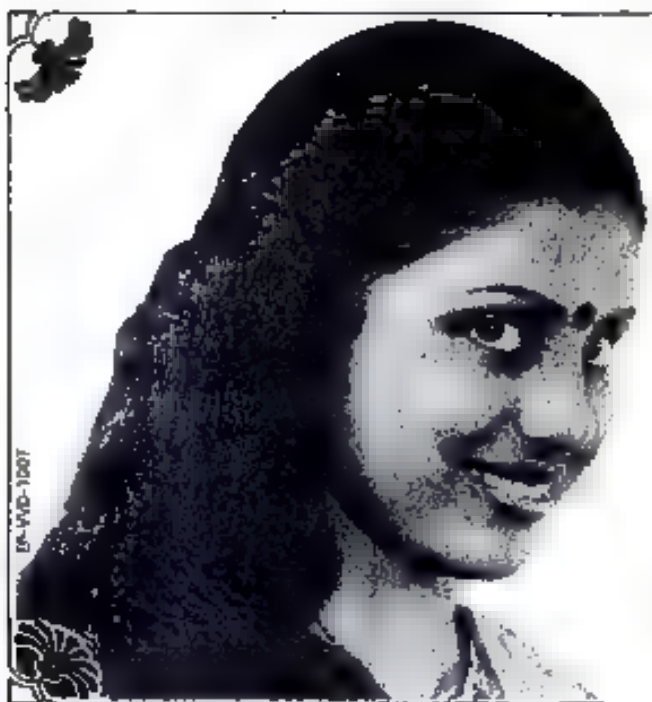
Phone: 440490

Phone: 474789

Phone: 582920

Phone: 71824

OSR

"எனது கூத்தம்
அடத்தியாகவும் பட்டுப்
பொம் மிதுவாகவும்
வளம் காணம்"

VYD

**தேங்காய்
எண்ணெய்**

உங்கள் தேவைக்கு ஏற்றபடி
பலவித பாக்டீரியாக்களில்
மிதக்கவில்லை.

V.V. தனக்கோடி
நாடல் & வளம்

தூத்துக்குடி-629 001

அன்று பார்த்ததை யெல்லாம் இன்று
சேர்த்து வைத்துப் பார்த்தான். பார்த்த
ஆனப்பட்டான். ஞானம்.

"நான் ஒரு முண்டம்... கஷ்வா என்
கூடப் பேச வந்தப் பக்கம் அவனோட மன
சைப் புரிகுக்காம தான் பாட்டுக்கு மத்திரம்
சொல்லிண்டு இருத்துட்டேன். அவ
ஆகக் கூசையாப் பிள்ளையாருக்கு மான
தொடுத்து எங்கிட்டக் கொடுக்க வந்தப்ப என்
காம் கூடையிலே செக்கடுத்து வந்தியோ
தடவை சொல்லி இருக்கேன். தபே என்
திரிக்குக்கு இப்படி ஓர் எண்ணமா? இதை
என் எங்கிட்டே முதலாவே சொல்லக்கூடு
ஒருவேளை காலம் வரப்போ சொக்கித்
தலாமனு இருத்திருப்பார். இப்பத்தான்
நெக்கே நம்ம காலம் வந்திருக்கு. அதாவ
முற்றத்தையே எங்கிட்டே எல்லாத்தையும்
சொல்லிட்டேன்."

தொடர்ச்சைகள் வரும் பண்ணுவதை
எல்லாம் திறந்திட்டு இப்போதே கஷ்வா
விடம் போய்ப் பேச வேண்டுமோ தென்
தீயது. ஞானத்துக்கு. கஷ்வாவைப் பார்த்த
வேண்டும் போகத் தோன்றியது.

கஷ்வாவும் எங்கே விரும்புகிறான்? இந்த
உசரிக் குடுமியையும், காதுக் கெடுக்கையும்
அவன் நெருக்கிறான்?

இப்போன்று தன் கூடம்பு முழுவதும்
புதிதாய்... புதியதாக உணர்ந்தான் தோஷம்

அதன் பிறகு-

"ஆண்டான். மாமன். மாதுகள். வைத்து
தூக்கு மாடு தொடுத்தான். நீ யாருக்
காகத் தொடுக்கிறாய்? வைக்கத்தானே?"
என்று கஷ்வாவிடம் கேட்டு அவன் கை
களைத் தொடுத்த மாடுகளைக் கழுத்தில்
போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இன்னும்...
மனம் பரபரக்க ஞானம் வீடு. வீடாக
தொடர்ச்சை வரும் பண்ணிக் கொண்
டிருத்தான்.

அவன் வேகமாகத் திரும்பும் வழியில்...?
செக்கி எதிர்ப்பட்டான்.
பரிசைக் கட்டிவிட்டு இப்போதுதான்
வீடு திரும்புகிறான் போகிறார்களே.

செக்கி...செக்கி... இவ்விடம் என்
னவோ சொக்க வேண்டும் என்று நினைத்
தேனே... என்ன? ஆ...

செக்கிக்குப் போட்டி உருவாகிக் கொண்
டிருக்கிறது என்பதைக் சொல்ல வேண்டும்.
இக்கரைக்கும் அக்கரைக்குமாகப் பாலம்
கட்டி விட்டால் இவன் பரிசைத் தொழிலில்
மண் விழுந்து விடும் என்பதைச் சொல்ல
வேண்டும். போட்டியைப் பரிசை வேறு விட
ஏற்பாடாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை
யும் சொல்ல வேண்டும்...

"சிலை ஞான கஷமா இருக்கிறார்களா?

பார்த்து தானாக?"
செக்கி தன்வி தின்று பவத்துடன் மென்
சிலை குறியிக் கேட்டான்.

குமரியைப் பண்ணுகோ! குயிலைப் பண்ணோ!

ஓ! நான் வந்த காரியம் என்ன? இப்போது
நினைக்கிற காரியம் என்ன? இந்தக் கலாத்தி
ஸ்திரா முயற்சியை முடிவாட்டும்... முதலில்
கஷ்வாவுக்கு ஒரு கொதுஷன் காங்
கிட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும். அன்று காங்க
மற்றதுபோலக் கொதுஷனை ஞானமாகக் காங்
கிக் கொண்டு வந்து.... அந்த....அந்த....
அழகான பாடங்களை....

முதல் முதலில் அவன் பார்த்தது அவன்
பாடங்களை....

கொதுஷன் அணித்திருந்த அழகான
பாடங்களை....

அதற்குப் பரிசு காங்கிக் தருவதான்
பொருத்தம்! அப்படியா என்ன? இந்த
சான்றிகளை எல்லாம் பெரிய ஆசைதான்!
மனத்துள் எந்தக் திட்டங்களைத் தீட்டி
வைத்திருக்கிறார்? என்னிடம் ஒரு சிறு
கோடு கூடக் காட்டிக்கூடாது! தானும்
இதைப்பெல்லாம் கண்டு கொண்டதாவே
காட்டியுக் கொள்ள மாட்டேன்... ஒன்றே
தெரியாதவன் மாநிர் இருந்து விட்டு அவர்
சொல்லப் போவதைப் பெல்லாம் கேட்டுக்
கொண்டிருந்து விட்டு 'அப்படியா' என்று
கேட்க வேண்டும்.

விமலா நமஸ்கரி

பரபரப்புடன் தான் கேட்ட சமாசாரம்
கிணர் கெடுக்காமல் உதிரும் ஞானம்.
செக்கி திளைத்துப் போனான்.

போட்டியா? அவருக்கா? இந்தக் கிரா
மத்திக் பிறந்து வளர்ந்த அவன் இந்தக்
கிராமத்திலேயே சமாதி கட்டிவிடப் போகி
றார்களா? செக்கி உடைத்து போய் அவ்
கிருத்த ஒரு மண் மேட்டில் உட்கார்ந்து
விட்டான்.

தாரத்தில் ஞான அவரம் அவரமாய்ப்
போய்க் கொண்டிருந்தான்.

6

"குட்ட தாடல் புறஞ்சுரிலே, கொக்கப்
பொண்ணை நுழைவே!
கொட்டு வேணம், குழல் வேணம்,
குறவை வேணம்

சுதந்த புடவை வெப்போ, அரைவாசல்
 இளி போல
 குதிக்க குதிக்கப் போவும் குதிரை போவ!
 ஏனையவர்கள் ஆறு வேளம், கொடி,
 தோரணங்கள் வேளம்,
 விஜய ஸ்ரீ லாஸ்திராய் வரணனு குரங்கள்
 "நித்தித் தாநா நித்தித் தாந நித்தித்
 தகைததை தோம்"

—என்று பாடலைப் பாடிவரவாடு கருமாரன்
 கூட தட்டிக் கொண்டிருந்தான். கடைசி
 'தோகை' கொஞ்சம் அழுத்தம் கொடுத்த
 'லாம்' என்ற போது அது 'ஓம்' என்பது
 போல் ஒலித்தது.

அந்தப் பரிசைக் இருக்க அணவரும் அவர் பாட்டுக்குத் தகுந்தபடி தானம் போட ஆரம்பித்தனர். செவ்வி இதை பெய்வளவு மகிழ்ச்சி வுடன் பார்த்தபடி பரிசை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

அவர் வாய் தள்ளியுமறிபாடல் "ஓ! நித்தித் தாதா நித்தித் தாத நித்தித் தாதை தை தோம்" என்று பாடியபடி இருந்தது. கருமாரன் தாயர் இவ்வு வந்ததிலிருந்து இக்கணத்திலும் அக்கணத்திலும் பரிசைப் போட ஆரம்பித்ததிலிருந்து எப்போது பார்த்தாலும் பாட்டுத்தான்: சத்தோஷக் கலித் தானக் கல்தான்!

செவ்விக்குக் கருக்குப் ஸை திரம்பக் காக தான்!

"என்டே, நேரனத்திலே ந வகுசிப் பட்டு கொதவக் கடி கிரேஷும் உண்டான கான மாக்கும். ந ஆந்தைக் கட்டும்பொழுது எளிக்கு என்டே கொக்க நேரனம் பிழை முகரத்திலும் இப்போது ஓர்பகம் வந்து ந ஆந்திலே வண்டியுழி வச்சால் எத்தர எத்தர மாலிக் கும்!" என்பான் தாயர்.

தாயர் இப்போது அந்தமகா உத்தக் கிராமவாசியாகி விட்டான். பாதி நாள் ஊருக்கு வருவதும், மீதி நாள் அக்கரை போவதுமாக இருக்கிறான். ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும், தாயரை இக்கணத்திலே, அக்கணத்திலே செவ்வி கொண்டு விடுப்போது தாயர் தவறாமல் இந்தப் பாட்டைப் பாடுவான். கூட இருப்பவர்களும் தானம் போட்ட படி பாடுவார்கள். தாயர் கம்மா இருக்க மாட்டாள். செவ்வியையும் சேலுவாரும்.

"எத்தர கொக்க கிடிக்கி! எனக்கு அப்பம் வேகம் போனாம். நீ ந பாட்டிலேடொத்த துணைஞ்சால் நமக்கே வேகம் கரை எத்தராம். ந பெணவனத்தின்கே மாதுரிசில் தினக்கு எத்தர ஒரு மெனனம்! என்னோடு பத, உ டிட்ட நாடல் தாயர் தின்கே மெனனத்தின்கே ஒரு தினத்தி உண்டாகலாம். உய்... பாடே..." என்று அகாரம் பண்ணுவான்.

வாட்டு மாணேஜர்: "இரண்டு மாத வாடகைப் பாக்ஸியை எப்போது தான் தருவீர்கள்?"

கைரேகை பார்ப்பவர்: "உங்க கையை நீட்டுங்க... ரேகையைப் பார்த்துச் சொகிறேன்... எப்போ உங்களுக்கு வாடகைப் பாக்ஸி வருவாகும்னு!" - உ. ராஜாஜி

முதலில் அவன் மனப்பாடம் புரிவதில்லை. கர வர தாயரும் தமிழும், மனப்பாடமும் கலந்து பேச ஆரம்பித்து விட்டான்! அவர் கண்களும் புரீய வேண்டுகிறோ!

"குயிலாணே, கொக்கப் பொண்ணே" - என்று செவ்வியைப் பார்த்தபடி தாயர் கைத்தட்டிக் கொண்டு பாடும்போது செவ்விக்கு செட்கமாக இருக்கும்!

சீதார்த்த உத்தவம் பிரமாதமாக நடந்து விட்டது!

பின்னையாருக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் என்ன, அணவகாரப் புத்தம் என்ன! கைபதி தோராம் என்ன! அந்த தானம் என்ன! புத்து நாட்களும் வட்டாரச்சீரணம் என்ன! - இப்படி ஏன் அமர்க்களம். அந்தச் சின்னக் கிராமத்துக்கே ஒரே அநிசயம்! அக்கரைபிலிருந்து இக்கரை வருகிறவர்களும், திரும்பிப் போகிறவர்களும்...

செவ்விக்கு ரொம்ப ரொம்ப சத்தோஷம். அவன் கருக்குப் ஸை திரம்பி வந்திருந்த கொக்கிருந்தது. எவ்வளவு அந்தச் சின்ன ஸூயர் வந்த வேகம்!

புதுப் புது முக்கங்கள்... புதுப் புது மனிதர்கள்... சின்னச் சின்னக் குழந்தைகளின் மனம் போக மனம் கொள்ளாத ஆச்சரி யங்கள்... மகிழ்ச்சிப் புரீயங்கள்... சின்ன ஸூயர் எவ்வளவு தயவவர்... அங்கு கூட ஒரு கதை கொள்ளுரே - தவ முனிவர் புத்தர் மயங்கி விழுந்து விட்டாராம். அவருடைய மயக்கம் நீர் ஒரு திட்டத் தகாதவன் பகம் பால் தத்து உதவியாகும். ஆனால் உயர்த்த புத்தரைத் தொட அஞ்சியபோது புத்தர் என்ன கொள்ளுராம்?

"உயர்த்தவன் தாழ்த்தவன் என்பது செய்வாதான் ஏற்படுகிறது. பிறப்பாக அங்க" என்றாராம் புத்தர்.

இந்தக் கதைகள் சொன்ன அந்தச் சின்ன ஸூயர் இன்னும் என்ன கொள்ளுர?

"அத்தனை பேரையும் கரை ஏத்தறது உன் பரிசை. உன் பரிசைவே நாய்க ஏற மாட்டோமனு உன்னை ஒதுக்கிது தாங்கதான் கரை நேர மாட்டாதவர்களாக இருப்போம். கரை ஏத்தறவன் எடவுன். இந்தப் பாக உயர்த்திவே இருந்து உயிர்த்திக் கரை ஏத்தறான். நீயும் எங்களை எவ்வளவு இக்கணத்திலும் அக்கணத்திலும் கரை ஏத்தறே... நீயும் எடவுளுக்குச் சமமானவன்... உன்னை நீயே விழுத் தாழ்த்திக்காதே!"

சின்ன ஸூயர் தயவவர். உன்னத்தாலேயும் பெயலாலேயும் உயர்த்தவர்!

காரே ஒதுக்கினை அவனுடன் அவர் சகஜமாகப் பழகினார். அது மட்டுமல்ல. அவனிடமிருந்து தாழ்வு மனம் பாக்ஸியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அகற்றினார். இப்போ தெல்லாம் செவ்வி மூத்தி மாதிரி அவ்வளவு தாழ்த்திக் கைகளை நீட்டிக் காக வாங்கிக் கொள்ளுகிறான்.

"நான் உதைக்கிறேன். உதைப்பின் கைதவந்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவர் உதைப்பும் ஒவ்வொரு விதத்தில் உயர்த்தது" என்றித மனோபாயம் மெல்ல மெல்ல அவனுடன் வரை ஆரம்பித்தது. அதையும் இந்தக் கருமாரன் தாயர் வந்த

உங்கள் குழந்தை
வாழ்க்கை எனும் வான
வீதியில் சுகமாகப்
பறக்க ஏற்பாடு
செய்யுங்கள்!

இன்றே ஒரு எல்லை

பாலின மூலம் அந்த எதிர்காலத்திற்குத் திட்டமிடுங்கள்.

உங்கள் குழந்தையின் பாதைப்போல்
எதிர்காலத்திற்கு இன்றைய தினம்
அடித்தளமாக அமைத்திடும். சேத
பழப்பு, வாழ்க்கையைத் துவக்குதல்,
திருமணம் போன்ற பலவித தேவை
களைப் பூர்த்தி செய்ய எல்லை
பாலினிகள் திருக்கின்றன. அத்துடன்,
வளர்ந்து வரும் உங்கள் குழந்தையின்
தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு

உங்களுக்குச் சொந்தமான ஆயுள்
இன்ஷூரன்ஸ் பதிகாரப் படி அமைத்
திருக்கிறது என்பதையும் உறுதி
செய்து கொள்ளுங்கள். உங்கள்
எல்லையின் மூலக்காரியோ அல்லது
உங்களுக்கு அருகிலுள்ள எல்லையின்
கிளை அல்லவாதவையோ
அனுசூலங்கள்.

ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா
ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸிற்கு இளை எதுவுமேயில்லை.

நாஞ்சூர் குமார்

கௌதம் வலுக்கட்டாயமாகச் சிரித்தான். "எனக்கு ஒன்றும் ஆகம்கே... நம்மா நெருத்தியா... வெருத்தியாதான் இருக்கேன். நமது வாரிசு

வெறு இப்போ போஷ... அதான் வளர்த்திட்டிருக்கேன்... பிசைவை அவிச்சே... அதான் இப்படி இனிச்சை கறத்துப் போய் இருக்கேன்...."

"இன்னாலும் அதே எக்ஸ்போர்ட்: பிசைவாது?"

"உம்" என்றான் செனதம்.

"பெங்களூரிலிருந்து கோலமுத்தூருக்கு எப்ப வந்தே?"

"இன்னிக்கு காலைதான் வந்தேன்... பிசைவ் விஷயமா ஒருத்தரைப் பார்க்கவேண்டி விரைதது. பார்த்துட்டேன். இன்னிக்கு ஈதட் 'ஹண்ட்ஸ்' பெங்களூர் போயிடுறேன்...."

"எடு இன்னாலும் அதே எக்ஸ்போ-ஷனுட்டியுதானே?"

"உம்...."

"ஆமா... இப்ப நீ என்ன பண்ணிட்டிருக்கே?"

நான் சிரித்தேன். "அதை ஏன்டா கேக்கிறேனோம்! படிச்சது பி.ஏ. எக்ஸ்சிகன்... இப்போ நான் பார்த்திருது மெய்கன் ரெப்ரண்டிட்டியும்... பவனிர் பார்மாலுடிகல்ஸ் இருக்கேன். ஊர் ஊராச் சத்தர வேலை... இன்னும் ஒரு மூன்று நாள் கோலமுத்தூரிலே இருக்கணும்...."

காப்பியைக் குடித்துவிட்டு, பித்துக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்தோம்.

"இங்கே சத்த ஈட்டிங் தக்வி விடுக்கே செல்வம்!"

"ராஜா தியேட்டருக்குப் பக்கத்திலே இருக்கே.... 'பூரீஸ்மா'.... அதைதான்... பத்தாம் தம்பர் ரூம் தக்வி விடுக்கேன்... வாயென்... ரூம்குப் போயிட்டிப் போகலாம்...."

செனதம் வேலமாகத் திண்ணை ஆட்டினான். "தோ...தோ... எங்கே டயமிக்க..."

இருவரும் சத்தினை விதாவார் கொண்டு தாண்டிச் கொண்டிருந்தோம். நடத்துகொண்டிருந்த செனதம் எட்டென்ற தீன்

"பென் நல்லாக் கந்த எழுதுவான். நடவடிதீன் தடிச்சிருக்கான். சினிமாவிலே தடிக்கக் கூட ஆரம்பம் உண்டி. நல்லாப் படிவான். வினை அவனின் வானிப்பான். பானம் அரவத்தெற்குக் குளி ரெண்டு வருஷம் குறுது. அப்பறம்...."

"கொம்ம சந்திராங்க. இந்த நோட்டீஸை உங்க பென்ஜெட் ஆப்பெரிசியஸ் டிவிஷன் வாங்கிக் கொடுத்தீங்க. ராஜ் சபைக்கு வேறே டிவிஷன் பார்த்திருக்கேன்."

-அ. இளவதம்

ருள். "செங்கம்! நானேக்கு நீ இங்கேதானே இருப்பே!"

"ஆமா....!"

"என்கலோடு உதவி செய்யறியா!"

"ம்... செங்கம்....!"

"இந்தா!" - தன் காக் சட்டைப் கையி

விடுத்து ஒரு பெப்பரை உருவி என்னிடம் தீட்டினான். "செங்கம்! இந்தத் தந்தி பார்த்தை முறையாகப் பிங்கப் பண்ணியிருக்கேன். பம்பாயில் இருக்கிற பார்ட்டிக்கு டெலிரொம் தரணும். நானேக்கு மத்தியானம் ரெண்டு மணிக்கு கோலமுத்தூர் தந்தி ஆபீஸி

விடுத்து இந்த டெலிரொகைத் தரணும்... அதை தீதான் தரணும்....!"

"ஏன்டா அப்படி? நானேக்கு நீ பங்க லுவிருந்தே டெலிரொம் தரலாமே!"

செனதம்மில் முகம் மாறியது. "இதுவ உனக்குத் தெரியாத ஒரு பிசைவ் பிராப்ளம் இருக்கு... தந்தி கோலமுத்தூர் விரைந்து போகுதான் அதை பிராப்ளம் சால்வாணம்!"

"சரி... தந்தி இங்கிருந்து தரணும்... அவ்வளவுதானே... தத்துடிறேன்." நான் அலட்சியமாகப் சொன்னேன்.

மிதநாக் மத்தியானம் சரியாய் இரண்டரை மணி.

செனதம் பெங்களூரிலிருந்து என்.டி.டி. வாக் போட்டிப் பெய்தான்.

"செங்கம்! டெலிரொகைக் குடுத்துட்டியா!"

"ம்... நீ சொன்ன மாதிரியே ரெண்டு மணிக்குக் குடுத்துட்டேன்."

"நான் கொடுத்த தந்தி பார்த்ததை நானே உபயோகப்படுத்தினே?"

"ஆமாண்டா!"

"தெய்வா! நான் இன்னிக்கு சாயத்தரம் நாலு மணிக்கு ஒட்டலம் வந்து உன்னைச் சந்திக்கிறேன். வெளியே எங்கேயும் போயிடாதே!"

"ஒன்றுரை மணி நேரத்துவ எப்படிடா பெங்களூரிலிருந்து கோலமுத்தூர் வரவே!"

"கிபிண்டல் வரிறேன்... மூன்று மணிக்கு ஒரு ஏர் பக் இருக்கு...."

வித்தான். சரியாய் நான்கு மணிக்கு.

"தந்தி கொடுத்தியே... அதை 'செனட் டர் பாயில்' ரசனை எடு!" - அவன் அமர்த்தனாய் கேட்க நான் எடுத்துக் கொடுத்தேன்.

ஆவனாய் வாக்வி அவரைத் தன் ஈர்ட் பாக் கேட்டும் போட்டுக் கொண்டான்.

"செனதம்... என்னடா இடையிலா?"

நான் குழப்பமாகக் கேட்டேன்.

"உம்... ஒரு கொலையெச் செய்த பிள்ளையு. நான் அதை இருந்து தப்பிக்கிறதுக்காகச் செஞ்ச முன்னெற்பாடு இது!"

"கொ...கொ...கொலையா...?" - நான் முகம் வெளுத்துத் திண்ணை அதே விதாவு

செனதம் வெறித்தனமாய்ச் சிரித்தான்.

"ஆமாண்டா செங்கம்... எனக்குத் துரோகம் செஞ்ச என்ஜெட் மனைவி ரெகாவைத் தண்ணித் தொட்டியை அழுத்திக் கொன்னாட்டு வாரேன். அந்தக் கொலையெச் செஞ்சவன் நான்தான்விற சந்தேகம் போலீஸுக்குத் தப்பித் தவறிக்கூட வரக் கூடாதுவிறதுக்காகத்

தான் இத்தனை ஏதயாடு... அவ கொடுமைப்படுத்த நேரம் தான் கொய்யுத்தூர் இருக்கணும்! அதுக்கு சாட்சியா நான் மத்தியானம் ரெண்டு மணிக்கு டென்சிராய் கொடுத்திருக்கணும்... இப்ப ரொங்கைக் கொன்னதே 'காவேந்தர்'யிற போய் வாங்கி வந்திருந்த 'ஏபஸ்' யுக்கட் லுனமா கொய்யுத்தூர் வந்துட்டேன்...."

தான் கெதமைப் பம்பு பார்த்து பார்த்தேன்.

"கெதமை! இந்த விஷயம் உங்கைத் தவிர வேற யாருக்கும் தெரியாது. நீயும் போனியை சொகை மாட்டேன்னு என்னைத் தெரியும். அதனால்தான் உங்கிட்ட உதவி கேட்டேன். இன்னும் நீ சேய்ம ரெண்டாய் உதவி லுனமா இருக்கு... இப்போ நீ என்னை பெய்யுத்தூர் போயே...! போனியை ரொங்கோட 'மாடியோடு' என்னைக் காத்திருக்கும்... 'ரெண்டு தானா கெதம் எங்கடத்தார் கொய்யுத்தூர் இருத்தான் பிணை விஷயமா பம்பாய்க்குத் தத்தி கூடக் குடுத்தார்' அப்படியை நீ போனியை மிட்டச் சொகை இல்... என் சொத்துவிவா...?"

பந்தை உதறவேண்டு எடுத்தபடி என்னை தெருவிலுன் கெதம்.

அதே விதாய்....

அரைச் சதையு படபடவென்று தட்டப்படி தான் நடத்தக்கிற இவைய்தொடு போய்ச் சதையைத் திறந்தேன்.

வெள்ளுருப்பு உடைசெனாடு இரண்டு ஆன் தர்க்கை பக்கத்துக்கொருவரை தீன் திருக்க - தடுவெ சைப்பாய் - உயரமாய் - லுக்குக் கண்ணடியிலோடு ஓடுவர் தீன் திருத்தார். என்னைப் பார்த்ததும் சொன்னார். "ஐயாம் சதையெத்திரன்... டாக்டர்...கைக் கியாட்சி..."

கோவை ராய்க்கை இருக்கும் மனதோய் வந்ததேய நீயுன் சதையெத்திரன் இவர்தான்! என்னைப் பிரமீயு ஆன ஓங்கும் பெத்த தொன்றாமல் அவனரவே பார்த்தேன்.

கெதமைப் பார்த்தபடி அவர் அவத்குத் துடித்தார்.

"தங்கயோ... கெதமை! நீக்க இவ்வென இருக்கீங்க! உங்களை எங்கெங்கே தேடறது?" சொல்லிக் கொண்டே அவன் தெருவா-

கெதம் பிணுக்கு தகர்த்தான் மிரட்சி யோடு. "டாக்டர்... நான் ரொங்கைக் கொண்டுட்டேன். ஆனா தான்தான் அவனைக் கொல்லைன்னு போனியை கொங்க முடிவது. என்னு அந்தச் சமயத்திலே நான் கொய்யுத்தூர் இருக்கிறேனே... தத்தி கூடக் கொடுத்திருக்கேன்..."

டாக்டர் சித்தார். "ஐ ஆர் கொங்கட் கெரெட் மீண்டர் கெதமை! அருமைமா 'பிணை' பண்ணி ரொங்கைக் கொண்டு செஞ் சிறுக்கோ! நீங்களை அந்தக் கொங்கைச் செஞ்சிச்சென்றதுக்கு ஆதாரமே யிவன்... ஐ...தெய் பிணைக் கொடு செரி வெம்..."

"தெய்யு வெரிச் டாக்டர்... கெதம் சத்தொடிமாய்ச் சித்தக் டாக்டர் கொன்னார்! "யாங்க கெதம்... தானாட்டென்குப்ப போயிட்டாய்... போனியை ஏதாவது விளாக்கி உத்தா தான் உங்களுக்குத் துணையா இருக்கேன்...."

"இவ்வெனக்கும் 99 கெதமை அனுப்பிச் சென். என்னைப் பிரச்சிக்கொங்கைக்கு வருந்து - விடுவது நீயும் வேறுதான்! என்னைத் துடிக்கை உதறக்கு மீட்டிசெனா கொங்கை என்னைப் பார்த்திருக்காய் அதுமே என்னை அனுப்பிச்சென்!"

"பிரச்சிக்கென்!"

"இருக்கேன் சார்! பிரச்சிக்க இவ்வெனக்கு மீட்டிசென் அனுப்பிச்சென் இருக்கி வந்தேன்!"

யார். தெய்யவன்

"ஆர் ஐ கவுடர் டாக்டர்!"

"கவுடர்..."

"சார் வாகை. போனாய்... கெதம் என்னைப் பொருட்படுத்தாமல் தடக்க. ஆன் தர்க்கை இரண்டு பெரும் - அவனுக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் நடத்தார்கள்.

டாக்டர் சதையெத்திரன் என் பக்கமாய்த் திருப்பினார்.

"உத்த நாது தானா தாக்க கெதமைத் தேடறோம்!"

தான் அநிச்சிவிருத்து மீனாமய்யெ வெட்டேன். "ஏன் கெதமனுக்கு என்ன?"

டாக்டர் மெய்யை லுனாய் கொன்னார். "கெதமைப் பந்தை விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியாதாது தீன்க்கிரேன். ஆன மாதத் தக்கு லுனாய் தங்குத் துரிராய் செஞ்ச மனைய ரொங்கை 'தீர்த்துக்கட்ட' திட்டம் தீட்டி. - கொங்கப் பழிச்சிருத்த தப்பிக்கென் லுனயேற்பாருக்கென்மே செத்தார். ஆனல் மனையைக் கொண்டு செஞ்ச பிணுடி அவர் செஞ்ச லுன சின்னத் தவறியல் போனியை மாட்டிக்கட்டார். போனியை தண்ணைக் கண்டு பிடிக்கட்டாக்கென்ற உண்மை அவருடைய மனத்திலையைப் பாதிக்கெந்த. இந்த ஆன மாதமா தான்தான் அவனுக்கு பீரட்டெமெட் எடுத்துக்கிட்டிருக்கேன். அடிக்கடி இது மாதர் கொள்வேவத்துத் தத்தி ஆய்க்குப்ப போய்த் தத்தி பார்த்துக் காங்கி பிணைச் செஞ்ச தங்குத் தெரிச்சவங்க திட்டக் கொடுத்துத் மத்தியானம் ரெண்டு மணிக்கு டென்சிராய் கொங்கைக் கொல்வார். மறு தான் ரெண்டொர மணிக்கு போன் செஞ்சு சிபிண்டென் புறப்பட்டு ஈரத்தா கொங்கு வார்... இதைவாய்... இந்த லுனயேற்பாருக்கென்மேயும் ஆன மாதத்துக்கு லுனாய் இவ்வென வெம்பப்படுகைன்...

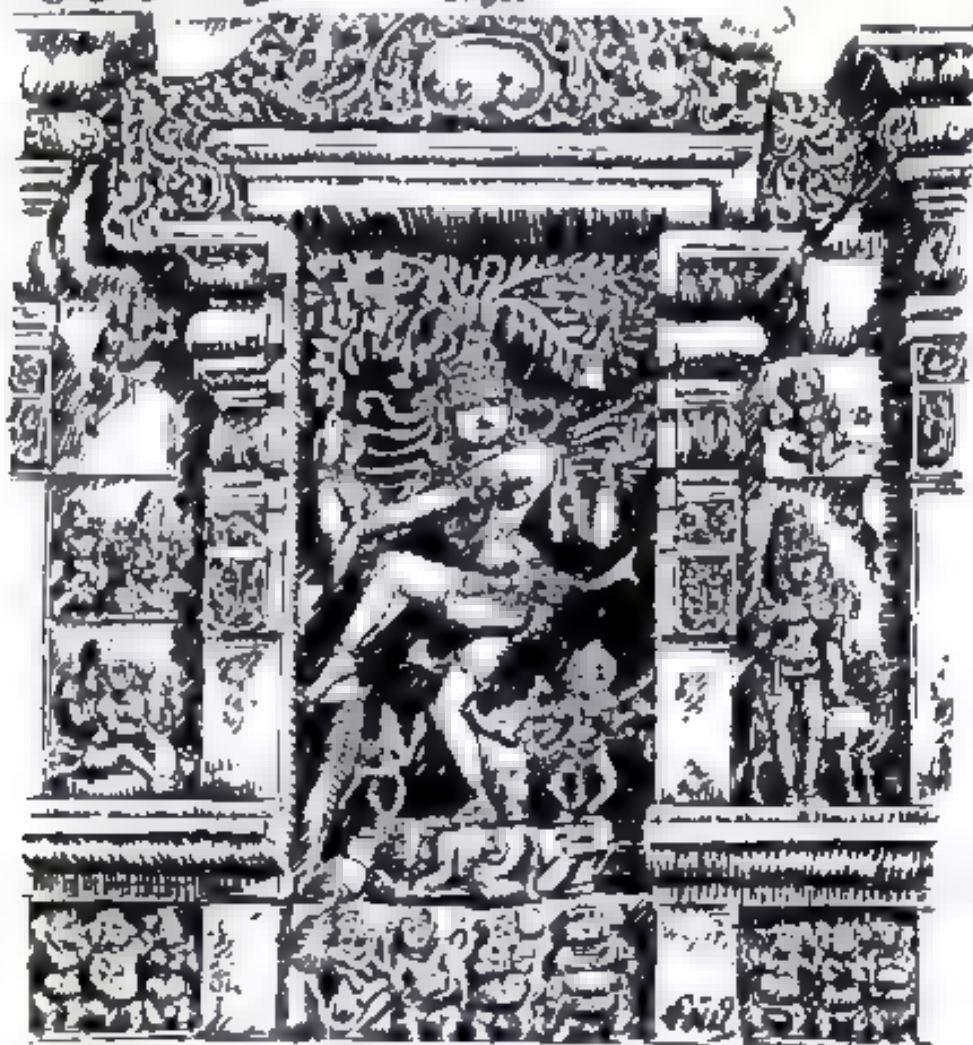
டாக்டர் கொங்கைக் கொண்டே போக- என் இவயம் ஏடுவ வனிகை ஆரம்பித்தது. ஆன் தர்க்கை இவ்வென பிடிச்சித் திபிச்சி கொண்டே செல்லும் என் உடலுக்கி வான் தண்பன் கெதமை விதிக்க தண்பப் பார்த்துக் கொங்குருத்தேன்.

கல்லில் மலர்ந்த காவியம்: 6

கங்கை கோண்ட சோழபுரம்

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் உள்ள நிருக்கோயில் அற்புதமான கலைப் படைப்பாகும். 84ஜூலாஜி லின் ஸமர்த்தனான ராஜேந்திரன் எடுப்பித்த கோயில் அது அங்கு தான் எத்தனை எத்தனை அழகிய சிற்பங்கள்! கோஷ்டங்களிலும் மாடங்களிலும் எத்தனை எத்தனை சிலைமூர்த்திகள்! அத்தனையும் பேசும் பொறித்திரங்கள்! யாவும் கல்லில் வடித்த கவிதைகள்! பெரிய பெரிய மூர்த்திகளில் காண்ப பெரும் நுணுக்கங்கள் யாவும் சின்னஞ்சிறு சிற்பங்களிலும்

விளங்கும் தாண்டவமூர்த்தியையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு சிற்பங்களையும் நோக்குங்கள்! எத்தனை அருமைப்பாடுகளை அவை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன! அடுத்துள்ள வங்க நா மூர்த்தியையும் பார்வதியையும் காணுங்கள். எத்தனைக் காம்பீர்யம் மலரிகிறது! அடுத்துள்ள சண்டகாணுக்கரசு மூர்த்தியை நோக்குங்கள்! என்ன பரிவு! எவ்வளவு பக்தி விளையும்! எத்தனை மகிழ்ச்சி!

நமது முன்னோர்கள் அமகதப
பரம்பரைச் சொத்தாக அளித்து
விட்டுச் சென்றுள்ளது இந்த உலகப்
பெரிக்கிஷன்கள் இன்றைய
மதிப்பீட்டில் திச்சிற்பங்கள் பல
கோடி ரூபாய்க்குச் சமம் இந்த
அரிய சொக்கிஷத்தைக் கட்டிக்
காப்பாற்றிப் போற்றி, வரும்
தலைமுறைகளுக்கு அளிப்பது அம்
கடமை; நமது பண்பு

தலைமுறை தலைமுறைகள் வந்த
கலைப் படைப்பின் அடிப்படை
தாய்மை என்னும் பத்தியும்,

நேர்மை என்னும் சத்தியும் தான்!
அந்த அடிக்கலட்டைப் பின்
பற்றுவது நமது லக்ஷியி மில்ஸ்.
"செய்யும் தொழிலே தெய்வம்;
அதிலே நேர்மையே எங்கள்
செல்வம்" என்ற குறிக்கோளுடன்
மக்களுக்குச் சேவை செய்வதையே
தனது தலைமையக் கடமைப்பாகக்
கொண்டு விளங்குவது நமது
லக்ஷியி மில்ஸ்!

**லக்ஷ்மி
மில்ஸ்**
கம்பெனி லிமிடெட்
கோயம்புத்தூர்

அமைதியில் ஆழ்ந்திருக்கும் ஜலபம்

டி.ராஜகஜந்திரன்

மதுரைத்தலம் கங்கைதாண்டியணலரை ஆலயம்.

யென் கொக்கு மத்தானைக் காட்டி விடையே தொன்றிய மின்னணி இவ்வணுக்கு உண்டு. ஆலயத்துக்கும் ஒரு சித்திரப் பின் னணி உண்டு.

கார்க்காரர்களுக்கு எதுவும் சீவிய இடுக்க வேண்டுமென்பதில் ஆர்வம், பற்று, சருத்து எவ்வாறும். எது சிவனும் என்பதை உணர்ந்து இதையே அதுவாக கவத்திருக்கும் பாங்கு!

இதையும் என்னும் தேசிக லுடிவிறதே! சிவம் என்பனெல் காணுமோ வென்மே லாய்ப் பூத்துப் போயிருக்கிறது? இது காட்டுச் சாம்பியப் பூசிக்கொண்ட பதார்த்தம் இவ்விலா. அது!

தலைமேல் வருவதைவிட செழிப்பாக இருக்க ட்டுமான்மான் உடைத்துக்கொண்டு வரகு மிறது அரக.

புகழைமையப் பார்த்தாய் குளிர்ச்சி பிக்குவோ? என கண்ணில் தீர்வு வருகிறது! நீண்ட பிராகாரங்கள், வெள்ளை கற்றிக் கிவயம், தென்னை, தானியம், குங்கி, கொக்கு புகழம். இவ்வு தடக்கும் தனிமை ஆட்சியில் கற்றுப் பரிவாரங்கள் இவை. மனத்துக்கு உகத்தாய் தந்திரன்.

தந்திய சேவார்த்தினை கண்ணிலிடகம். ஒன், கு. தீர் வரை விட்டர் காட்டல் குழந்தையே கொடுத்துமே!

பதின் தப்பதும். 'கைத்தல தீவற கனி' என்று ஆரம்பிக்கிற ஒருவர், 'தொடு டைய செவியை' இடையே பாடுகிற மற்றவர், 'பயமான' என்று தெலுங்கில் முடிக்கிற கடைசி நபர்.

இப்போதும் இவ்வு அமைதியில் ஆர வாரமே!

தொழற்போன குருக்கள் கொக்குக்-காதத்திற்கு ஒன்று என்று 'மீனாக் மீனாக்' சென்றிருந்த மின் விளக்குகளுக்கு கைத்து போன ஒளி வழியே வந்த மின்சாரம் தான

மாரிப் போனதை; 'எக்சுட்ரா' பணமில் லாததால் சிசெய்ய முடியாமல் போனதை! ஜோதி வங்குபயமான இவ்வுக்கு வெளிச்சம்? அகல் விளக்கிலல்லவா தென்விளம்! பார் வுக்கு அழகு, இதயத்திற்கு இதம். இழுட் டுனதில் கண்வா பயமில்லை. அவர் பவனற்ற அமைதியை அபகரிக்கத்தான் வருவாரோ! பெண்கள் இவ்வாத ரொமம் இவ்வ மது ராத்தம்.

வெள்ளி, செவ்வாய், ராகுகாவத்திலுள் ழுர்க் கைக்கு எதுபிச்சம் பழத்தில் விளக்கென்றி லைத்தால் தகவ வரன் விடைக்குமாம். எது தன தம்பிக்கை.

தான் நித்தியபடி போகிறபோது வெள்ளி தான் வந்திருக்கிறது. செவ்வாய்தான் வந் திருக்கிறது.

வயலுக்கு வந்த ஊர்ப் பெண்கள் அனை குக்குமே நிரும்மனமாயி விட்டதோ! பாதுகையில், கம்பளப்படி, சைசலப்படி, மன அலக்கியிப்பிள்ளிச் செங்கிவமான அமைதி, சூழ்நிலைக்குத் தூயமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மனம் ஆரொகியெத்திக் குளிக்கிறது.

இந்தச் சுடுகாட்டு அமைதியில்தான் மூலி கைச் செவ்வாக்கும் சில பிரச்சினைகளுக்கு மருத்த விடைகிறது.

தந்திரமான் கைத்தட்டகாய் என்ன உற் ளாகப்படுத்துகிறது. அமைதியும் தானக் கட்டுகளை அழிவுகள் அரைகுறை சித் திவியின் அழகு நீட்டிய அழி விடு கின்றன.

தகவ நித்தனைகள் எவ்வாய் சில ருபமாகத் தான் விவ்வுருப் பெர்க்கின்றன; தனித்து உறைகின்றன.

தான் ஒதுக்குகிற இடம், மற்றவர்கள் ஒதுக்குகிற இடம்!

அமைதி, மரண அமைதிதான். ஆனால் இதைக் கவாங்கித்தான் எவ்வளவு கைமாசு இருக்கிறது!

பூர்ணம்: இவர்... கஜாநா... மீஸ்டர் நாடக உலகை வழிமறிக்கக் கண்டதிலும் அடிச்சது உண்மையானது. ஆனால் எதுக்காக அப்படிச் செய்தார்? தாக்கி வழிசெய்திட்டு, கண்ணுக்கு மறைப்பது போட்டுக்கிட்டு ருதிரை மாதிரி நடத்த அதுக்கு ஒரு கட்டுவப் பிடிப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் ஒரு நாடகப் பிரகடனத்தை வைத்ததும்தான்?

ஃரணை: அந்த போல் ஆள்வோருக்கும் ஆள்ப்படுவோருக்குமிடையே இவர் விவரத்தை வளர்க்க முயல்கிறார் என்பதை விட ஆள்ப்படுவோருக்கு ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார். சொல்லவாயில்லையா? அங்கிலெக்ரதப்படி எங்கும் விவாதிக்கிறார்கள் வந்த கதை, நமது சமுதாயத்தைப் பற்றிக்க இப்ப நல்லதும் தராததும் நம்மிடம் மெதான் இருக்கு என்பதைத் தெரிவித்து விடுகிறார் இவ்வாறு.

பூர்ணம்: தீர்மானம்.

மீஸ்டர் ரஜாநாஸ்க்கு எந்த வழுக்கி!

மீஸ்டர் ரஜாநாஸ்க்கு: தீபபதி அவர்களே! இந்நாடு குற்றவாளிக் கூண்டில் தீங்கும் கஜாநா மூன்று பலங்கரைக் குற்றங்களைப் புரிந்திருக்கிறார்! ஒன்று, தப்பாட்டுக்குத்தனிவழி நடத்துகொண்டிருந்த மீஸ்டர் நாடக உலகத்தை வழிமறித்து, க.ஜக்கி எடுத்து, கண்ணத்தில் அடைத்தும் இருக்கிறார். இரண்டாவது, இந்த நாட்டில் ஆள்வோரும் ஆள்ப்படுவோரும் ஒருவரை வெருவார் அனுசரித்துக்கொண்டு செளதூய்மமாகப் போவத்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே விவரத்தை உணர்ப்புள்ள நாடகம் மூலம் எதிபண்பு விருக்கிறார். மூன்றாவது, மரபுகளை எதிர்ப்பு மீதுவிட விதமாய் முடிவை முதலிடமே தெரிவித்து ஒரு நாடகம் எழுதி அரசு மெதறிவிடுக்கிறார்!

தீபபதி: என்ன மீஸ்டர் கஜாநா! நீங்கள் உங்கள் ஈர்ப்பிலே ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

கஜாநா: நோ. புலர் ஆனர், ஐ பீஸ்ட். லைட். நான் இந்தக் குற்றங்களைப்பெயல்வாரம் செய்கின்றேன். எனக்குத் தண்டனை கொடுக்க, என் ஈர்ப்பிலே காதா! நான் வக்கீல் என்றையும் அமர்த்திக் கொள்ளப் போவதில்லை.

தீபபதி: நோ நோ! அதெப்படி! உங்கள் ஈர்ப்பிலே காதா! நான் ஃரணைக்கு நியமிக்கிறேன். அவர் தான் இந்த மாதிரி விவரத்தை வழக்குகளை ஏற்க முன்வருவார்!

காட்சி 2

தீபபதி: பெய் மீஸ்டர் ஃரணை! வு மே புரொஸீட்டி!

ஃரணை: புலர் ஆனர்! என் முதல் காட்சி பூர்ணம் விவரமாக... மீஸ்டர் பூர்ணம், எப்பவும் நடத்தப்போதெல்லாம் நீங்கள் உடல் இருந்திருக்கீர்கள். முதல் குற்றச்சாட்டு பற்றி நீங்கள் ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

ஃரணை: மூன்றாவது குற்றச்சாட்டு பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்? நீங்கள் நாடகத் துறையில் பழுத்த அணுபாடுகள்வரக்கூடா!

பூர்ணம்: தாங்கியும்... முடிவை முதலிடமே தெரிவிப்பதுக்குத்தான் என்பது நிஜம் தான். ஆனால் மூன்று முடிவுகளுக்கும்மேலும் சின்னச் சின்ன முடிக்கக்கூடப் போட்டு, திருப்பங்களைக் கொடுத்து, ரொம்ப கவரக்கூடியவை செய்திருக்கிறார். இதனால் நாடகத்தில் எப்பென்ஸ் எதிமேண்ட் இல்லாத போனாலும் கடைசியைவரக்கும் இடத்தில் கடைசியை ஆறது மரபுகளை மீறியும் மீறுத மாதிரி இருக்கிறார்!

ஃரணை: புலர் ஆனர்! என் அடுத்த விட. என் பூர்ணம் நாடக ரசிகர், மீஸ்டர் ரசிகர்! நீங்கள் 'டாக்டர் ரெஜிஸ்டிரேஷன் விவரத்தை வழக்கு' என்று இந்த நாடகத்தைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? ரசிகர்! ஒரளவு அங்கு ஒரு நாள்... (குரல் ஒலிக்க கீழ்க்காள் பாக்கில் காட்டு விளக்கி) அண்ணாமலை மன்றத்தில் நான் பிரமித்துப் போய் கடனார்த்திருத்தேன்! 'தமிழியா இவ்வே நாடகம் தான்' என்று ஒரு ஆசிரியம்! பூர்ணத்தோட ஆட்கள், கடைசியை-எதை அவிவர பாராட்டினதென்று புரியவில்லை. அந்தப் பங்கு மாதிரி மீஸ்டர் திமர்னு என்னைக் கூப்பாத்திருக்கிறார்! எனக்குத்திரைப்படிக்கக் கூடியதும் ஆகவே இருக்கு டாக்டர் என்னுள் அலறினான் அப்ப, கண்ணைவரத் துடைச்சுக் கட்டிச்செய்து தேடினேன். ஃரணை! என் கண்ணைக் கட்டிச்செய்து விவரத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துக் காட்டி, நோயாளி சரணை மீஸ்டர் ரஜாநா, புலர்ணைவந்தாக்கிக் கொண்டு, 'மேயு' போட்டுப் பேச... அதை விட பட்டா தமாஷ்... 'புலர் ஆனர்... உங்கள் போலீஸ் ஒரு தீபபதியாக வி, எஸ். மூர்த்தி... நதி... நதி... நதி... நினைக்காது சிரிப்புத் தாங்குகிறீர்! நதி... நதி... நதி...'

தீபபதி: ஆர்ட் ஆர்ட்! தீபபதி 62ம் பக்கம் வழக்கப்படுகிறது!

மின் பத்திரம் போகிறது...
என்னை செயல்பட போகிறது...
ஆறு ஆறுமா நிகழ்ச்சி வர...
Waiting for the wires

● முகம் அலம்பிக்கொண்டேன்,
'டீர்ம்' ஆக இவ்வாறிட்டாக அவருக்குப்
பிடிக்காது.
கவராகப் போட்டு எவ்வளவிற்குப் பென்
ருக் 'காட்-ஸூப்' என்று கத்துவார்.
அதென்ன கண்ணாடியில் விதவைக் கொண்ட
செய்தே... வீண் பிரமை... அவர் துள்ளிட்டு
வாழ்ந்தான்; என்னுடன் இங்குத்து.
கண்ணெதிரே இருந்தது குயிலுமடயி.
விரல்களில் ஏன் இந்த நடுக்கம்? கோர்த்
துக்கொண்டேன். சீரமை விருப்பமிக்க
நான். என்னைவர் நகலவர், அதையும் வராதது
மாக - ஆகப் பூதாவம் - பிடீவீக் விரல்களை
நடவிட்டு...
நிறும்... நொ நெறாய்க்...

● என் வீட்டுக்காரருக்குச் சத்தி வேண்டு
மாம்.
வேண்டாமென்று சொன்னேன்... எனக்கு
மட்டும் ஆகா இவ்வளவு என்ன... காங்
வேண்டுமென்று போகு நமக் காங்கே சத்தித்
கொண்டு தீர்ந்திருவே கண்ணன்: என்னை
'மயம்-மயம்' என்விரல், என் வீட்டுக்
காரர் அண்ணாவாம். பெற்றவன் அக்கா
வாம். என் தந்தைக்குச் சீரமை.
அவன் செய்த விஷயம்...
நான் என்ன செயல்பட போகிறது?
என்ன ஆகப் போகிறது ...

● வானவியல் உப்புமா 'புகை புகை'கென்று
காற்றுக் குமிழ்களை வெடித்து நூல் விட்டது.
(சீரமை கதைதான் - ஐ ஆம் செயிட்டிக்
புகார் த பொருள்-ஐ ஐ ஹாப்-பெயர் - ஆக
வாசப்படுத்திக் கொள்ள அப்படி இப்படி
பெருத்திக் கொண்டுக்கொண்டு...)
என் தந்தைக்கு இந்த துயிட்டம் பிடி
காது. இருந்தும் என்ன செயல்...

மாநக கடைசி, பட்டினம் அதற்குத்தான்
இடம் கொடுத்தது.
ஒன்பதுக்குள் டயல் பாக்க வெடிவாக
வேண்டும். ஆபீசுக்குப் போகிறது, தான்
பத்தை மறக்க. இளம் வயதில் போட்டிமத்
தவன். எனக்கு அஞ் வயது கம்பி.
அவளுக்கு ஒன்று என்னுள் இவருக்குப்
போதுக்காது. பொத்திக் கொண்டு வந்து
வீடும். தயவை மேல் அப்படி ஒரு பரமை:
பிடிப்பு.

● "அண்ணா! கொஞ்சம் டவுக் போடுங்கோ!"
- குளியல் அம்மக்குள் போவதற்கு நான்
பாகவே எல்லாவற்றையும் செட்டாக எடுத்த
துக் கொஞ்சம் என்ன? இவரும் அதே தூக்.
வானவியல் வண்டிக் கொண்டுக்கொண்டு...
"தொ, விரை..." - தான் ஓட வேண்டும்.
ஒடியினன்.
"டேய், கண்ணா... அம்மாவோட கைப்
பையை ஏன் தொண்டதே..." - தான்.
"உங்களுடா இது?"

"அதான்டா... உங்க அக்காவது!" -
சென்மமாக உச்சி முகர்ந்தேன்.

"போ... காட்டாய் வானவிக்... காங்
வேண்டும்..." - ஒடுகிறேன்.
தரத்திப் பிடிக்கிறேன். இப்ப முடியாது.
வண்டிக் கொடுத்ததும் ஒட்டிக் கொள்
தேது... போக்க... தெரிந்து கொண்டேன்.
'பொய் பொய்'வென்று வராது.

தாத்தா சத்தப் போகிறது. "எனக்குப்
பிடிக்காதது தெரிந்துகொள்ள உப்புமா
கொண்டேன்: இப்பே அண்ணா... பாரமா
இருக்கின்ற கோப்பைகள்: இப்பே கொடுக்
கித காங் அப்பே கொடுத்தா. தாண்டல்வே
அவர்க்குமாய் போனோன்" - அவன் கேட்
கத்தான் போகிறது. வழக்கமான டயவாக.
அவர் வேறு சத்தப் போகிறார்: "தெரிஞ்
கப் ஏன் இப்படிச் செய்தே" - தெரிந்து
காத்திப்பும், காங்கியேவன் என்னைப் பாடாய்
படுத்திவது திரைக்கு வரப் போவதற்கு,
சத்தி வேண்டுமாம்... எழுந்திருக்கும்போதே
ஒழுகிவிட்டிருந்தது. இருபத்திரண்டுக்கு அறு
பது அடியில் தாதுக்கொரு தரம் தாத்தா
மைக் தடக்க வேண்டும் தான்... அதுவும்
ஒன்பது மணிக்குள்.

கண்ணாக்கு காங்கெண்ட...
சத்திருக்கு ஆய்...
என்னைக்கு எக்ஸிடியூட்டிப் பிட்டிக்,
தொக், தொட்பக்கட்டை, இன்ன பிற...
தான் ஒரு இயந்திரம்.
"கீழிக்" காங் செய்வெண்டுமாய்க் இதை
விட்டால் வேறு உதி?
அதைப் பற்றி அவருக்குக் கவலை யில்லை,
தங்கச்சியைப் பட்டினி போட்ட, பத்தினி
தான்.

சத்தத்தான் செய்தார்.
காரணம் அதுவான்.

● குளியல்கள் மூடப்பட்டே இருந்தது.
'படார்-படார்'சென்று என்னவர் அறை
யில் டிராவராக் ஒலித்தன.
"கெள... ஸ்பெக்ஸ் எக்ஸெம்மா" -
தெய்க் கொண்டுக்கொண்டு நூக்கொடுத்தார்.

மாமியார் நோட்டல்!

தஞ்சைப் புதுவையிலே சத்திப்
பிட்டு அருகில் உள்ள ஒரு
நோட்டலின் பெயர்: 'மாமியார்
நோட்டல்!' - வி. தங்கமணம்

**மாமியார்
நோட்டல்**

ஒன்பது மணிக்குக் காலம் கம்பெனியில் இருக்க வேண்டும். எம். டி. வருகிறாராம். "தோ வந்தேன்..." - இன்னும் ரெண்டே விந்துதான் பாக்ஸ். இதக்கி விடலாம். இவ்வா லிட்டார் அடிப் பிடித்து விடும். இரண்டாவது "கென்.?"-யில் கோபம் தொனித்தது.

"ஐ... லேஸ் கட்டி விட்டேம்மா" எவப் புறக்கணித்து "தோ, வந்திட்டேன்" என்று ஒடினேன். அவருக்குக் கோபம் வருவது அபூர்வம். என்ன ஆயிற்று இன்று? "போ, நாள் வசதுக்குப் போக மாட் டேன்." பின்னணியில் உப்புமா கருகிக் கொண்டிருந்தது.

உந்துவழித்ததும் என் தோள்களைப்பிடித்து உதுக்கு உதுக்கு என்று உதுக்கிவிட்டார். கோபக் கணம், "why why" என்றார்.

நான் விழித்தேன். "ஏன்... ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்?" யாட் சைப் பார்த்தார். "காட்! ஆவ்ரெடி லேட்... உன்னை... இரு வந்து பேசிக்கிறேன்.. சரி லான பதில் கிடைக்கலே, இந்த வீட் டிலே இருக்க முடியலாது... கணவன் மனை வியா வாழ்வதிலே பொருளே இல்லை... என் விருப்பத்துக்கு எதிரா... எனக்குத் தெரி யாம... ம்" என்று கூச்சலிட்டவர் கண் களில் நீப்பொதி பற்றத்தது. எகலில் சின்ன தாய் இருந்த அட்டைப் பெட்டியை விசி எறிந்தார். அது கவரில் பட்டுப் பிரச வித்தது.

மாத்திரைகள்...

புலவாகப் போய்விட்டார்.

"போயிட்டு வரேண்டா கண்ணா" என்று அறையைக் கட்டிதான் நுத்தனார்...

எகலில் டிபன் பாக்ஸ் இல்லை... ரூரலில் எரிச்சல்... என்னிடம் 'என்ன-ஏது' என்று கூடக் கேட்கவில்லை.

"அம்மா ரிக்கா வந்திரிக்க போகணும்..." ஐ... லேஸைக் கட்டிவிட்டு, ரிக்காவில் ஏற்றிவிட்டு வந்தேன்.

என்னவின் கோபத்துக்குக் காரணமாக இருந்த அட்டைப் பெட்டியை எடுத்துப் பார்த்தபோது அர்த்தம் புரிந்தது...

கருத்தடை மாத்திரைகள்...

சத்ததிக்குத் தடைபாக சத்தியமாக நான் உபயோகப்படுத்தவில்லை...

அப்போ...

பொட்டிமுற்ற நாத்தனார்...

கண்ணைப் பெற்றவன்...

கைப் கையை நோண்டிக் கொண்டிருந் தவன் தவறுதலாகப் பொட்டிமுற்றிருன். அவர் அறைக்குள்...

ஒப்புக்கொள்வாரா?

"நாலில்லை" என்று நான் சொன்னால் நம்பு வாரா?

ஓ என்ன செய்யப் போகிறேன்....

என்ன ஆகப் போகிறது...

Waiting for the worst!

ஸ்டில் பற்றிய ஸ்டோரி!

சிறுகதை	நடிகர்கள்	நிலைப்படம்
1. சபலம்	சந்திரசேகர், உஷா	பட்டம் பறக்கட்டும்
2. ஸரமஞ்சம்	வடிவுக்கரசி-ரூபாதேவி	நடமாடும் சிறைகள்
3. ஒரு மனைவி ஓராயிரம் சந்தேகம்	எஸ்.எஸ். சந்திரன், சச்சு	பட்டம் பறக்கட்டும்
4. இருட்டுப் பறவை	விஜயகாந்த்	பார்வையின் மறுபக்கம்
5. ஒரு நாள் காலை ஒன்பது மணி அளவில்	ராதிகா	வடிவங்கள்
6. பூ ஒன்று தேங்கி... தயங்கி...	கவிதா, சந்திரசேகர்	அர்ச்சனைப்பூக்கள்

குறிப்பு: இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ள சிறுகதைகளுக்கும் திரைக்கதைகளுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. புனைப்படங்கள் தொகுப்பு: சைன்

பாத்திரப் படைப்பு

ரசிகமணி ரசித்த மணிகள்

மீ.ப.கேசாவு

கும் ஒரு பாரீட்டித்தான் ரொம்பப் பீதி. அது எது என்றால், மாமா பாரீட்டு. அவர் நாடக மேடையில் உலகமும் தாசிகளும் அவனை நாடி வருவோருக்கும் எப்படி மாமாவோ, எப்படி வேண்டியவரோ அப்

படியே நாடகம் பாரீப்பவர்கள் எவ்வோருக்கும் மாமாதான். வேண்டியவர் தான்! மாமா பாரீட்டு இவ்வாறு நாடகம் நாடகமே இயல்பு. மாமா பாரீட்டு இவ்வளவு எல்லாம் முக்கட்டை வாயில் செய்யக்கூட எத்தனிப்பார்கள் ஜனங்கள்.

மாமாவின் மேல் மாத்திரம் இவ்வளவு உரிமை பாராட்டுவதற்கு எங்கே இருந்து வந்தது? காரணம், நாடக மேடையில் இயல்பும் செய்யும் ராஜா, ராணி, ராட்சசர்கள் எல்லாகும் வேறு உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருக்க, மாமா ஒருவர் மட்டும்தான் இந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தவர். அந்தக் காலத்தில் மிராகளார்கள் வீட்டிலும், பண்ணைபார்கள் வீட்டிலும் அவர் நடமாடித்திரிவதைச் சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம். நாடக மேடையில் அவரைக் கண்டதும் ஏதோ எதுமானவர்தேடித்தான் தெரியாமல் இராத்திரி ஆனதால் கூட்டோட்டத்தில் புருந்து விட்டாரோ என்று தோன்றும்.

மிராகளார் வீட்டுக் காரியங்களில் மாமா புகாத முக்கு முடை விடைவாது. தாது நடுக்கத்து ஆள் திட்ட வேண்டுமானால் அவர்தான். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரிகள் பாரீக்க வேண்டுமானால் அவர்தான். வண்டி போட வேண்டுமானால் அவர்தான். சாயல் காலம் நெடுவதற்குக்குப் பங்காரம் 'சென்னை' செய்ய வேண்டுமானால், 'இதோ தயார்' என்பார். விருந்தோ, கிரகப் பிரேமசமோ கவியாணமோ வந்து விட்டால், மாமாவின் உபகாரத்தையும், அவர் உரிமை பாராட்டு வதையும் அருமை பாராட்டுவதையும் பாரீத்தால் இவர் இவ்வாறு என்னதான் ஆகும் என்பதே பதும். மாமா ஒருவரோ, அல்லது நூற்றுக் கணக்கான உருவங்களாகத் தன்னைப் பெருக்கிக் கொண்டதான் உலகம் இருரா என்று சொல்வதே தோன்றும். வந்தவர்கள் எல்லாம் முறை கொண்டாட ஆரம்பித்து, எங்கே பாரீத்தாலும் 'மாமா மாமா' என்று சத்தம்தான்.

இப்படியாகத்தோட்டி முதல் தொண்டை மான் வரைக்கும் எவ்வோரும் உபகாரப் படுத்தி முறை கொண்டாடி வந்தாலும் ஒரு இடத்திலே மாமா பாடு ஆபத்ததான். வீட்டுக்குள்ளே போகிறதென்றால் அவருக்கும் புலிக் குடைக்குள் போகிறது போலத்தான். வீட்டு அம்மானைக் கண்டதும் சருடிகைக் கண்ட சரீர்ப்பம் போல் துடிக்கி விடுவார். இரவில் முண்டு கொண்டிருந்த கோபமெல்லாம் விடியதாகவும் கவாணியாக

ரீகெமணி எல்லாம் அவரைப் பழம்பெரும் இனக்கிவங்கனோடு மட்டுமே இணைத்துப் பாரீக்கிறோம் அல்லவா? அவர் இந்தக் காலத்து எழுத்தாளர்களின் பாயிரியிலே ஒரு பாத்திரத்தைப் படைத்துக் காட்டுகிறார்! எம்ப் ராமாயணத்தையும் முத்தொள்ளா விரத்தையும் எடுத்து விளக்குகிற அதே ரூபம் இப்போது ஒரு கதாநிர்வாக நின்று பேசுவதைக் காணலாம்:

தாதுபது வருஷங்களுக்கு முன்பே தரலிம்ம ராய் செட்டுதான் செட்டு! நாடகக் கம்பெனியை ரப்போகிறதாக இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் எமேயே வகெரெல்லாம் பேசிக்! சொட்டவை போடுகிறதைப் பாரீக்கவே மாடு போட்டு வண்டி ஏறி வருவார்கள். நடிக்கக் வந்தவுடன் ஒரு பரபரப்பு. அவர்களில் கெர் வந்து சேரலில் எவ்விறதிலும் ஒரு பரபரப்பு! நாடக மேடையில் நவ ரணங்களைவெல்லாம் ஏற்பட்டிருந்த பாத்திரங்கள் மூலமாகப் பரிமாறிக் கொண்டு வந்தாலும், எவ்வோருக்

விளி அயர் மேல் பாலும்! சிவந்தவனாவது
பாராவது மாமா என்று சொல்லிவிட்டால்
போதும். "மாமாவா, மோவா" என்ற
அதட்டல் உடனே வரும். அயர் நேராகத்
தென்பட்டால் 'விழுவான்' தொட்டு கல்லு
தாமாவளி அர்த்தமாகும்.

மாமாவின் மேல் அம்மாதற்கு எல்
வனவோ எரிச்சல் இருத்த போதிலும், அவர்
இல்லாமல் விட்டுக் காசியில் ஒன்றும் சாவது
என்பது தெரியும். பால் கறகவிறவன் வர
தாழினை ஆவிவிட்டான். 'விழுவான்' கி
கப்பிட்டுச் சொய்தி. 'இவ்வளவு நாழி
யளும் எங்கே தொங்குது போனது? கத்த
கெட்டி பார்க்க கறத்து தொங்' என்று
சொல்லுவது உருமும். அவர்தான் சிவந்த
கிளைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கொண்டு போய்
விட்டு வரும். அம்மாதற்கு அதுவரையில்
இருந்தான். பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகிற
பெண்களுக்குத் தலை வாரி விட்டு விடுவார்.
அவ்வாறு முதல் அம்மா வரக்கும் அவர்
தான் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து மருத்துவராய்வி
வரவேண்டும். தலை மாநிலாசிக் கூடை.
விடேவைக்கோல் போட்டு, பத்து சோளவ

யும் வைத்து அப்படியே கொண்டு வந்து
சேர்ப்பார். கார்த்திகைபன்று இரவு கோவீ
துக்குப் போகவேண்டுமென்றும், கோவிலில்
செல்லாவதையும் ஏதோ பன்னி விட்டுத்
குழந்தையைத் தோளின் மீது வைத்துக்
கொண்டு, அரிக்கேல் மாத்நரையும் எடுத்துக்
கொண்டு, அம்மாவுக்கு முன்னும் நடக்கத்
தயாராக நித்பார். இவ்வளவும் 'விழு
வானும்' தான் நடக்க வேண்டியிருப்பதால்,
'வெடு வெடு' என்று பேசுவதைக் கொஞ்சம்
மறக்கிற நேரங்களும் உண்டு அம்மாதற்கு!
ஆனால் அது அபூர்வமானது. பொதுவாக
தலை மாநிலா சிவந்தான் துவுளிக் கூடை
விருத்து பொட்டணமாக அவரே துரக்கிக்
கொண்டு வந்து சமையல்களில்லாதான் அவருக்
குக் கொஞ்சம் உபசாரம். அந்த உபசாரத்தி
லும் கூட, அடிக்கடி கேட்கவேண்டுமென்றும்
படியான கார்த்திகைகளும் சேர்த்து பாலும்.
மீராததாரி விட்டிடுவோ அம்மாதற்கும்
மாமாவுக்கும் ஏழாம் பொருத்தம் என்பது
தாற்புது வருஷத்துக்கு முன் உண்மை;
தற்போதும் உண்மை; தமிழ் நாட்டில்
ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் உண்மையே!

சஞ்சாத நெஞ்சங்கள்

அது க தெருச்சங்கள் கண்ணமயில்
தேவர் பிளையில் கதை இவர்களுக்கும், சங்கர்
கணைகூர்ந்தான். அஞ்சாமல் திரைவிட்ட,
படங்களையும் இத்திப் பரட்டைகளையும் காய்பி
கடித்திருக்கிறார்களே!

கதை விட்டுக் காட்டியில் மட்டுமே தரிசனம்
தரும் பொய்ச் சின்ன இத்திப் படத்தின்
கதைக் கருவுக்கான நன்றியைப் போன். பரம
ஒரு அயர்களுக்குச் செலுத்துவோர்கள். சரி
வான தமையர்!

Five Man Armyயால் உலா வருபவர்கள்
கமன். கராத்தே மணி. வனிதா, ரவித்திரி,
ராஜிஸ் கே. ஆர். விஜயா, ஜெய் சங்கர்,
சரிதா நடிக்விருக்கள்.

ஒரே போட்டி மயம். கமனுக்கும் கராத்தே
மணிக்கும் கராத்தேயில். கே. ஆர். விஜயா
வுக்கும் சரிதாவுக்கும் வார அறிவு பருமன்
என்பதில். ரவித்திருக்கும் ராஜாவுக்கும்

வைடம் காட்டுவதில். ஜெய் சங்கர், பாஸம்
நல்லவரா, கெட்டவரா. அவருக்கே புரிவ
தில்லை. நடக்க வந்த கதை கரித்தாக்கள்
வரிசையில் துவவன் ஆச்சாரியாய்.

தமிழ் படங்களுக்கு ஒரு GUD SPENCER
கொடுத்திருக்கிறார் - கராத்தே மணி. கராத்தே
தேவோடு காமடியும் கலந்து அட்டகாசம்
புரிகிறார். தாவரில் மலத்தின் நித்பவரி இவரே.

கண்ணாடி காட்டுவன் வருவதும், இதை
மாக்கச் சரீஸ் கண்ணையும் நன்றி படமாக்கப்
பட்டிருக்கிறது. யாருமே சூப் போடாமல்
தடித்திருப்பதும் பாராட்டுக்குரியது.

டிக்கி வாய்க்கும்போதே முகத்தைக் கழற்
திக் கவையட்டில் பெபாஸிட் செய்து விடு
வதால், அருவியெய்யாய் கதை, டைரக்டர்கள்,
காமரா, எடிட்டிங், பின்னணி இசை கதை
என் பற்றிக் கவனியே படத் தேவைகளில்லை.
ஜானியாகப் பார்த்தவர்கள் - இந்த தீவர

ஒரு பேதல்காரன், தயங்கி

பட்டுக்கோட்டை, சிரபாகர்

முதலில் மூத்து மூத்தாய் உட்கார்த்து அப்பறம் வேர் வேராய், சின்ன சின்னாய் புயியிர்ப்புச் சக்திக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கொண் டிருந்தது மகழ். பல்லிவர் கண்ணாடி மேல் கைப்பிர் சிவக்களையம் ன வீரட்டிக் கொண் டிருந்தது.

"யார் அவன் சொன்னார்?"

"சொல்வதென்ன... உங்க மயிலே அப் படியே தூங்கிட்டான் தீபக். சிறே தூங்கு விரிக்கப் படுக்கப் போட்டுட்டாருமா?"

"சொன்னம் கூட்டத்திலே மண்ணை அடி படும் இப்படியே தூங்கட்டும்."

"ராத்திரி யூர் இப்படியேயா? தொடை வளிக்காது?"

"யிடு சொன்னார் அவன் ..."

"சொல்வதெங்க, காணிய அவனைப் பாரித் தப்போ..."

அவளுக்கு அடையாளமே தெரியவில்லை.

சொன்னார்? ஏன் கண் எங்காய் உங்களை போலிடுச்சி? அழகா, சின்னதா தாடி இருத் திச்சே, இப்ப இதென்ன சாமிலாராட்டம்? எத்தக் கோயிலுக்கு? சாமி மேகை தம்பிக்கை எவ்வாய் வந்திடுச்சா? இப்போ என்ன பண் ணறே? எல்லாணும். குழத்தை? - கேட்க இத்தனை கேள்விகள் இருந்தும் கம்மா திக ளன் விபத்து.

"என்னை ஞாபகமிருக்காது?"

"அம்மா, அந்தச் சொல்பு பூலிலே ரெண்டே ரெண்டு பதில்க்கட்டுமா?"

"ஏம், ஏம்... அதெல்லாம் பதில்க்க கூடாதுடா."

"உங்க பெரென்னைப்பா?"

"தீபக்."

"என்ன படிக்கிறே?"

"எம். கே. ஜி. பாரும்மா இவரு?"

"உத்து... உத்து..."

"என் பேர் சோகுப்பா, எங்கே இந்த அக்கிளுக்கு மூத்தம் கொடு. காட்பாள் வாக்வித் தருவேன்."

"அவனை இதற்கு விட்டுஞ்சு சொர்! அப்பறம் சேர்ப்பே இதற்கு மாட்டான்."

"பரவாலிக்கு. ஐ போனட்டி சிபிக்... அப்போ, ஊட்டியை விட்டுப் போன அநே கருஷ்யை கல்வாணம் ஆயிடுச்சா?" என்று மெகத்தைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"ம்..."

"என்ன பண்ணார்?"

"ஒரு பிளாஸ்டிக் கம்பெனின் எக்ஸிக்குய்டு ஆஃபீஸர். இங்கே ஒரு எக்ஸிப்ரன்ஸ். ரூபியை போரடிக்கிற. அதான் கார்ட லுக்கு அளவுக்கெகிட்டு வந்தேன். என்ன பண்ணிப்பிருக்கேன்?"

"தெய். சி. எஃப்.பி. வெளர்ச் பண்ணேன். ஞாபித்துக் மெய்மனையே கார்ட்டில் வினை வாக் இருபது ரூபா தொகையேன். திபெட் டாக் இங்கிலிஷ் படம் வரித வரைக்கும் வெய்ட் பண்ணேன். செக்ஸ்கலோயெக்கி வான்னு சொன்னு. "செக்ஸ்" என்ன சொன்னே "உன்னு கேக்கை சிப்ரண்ட்ஸ்- கிட்டே சிகரெட்டுக்கு தெருப்புக் கேக்கிறேன். எக்காரும் சிவிமா போனதும் கட்டியே படுத்துக்கிட்டு. பகைமையான தினைவுகளோடு

பாட்டுப் பாட்டுகள். பிரதி ஏழாம் மாசம் முப்பதாம் தேதி வரதப்போ என்னும் கொளியோட போட்டோவை எடுத்து..."

"சேகர், இப்போ தான்...."
"இனி அந்த வெண்பூம் இல்லை. என்ன பேசுவதானே தெரியலாம். சின் விஷயம் என்று அதைமா தம்பட்டேறும். அதைமா ஏமாத்துட்டீரும். மறை வரது. எங்கே தங்கியிருக்கீங்க? என் குடையிலே கொண் டாத்து விட்டுட்டு வரேன். காணீ.."

"சேகர், நான் உபாமிலிப்போட டைட் டிஸை விட்டுப் போனதுக்கப்பறம் என்ன நடத்தலாகு...."

"மறை பெருசா வருதுங்க. கத்தமாப் பயனை இவ்வாற சப்பெக்கடை இப்போ ஆரம்பிக்கிறீங்கனா.... நீங்க வாய்பா. நான் தூக்கிக்கிறேன்."

குடையின் மேல் மென்மையாக நடத்தார்கள். காட்டினை விட்டு வெளியேறி. காட்டினது தொக்கி நடக்கையில் கடையில் காட்டினால் வாய்க்கி வந்து கொடுத்தான் சேகர்.

காட்டி விட்டே வர....

"என்ன மறைதான். நான்கு பேய்க்கி லீரேன் சேகர்."

"ஏன் அருவசியமா தீவனனும? எனக்கு எதுவும் வேலை இல்லை. காட்டி வரக்கும் வரேன்."

"இல்லை, அதுக்குச் சொல்லு. அவர் வந்துட்டார். பாக்கலியிலே திக்கலா. இம் றும் நம்மைப் பார்க்கலா. அதான்...."

"ஊக்க. விஷயம்... காட்டுவோ! வரேன்."

கிண்டென்ற கிண்டி வேகமாய் நடந்து மறைத்து போனது.

அதற்கு அழைத்து வந்த அவசியம் அறிமுகம் செய்து வைக்கத் தைரியம் இல் லையா எனக்கு இருக்கிறது. இவர் எப்படி எடுத்துக் கொள்ளார் என்பது பற்றும் இருக் கிறது.

இந்த சேகருடன் எத்தனை எத்தனை நாளைகள்.... ஓ! நோ! நான் அதை நினைக்கவே ட்டாது. ஆதலால் மிகத்து வந்த பூ கொஞ்ச காலம் ஒரு நாளைக்கு தடைப்பட்டுத் தேங்கி திண்ண... பின் மறுபடியும் நன் னுட்டத்தில் ஓடுவது போல....

இப்போது என் வாழ்க்கை எனக்கு மூக் கியம்.

"வாரு, கொடைவீடு கொண்டாத்து விட் டுட்டுப் போனானே, அவனைக் கேக்கிறீங்களா? அப்பா இப்போ இருந்தபய பழக்கம். சின்னப் பையனு இருந்தான். இப்ப ரொம்ப வளர்ந் துட்டான். என்ன வேலை சொன்னாலும் செய் வான். எங்க ஸ்பாமிலிக்கு உயிரு...."

"ரொம்பக் குளிரது இப்போ?"

ராமின் கூட அவன் தொன்மேல் ஊர்ந்தது. அவனைப் பெருமூச்சை உணரலில்லை. சைப்பர் இப்படியும் அப்படியும் நீரைக் கூட்டிக் கொண்டு இருக்க.... மின் கிளையாய்த் என் னுது மென் மறை!

சென்னை மாநகரில் உள்ள அனைத்து மருத்துவமனைகளிலும் கிண்டென்ற கிண்டி வேகமாய் நடந்து மறைத்து போனது.

கேரத்தின் பராமரிப்புக்கு இரு கைவங்கன்

மதுபாஷ்டிடி வைதலம்

நிலையர் உதிர்த்தை நிதந்தி கேரத்தை அபரிமையாய் வளரக் செய்யும்

நீலிபிஞ்சுக்கா மலகம்

அகால தகரையைப் போக்கி நிலையினர் அருமையாக வளரக் செய்யும்

லலிதா பார்மஸி

கும்பகோணம் (போன்: 123)

DRUG LICENCE No. 40/78

(மத்திய அரசால் சட்டுத் தொகைக்கு அனுமதிபலிக்கப்பட்டுள்ளது)

எமது சிறுக்கண்ட கிண்களிலும் மருத்துக்கி கிடைக்கும்:

60-B, கச்சேரி ரோடு, அமலாப்பூர், சென்னை-4 (போன்: 73007)

6, ரெங்கராதன் தெரு, தி. கை, சென்னை-17 (போன்: 461484)

81, வடக்கு சத வீதி, சிதம்பரம்

52, மதுராதானத் தெரு, மயவரம் (போன்: 379)

மற்றும் சிறந்த ஆயுரவேத மருத்துகள் வாகும் கிடைக்கும்

உவரஸஸலோ எழுத்தாளர்!
கிருஸ்து

முடி, ஸ்ரீ கமர் தாக்கு ஆண்டு காலம் போய் க்ஸ்துன்கெபெக்டராக வேலைபார்த்து விட்டும் பிறகு செட்டி நாட்டில்தங்கப்பெற்று வந்த 'குமரன்' பத்திரிகையில் பொறுப்பாளி யரானார். அதில் அவர் நிறைவுத் தொட் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் இலக்கியங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை.

it. and

பிரியாவுக்குத் தன்னை மறவித்துத்

கொண்ட வெகு நேரம் நெகைப்பட்டது. எப் படியோ ஒரு வயிப்பாகக் கட்டித்துக்கு அருகில் உண்ட ஒரு நூற்பாலில் உட்கார்த்து கொண்டாள். பார்வையில் புனைப் படத்தைக் கல்லில் பிடித்துக் கொண்டிருந்த கிரகணிக் கருக்கம் இன்னும் குறைந்த பாய்க்கி. பலத்த பெருமூச்சுடன் புனைப் படத்தை இப்படியும் அப்படியுமாகத் திருப்பிப் பல முறை பார்த்தாள். ஆமாம்... அதே புடவை தான். பட்டை சரிசெய்யப் போட்ட தீர்மானம். எல்லாப் பட்டுப் புடவை... அதிக ஆக்ஷன் அழகுக்கு அழகு சேர்க்கும் கைவழிச் சேகரிப்பாடுகள். அந்தப் புடவைகளைப் பற்றிப் பார்வதி பேசியது அவள் நினைவுக்கு வந்தது. அதை வாய்விடத்தான் பிறகுதான் இந்தப் புனைப்படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக எந்தவித எந்தொன்றும் இல்லை. படத்தில் பார்வதிக்குப் பின்னால் பெருமையுடன் நீர் கும் மாரமும் அழகுடன் காட்டி அணித்தது. அந்த மரம் பங்குளாவுக்கு வெளிவே கைகள் ஓரமாக உள்ளது. அப்படி வெள்ளம் படம், பார்வதி வீட்டுக்கு வெளிவே உட்கார்த்திருத்தபோது எடுக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். பார்வதியின் முக மிகைத்தது பார்வதிப்போது அதிக கோபம். கோபு என்று அழைக்கவே கைத்திருப்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது. அதனால் அந்தப் படத்தைப் பார்வதிக்குத் தெரியாமல்தான் எடுத்திருக்க வேண்டும். எடுத்தது யார்? எதற்காக? பிரியாவுக்கு மிகக்கூடு தொடக்கி வது. அதனால் அவன் அணித்திருக்கும் பிளவுகள் முதுகோடு நட்டிக் கொண்டது. நான்காவியை நகர்த்து உட்கார்த்து

கொண்டாள். அவன் முதுகில் இரம் தெரிவது ஓன்று உட்காருக்குச் செல்வது போன்ற பிரமை.

படத்துக்குப் பின்னால் பென்சிலால் எழுதப்பட்டிருந்த வார்த்தைகளை பின்னும், பின்னும் படித்தாள். 'இதுதான் அம்மா'... இந்த வார்த்தைகளை எழுதியது யார்? அது வெறுத்தது பார்வதிப்போது அதை எவ்வேளையோ மூலம் பார்த்தது போல் ஓர் எண்ணம்... பார்வதிவருடையதா? சே என்ன மடத்தனம்! பார்வதிவே தன் புனைப்படத்

வெருவாள்
நாஜுகுமாரன்
நாண்டார் கை

தின் பின்புறம் 'இதுதான் ஸ்டீஸ்' என்று எழுதிச் சொல்லுமா? ஸ்டீஸ் புகைப் பட்டகின் இவ்வாறேயுடைய பார்ப்பது இதை மட்டும் ஏன் எடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்? சைபெரூத்து மாரூடையது என்று தெளி

கனகத் தெரிந்து விட்டான். என்னா விஷயம் கனகம் தங்களுடைய ஓரளவுக்குப் புரிந்துவிடும். அதுதான் தான் முதலில் செய்ய வேண்டிய வேலை. அவர அபரமமாகக் கீழே சென்றிட்டு விட்டதே பொருத்தமே! வேகமாகப் எடுத்துச் செல்லப் போட்டியில் வைத்துத் தீர்த்துவிட்டான். அந்த லுடிவிட்டுக் கட்டிவைத்து அடியில் முன் பிடுக்கி விட்டதே! வைத்துவிட்டான். எவ்வளவுதான் புகைப்படத்தை இன்னும் சற்று அழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு வேகமாக ஓடினான்.

பார்க்கிறீன் படுக்கை அலற நெறியிற்
கோடிப்பிடுதல்து. அதற்குள் துழையும்போது
பரிவாயின் மணத்திற் ஒரு புதுநிதமான பவம்
புகுத்த துணைக்கத் தொடங்கியது. தனக்குப்
பழக்கமான பார்க்கிறீன் படுக்கை...
கோபாக்கன்... தாறுகாசினன்... மூங்கியில்
இருக்கும் கங்கை பிரேம, மேனம்... இவை
எங்காடும் தன்னை மீட்டுவது போல் ஒரு
பிரமை... வெகமாகக் கவலிப் பூரமாக இருத்த
மேனமையின் அருகே சென்றுள். அதற்கு
மேலே கவகப்பட்டுக்கூட சிறிது மேட்டி
வந்தாள். நுகர்த்தும் பார்க்குது. ஒரு நாட்களால்
கவக அழகுதிப் பிடித்துக் கொண்டு அதி
தும்பித் துரையாடலுரை கொளியே இருந்ததான்.
கவர்துள் ஒரு சிறிது கவதிக் துலங்கு.
கிரக வதந் துலங்கு அளது அலன் பத்திர
மாக கவனனை வைத்திருந்தான். அந்தக்
பொருட்கவனனைவை அந்தக் கவதிக்
தின் மதிப்பு மிகவும் சவர்த்து
விட்டது என்ரு என்ருமும்
தவன் மனத்திற் பவதிட்டி
து. கவதிக் துல அலசுர
அலசுரமாகப் பிரித்தான்.
அவன் கவகன் மேல்
கவசவ மட்டும்தான் கவரு
விட்டார். தவன், "மிகக்
பார்க்குதி" என்ரு பெல

ஆய்விதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. சந்தேகமே இல்லை! அந்தக் கையெழுத்துத் தனக்குப் பழக்கமானதுதான். டாக்டர் ஆனந்தனுடையது! தன் கைவிரலுக்கும் மருத்துச் சட்டை எழுதியவரும், புனைப் பட்டதின் பின்புறம் அந்த மூன்று வார்த்தைகளை எழுதியவரும் ஒருவரே... டாக்டர் ஆனந்த்.

அப்படி யென்றால் அந்தப் புனைப்படத் துக்குக் காரணமாக இருந்தவரும் டாக்டர் ஆனந்தர்தான். சந்தேகமில்லை! அதாவது டாக்டர், பார்வதியை அவளுக்குத் தெரியாமல் படம் எடுத்து, அதற்குப் பின்புறம் "இதுதான் அம்மா" என்று ஆய்விதத்தில் எழுதி கிரிஷ்-க்கு அனுப்பி மயத்திலுக்கிறார். எத்தனை! காரணத்தைப் பற்றி நினைக்கும் பொழுதே பரியாவின் உடல் நடுங்க ஆரம்பித்தது... ஆமாம், சந்தேகமில்லை, டாக்டருக்கு ஏற்கனவே கிரிஷைத் தெரியும். அன்று பார்வதிக்கு முன்னால் இருக்கும் முதன் முறையாகச் சந்தித்துக் கொண்டுவது போல் நாடகமாக இருக்கிறார்கள். கிரிஷ் பார்வதியை முன்னால் பார்த்ததே யிதில், அவளை அறிமுகப் படுத்துவதற்குத் தான் இந்தப் புனைப்படம்!

ஆமாம். சந்தேகமில்லை. கிரிஷ் என்று சொல்லிக் கொண்டு விட்டால் நுழைந்தவன் பார்வதியின் மகன் அல்ல. அவன் ஒரு போலி. டாக்டர்தான் அவளை உருவாக்கியிருக்கிறார். பார்வதியின் சொத்துக்களைப் பறித்துக்கொண்ட டாக்டர் ஆனந்தின் சூழ்ச்சியின் அடிப்படையாக கிரிஷ்...

யார் இந்தக் கிரிஷ்? எங்கிருந்து வந்தான்? தன்னை அணைத்து உடலின் புதுப் புது உணர்ச்சிகளை உண்டாக்கிவைக்கப் போகிறார்?

அந்த இருளடைந்த சூழ்நிலையில் ஒரு வெளிச்சக் கோப்பை - மீயுந்துர் கொலித்த ராஜாக்காரி! வக்கியே தொழிலில் முன்வரிசையாகிய பிற்குழம் மணிதர், அந்தக் காவத்துப் பண்பாடு, நேர்மை, ஒழுக்கம், மனிதாபிமானம் இவைகளை வெல்லாமல் எவ்வளவு அணிந்தவரீ. பார்வதிக்கு நெருங்கினவரீ, தன்மேல் பாசம் உள்ளவரீ. அப்படிப்பட்ட ஒருவரின் உதவியை நாடினால் என்ன? திணைமையை எடுத்துச் சொன்னால் திக்கையமாகக் கரம் நீட்டிக் காப்பாற்றுவாரீ...

அவன்: "அந்த 7 நாட்கள்" பத்திரிகை கதை என்னடா?

இவன்: "நான் இன்னும் படம் பார்க்கவில்லை" என்று கடைசி வரலாற்றில் சிலைக் கைக்கு உட்கொண்டிருக்கிறான். கைக்குப் பற்றி கைதவாக இருக்கிறான்!

உ. ரமணி

வேகமாக போன் இருக்கும் இடத்துக்கு ஓடினார்.

"ஹலோ! போலித்தரானார் சாரி நியர்!"

"ஹலோ ஸார் ப்ரியா பேசுறேன்.... ஸார் புதுசா ஒரு விஷயம் முனிசு இருக்கு, எனக்கு.... எனக்கு.... ரொம்பப் பயமா இருக்கு ஸார். நீங்கதான் நெலம்... நெலம்ப் பண்ணணும்."

"என்ன ப்ரியா என்ன நன் குரவே ஒரு மாதிரியா இருக்கே, எளிதில் ராகு!"

"ஸார்.... நா.... நா.... ஸார்.... டீபான்லே அனாத் கொங்க முடியாது, ஸார், நேரிலே பார்த்துத்தான் அனாத் கொங்கலையும், ஒங்களை உடனே பாரிக்குணம் சார்."

சில கொடிசை இருவருமே மெனமமாக இருந்தார்கள்.

"ப்ரியா... என்னம்மா ஆகக் ரதாவது பராபரமா உயிர்ப் பற்றி...."

"இப்பே ஸார்... இது அனாதிடப் பெரிசு!"

"அப்படியா! நான் அங்கே வரட்டுமா அம்மா"

"இப்பே ஸார், நானே அங்கே வரேன், அதுதான் எங்களுக்குமே தகவது..."

இடம் டாக்டர் யுட் டாக்டர்

வாசத் ததவு மணி ஓய்விட்டது. நடு நடுங்கிப் போன ப்ரியா டீபான் அப்படியே சீரே வைத்து விட்டாள். கிரிஷ்! பாயி அதற்குள் வந்து விட்டானே...

வேகமாக ஓடிப்போய் காசம் ததவைத் திறத்தான். அவனைக் கண்களாலேயே கைரத்துக் குடித்துக் கொண்டு உட்கே நுழைந்தான் கிரிஷ், நேராக அவன் கண்ணத்தைக் கிள்ளினான்.

டீபான் நிமிசென்று அவரைத் தொடல் செய்தா!

"ப்ரியா அந்தக் காய் எண்க்காததான் இருக்கும். நம்ம டாக்டர் அந்தப் பெரிய அனோரு பேசிட்டு என்னைக் கூப்பிடறென்னு சொன்னார், கால நானே அட்டன்ட் பண்ணேன், நீ குடிக்கறதுக்கு ரதாவது கொண்டு வா."

ப்ரியாவுக்கு உடல் நடுங்கியது.

"ஹலோ... யாரு பிஸ்டர் சாரியா! கிரிஷ் பேசுறேன் ஸார்... என்ன ப்ரியா யோட பேசுணுமா? ஓடுறா மம்மி உயிர் விஷயமாறா? பேசங்க பேசங்க..."

"ப்ரியா... ப்ரியா... வா... ஓங்கு... டீபான்...!" கிரிஷ் ததவது அவனை மீண்டும் இந்த உலகத்துக்கு அழைத்து வந்தது. எண்கலம் அழைப்பிலிருந்து ஒரு வெள்ளிடம்ளரில் மோரை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அவனிடம் 'காடுத்தான், அவன் அனாத் உறிஞ்சிக் குடித்துக் கொண்டே டீபானுக்கு அருகிலேயே நின்றுன்!

"ஹலோ ப்ரியா நியர்!" - அவன் குரல் உடலுக்கு அடிவிலிருந்து பேசுவது போல் இருந்தது.

"ப்ரியா நான்தான்... அங்கே என்னம்மா நடக்கிறது? நீ வந்து...."

யூ.எல்.ஐ.யி. +

பாதுகாப்புக்கு மறு பெயர்

அளித்தும் அடங்கிய ஒரே சேமிப்புத் திட்டம்

மற்ற திட்டங்களைவிட பல்வேறு நன்மைகளைக் கொண்ட சிறந்ததொரு திட்டம் யூ.எல்.ஐ.யி. +. உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்துக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் சேமிப்புத் திட்டம்.

யூ.எல்.ஐ.யி. + ன் நன்மைகள்

- உயர்ந்த வசூலாகும். உங்கள் சேமிப்புத் தொகை ரூ. 12000 திட்ட முடியில் (10 ஆண்டுகள்) ரூ. 1000 மாவும் (15 ஆண்டுகள்) ரூ. 22000 மாவும் உயர்ந்து விடுகிறது.
- வரிச்சலுகை. இந்த திட்டத்தில் முதலீடு செய்கு உங்கள் தொகைக்கு பூரண வசூலான வரி விலக்கு உண்டு.
- விபத்து பாதுகாப்பு. நீங்கள் எடுக்கும் திட்டத்தின் மதிப்பு எதுவானாலும், ரூ. 15000 வரை உங்களுக்கு விபத்து பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது.
- ஆயுள் பாதுகாப்பு. நீங்கள் சேமித் திட்டத்தின் தொகைக்கு உயமாக உங்களுக்கு ஆயுள் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. மருத்துவ பரிசோதனை தேவையில்லை.

- ரூ. 24000 வரை சேமிக்கலாம். ரூ. 12000க்கு ஒரு திட்டமும் அதிலிருந்து 3 வருடங்கள் கழித்து அதே தொகைக்கு மற்றொரு திட்டமும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

பாதுகாப்பான வாழ்க்கைக்கு இன்றே யூ.எல்.ஐ.யி. திட்டத்தில் சேர்ந்துடுங்கள். இதை விபத்துக்கு எங்கனியோ அல்லது எங்கள் ஏஜென்டுகள் மற்றும் நிபந்தனை பிரதிநிதிகள் அல்லது உங்களுக்கு அருகிலுள்ள பங்கு ஆப் பரோடர்ஸின் கிளைகளையோ அணுகுங்கள்.

எங்கள் தலைமை பிரதிநிதிகள் :
ஏ. தளபாலு, 10 ஜே. ஹாஸ்டல் ரோடு கோயம்புத்தூர் 641 018.
போன் : 34776 (கோயம்புத்தூர்.
பெரியார் மாவட்டங்களுக்காக)
ஜம். சாமுத்திரி, 30, எல்.ஐ.சி. காலனி, மதுரை-625 002 (மதுரை மாவட்டத்துக்காக)
கே. முத்துசாமி, 52-ஏ, வ.உ.சி. நகர், தஞ்சாவூர்-613 007. போன் : 1224 (தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துக்காக)

யூனிட் டிராஸ்ட் ஆப் இந்தியா

(ஒரு பொதுத்துறை நிறி நிறுவனம்) நிபந்தனை செயலகம் : பம்பாய்-20

தெற்கு பிராந்திய செயலகம் :

கொழிவு மேன்ஜர், 46, சென்னை-2 இன் வீட், சென்னை-600 001, தொலைபேசி : 27433

உங்கள் சேமிப்பின் தொடக்கம் யூனிட் டிராஸ்ட் ஆப் இந்தியா இதுக்கிடும்

"நான் வரேன் ஊர்... அந்த ப்ரோயெட் மேட்டர், அந்த பாங்க் அக்கவுண்ட்... கொஞ்சம் தூரக் பன்னுக்கோ ஊர்..."

"ப்ரீயா நீ ஏன்... ஒரேயா அவன் பக்கத்துவெய் திக்கொழு புல்லுக்குத் தான் உடனே வான்... சமாச்சாரம் எதுவா இருந்தாலும் நீ உதறியோ இரு. நான் இருக்கேன்... மேயே பசுவான் இருக்கார்..."

"ப்ரோயெட் வைத்து விட்டார் அவர்."

"ப்ரீயா, அந்த வக்கீல் என்ன சொக்குர? த உடனே வெங்கிப் போ. இந்த வக்கீலுங் கெளரம் வுக்கு கொடுத்ததுங்கே இருந்ததான் தான் வேறு செய்வாங்க..."

"பிரீயா அவன் கைவிரித்து எடுத்து வைத்தான். அவனை இதை அணைக்க முயன்றான்."

"பிரீயா நோ... பச்சிஸ் இப்ப நான் அந்த ஸ்டூடென்ட் இல்லை... பச்சிஸ்... சார் மேதே ஓடனே வரச் சொல்லி விடுவாரு. இதெக் காய் அப்பறம் வெக்கக்கொம். நான் எங்கே ஓடினா போப்போறேன்..."

"என்ன ப்ரீயா இது... ரொம்ப ஒக்கு மாடவா இருக்கியே... " என்று கூறி, பிரீயா போனான் தன் அறையை நோக்கிச் சென்றுவிட்டான்.

தொடக்கத் தன் அறையில் சென்று படுக்கையில் சாய்ந்து விட்டான். கற்றுக்கொண்டிருக்கும் எல்லாம் நினைத்தான். முடிபயிச்சி.

"ப்ரீயா!"

கண்ணைத் திறந்து கொண்டு எழுந்து உட்கார்த்தான். படுக்கை அறைக் கதவுக்கு வெளியே நின்று கொண்டிருந்தான். அடுத்த மூன்று நிமிஷ நேரம் பாண்டும், உட்கைக் கதவை வெளியே 'டி' ஊட்டும் அணித்திருந்தான்.

"ப்ரீயா நான் வெளியேறேன்... திருப்பி யாராதுக்கு ரொம்ப கேட்டாகுமென்று சொக் கிறேன். தங்களுக்கு மேயே வேறு இருக்கு... அதான் மயி பணம் விஷயம், அதை கவனி. அதுதான் ரொம்ப முக்கியம்."

"வந்து... மயிமேயோட விட எங்கு வேணுமே, வக்கீல் விட்டக் கொடுக்கிறதுக்கு. நான் அன்னிக்கு ஒங்க ரெட் பாங்க்ஸிலே செக் கேன். ஸ்டாப்க் மீடுக்கிடுங்கே. காபிரெயே கேக்கணுமே தெளச்சேன். மறத்தப்போக்க."

"ஒமறத்திதே போக்க ப்ரீயா. மயி மயிஸ் கெடிக் இருக்கே அடிக்க மும்மே, அதுவே செச்சுக்கேனே, அந்த உயிரே. அந்ததான் இருக்குமே. தேயுப்பார்த்து நீயே எடுத்துக்க..."

என்று கூறிவிட்டுச் சென்றுவிட்டான்.

பார்க்கிவிட் உயிரே செடிக்குள்ளே நேட ஆரம்பித்தான். அந்த ஆபரணப்பெட்டிகளை ஒவ்வொன்றாக வெளியே எடுத்து வைத்தான். ஒரு பெட்டிகையைத் தவிர மீதி பெய்வாமே மூட்டப்பட்டிருந்தன.

மூட்டப்பட்டாகும் இருந்த பெட்டிகையைத் திறந்தான். உங்கே கத்தை கத்தையாப்ப பத்து ரூபாய் நோட்டுகள்!

உயிரே மீண்டும் தேடினான். காத்தெங்கள், டவர்கன், கலாரிப்புகள் இவைகளுக்குப் பின்னால் அடைத்து வைக்கப் பட்டிருந்தது, அந்த நேர திரக் கவர். அவரை அவரமாக அடை வெளியே எடுத்தான். அத்துடன் பாதி கிழித்திருந்த ஒரு பெரிய கவரும் வெளியே வந்து தரைமீக் கிழுத்து! அதன் உங்கே விழுந்ததெல்லாம் வெளியே வந்து கிழுத்தான்.

எல்லாமே யொரான மஞ்சள் படித்த காத்தெங்கள். பக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட கடிதங்கள்! தரைமீக் மூட்டி. மேட்டிட்டு உட்கார்த்து கொண்டு அந்தக் கடிதங்களே முறைத்துப் பார்த்தான். எல்லாக் கடிதங்களிலும் ஓரே மாநிலி கைப்பெழுத்துத் தாய் இருந்தது. அந்தக் கடிதங்களையும் எழுதினவர் ஒருவரே. ஒரு கடிதத்தை எழுதுதுப் புரட்டிப் பார்த்தான். கடிதத்தின் முடிவில் அழகான கையொப்பம்... மக்கி! பார் கறிவிச் ராஜ்யம் வீரக் கையன்!

(தொடரும்)

தீர்ப்பு

தீர்ப்பு: தீர்ப்பு வழங்கு முன்னர் நானே நாடகத்தை ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டேன். என்னைப்போக ஒரு தடவை கொஞ்சம் அக்கப் பீக்க காறெட்டிரா உருகாக்கிவிடுத்த போதிலும் அது என் ஸ்டுடென்ட்ஸைப் பாதிக்க நான் விடப்போவதில்லை. ஒரேயா டாக்டர்ஸ்களுக்குச் சாதாரணமாக ஏற்படும் பிரச்சனைகள் மூன்றை ஒரேயா அகிவிடுக்கார் கருவிக் கொலை; ஒரு சந்தை; புதிர் மருத்த தொவானி; வீது பரிச்சித்தம் ஆகிய இவை சில சந்தர்ப்பங்களில் திவ்யமாயும் என்ற எடுத்துச் சொல்லி விடுக்கார். ஆனால் அவருடைய பிரதான தாக்கூதம் வேறே. பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்து நான் கருவியாகப் போய்க் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வர, கஞ்ச காதல் அசரன் மேயே பாய்த்து பிராண்டி விடுக்கார்! இப்படி நாடகம் எழுதினதான் சமுதாயத்தைத் திருத்துவதிக் உடனடியாக வெற்றி விட்டாகிட்டுமேயும் கைப் படைப்பு என்ற அணவிக் அடையும் வெற்றி. மகச் கோர்வு ஏற்படா திருக்க பாணிக்காய் அணமயும், முயற்சியைக் கைவிட்டிருக்க உதவும்.

எனவே, இப்போது மேலும் பல நாடகங்களை கண்காண எழுதிக் குவிக்க வேண்டும் என்று எடுக்கப் பட்ட திட்டம் உத்திகிறேன்!

-சுட்டிசுட்டிசுட்டி

டாக்டர் பட்டம் கிட்டுவோ?

33 எம். எம். எம். நாகேசுவரன்
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: சரடாக இருக்கலாம் என்றே சொல்லு
 கிறது. அவர் வீட்டுக்கு பாபா வந்து
 தன்னைக் கேட்டாராம். தன்னைக் இங்கு
 என்றதும் 'விஸ்தியாவது கொடு' என்று
 கேட்டு விஸ்தியைத் தன்னைக்காக மாற்றி
 லாராம். வீடு என்றும் ஒரு டம்ளர் தன்
 னைக்கடவா இருக்காது! அதுவும் ஜோதாபதி
 வீட்டில் பிப்பித்தித்தித்தன்னீர், துண், கோடா
 குளிர்பானங்கள் எல்லாம் இருக்குமே. மற்
 ரது எப்படியோ, தன்னைக் சம்பவம்
 காதில் பூ கற்றுமெது!

சென்னை பத்திரிகை

34 எம். எம். எம். நாகேசுவரன்
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 இன்று நதிக்கு கிட்டது எதுவும்?
 ப: நதிக்கு கிட்டதா? பார் அப்படிச் சொல்
 னது! ஒரு தாளும் கந்தாடக சங்கீதம்
 நவீனமடையாது. வேறு சில சங்கீதங்கள்
 பரபரப்பாகப் பாப்புவரா இ இருக்கலாம்.
 ஃபர்த் வேகத்தில் மனதத்தும் போகலாம்.
 ஆனால் பஸ் ஆயிரம் வருடங்கள் சென்
 குளும் நமது கந்தாடக இசை, பத்தி
 உணர்வு, பரத நாட்டியம் போன்றவை
 இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும்.

35 எம். எம். எம். நாகேசுவரன்
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ஏன் வருந்துகிறீர்கள் நான், நீங்கள்?
 ப: சரிதான் தன்ருகத்தான் தடிக்கிறார். தடிப்பு
 இன்னும் நெறப்பாக அமைவும் சிறுத்தடிப்
 பிவாமகிடுந்தான்.

36 கு. ம. க. கிணான், குடும்பப்பிரமுகாரி
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: கிட்டும். டாக்டரிடமிருந்து பட்டம் கிட்
 டும், சபத்தியம் என்று!

37 எம். எம். எம். நாகேசுவரன், மதுரை-19
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: ஒவ்வொரு அனுபவமும் ஒரு பாடம்
 மாற்றி. ஆனால் நம்மில் பலர் பாடத்தைச்
 சரியாகப் படிப்பதில்லைவாய்கவால் பஸ்
 சோதனைகளைச் சந்திக்க வேண்டி விடுகி
 றது.

38 சென்னை, சென்னை-24
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: சாணரக் கொடுப்பதுடன் வாணியப்
 பட்டமில் மேல் பாம்பு எழுதுவதுடன்
 வணரப் பட்டம் வைத்தால் நல்ல பலன்
 கிடைக்கும் என்று டி. ஆ. பெ. விஸ்வ
 நாதம் ஒரு சொற்பொழிவில் கூறினார்.
 பவிக்கவிசை என்னை அவ்வாறேயேயேயே!

39 எ. கே. என். சென்னை-24
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: கேள்வியைக் கவனிக்க அனுப்பும் தபால்
 கார்டில் விவரம் எழுதுவதோடு 'ரேஸ்
 போர்டில் ரேசுட்' என்பதிக் கோரல் என்
 பதற்குச் சரியான லிபென்சியைத்
 தெரிந்து கொண்டு எழுதுங்கள் என்பதே!

40 எ. கே. என். சென்னை-24
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: அப்படி கதைகளில் தடைவும், சொல்லும்
 சிறப்பாக அமைவது. கதைகளைப் படித்த
 பிறகு வெகு நேரம் வரை அது நம்மை
 ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பது. வித்தி
 வர்மனாக, அந்த சமயம் இவர்கையாக
 அமைவும் கார்த்திகை ஜாயங்கம்.

41 எம். எம். எம். நாகேசுவரன், சென்னை-24
 கே. ஜோதாபதி - துணைப்பிரமுகாரிதோனோ?
 ப: பம்பாய், மும்பை போன்ற ஊர்களில்
 தென்னிந்தியர்கள், 'நம்ம கமல் பட்டம்'
 என்று ஆர்வத்தோடு பார்த்து வருகின்
 றனர். மற்ற தென்னிந்தியர்கள் இத்திப்
 பட்டமில் கிட இதை தெற்றி ஒரு படி
 அடுகம்! எனவே மற்ற இத்திப் பட்டங்கள்
 சென்னைக்கு ஒருவகை கிடச் சிறப்பாக
 இது ஒட்டவேண்டும் - நிவாயமாக!

பதி: பெறுபவர்:
 எம். எம். எம். நாகேசுவரன்
 2, வடமேயுதி தெரு, ஸ்ரீகிராம நகர்
 சென்னை-600063

பார்த்தன் கண்ட பிரகருத் அடிரு

தாசனின் வழித்தோன்றல் என்பதனைப் புலப்படுத்த முயல்கின்றார்.
மாலை நேரத்தில் அடிவானம் காட்டும் அழகொன் பத்தைப் பாஞ்சாலிக்குக் காட்டி, பார்த்தன் பேச விரும்பு:

“பாரதியோ! வானத்திற் புதுமை வெய்யாம் பன்மொழி! ஸைத்தோறும் மாறி மாறி ஓரடி மறி நேரடியோ டொத்த சிவந்தி

உவகையுந் தவநவமாந் தோள்தும் காட்டி! பாரதியின் கைவபோலப் புலியின் மிதே பெண்ணாரிய பொருள் கொடுத்து மியற்றவங்காரி!.....

பாரி! உடர்ப் பரிதிவைப் குழியை படர்முனிக் எத்தனை நீப்பட்டேர்வன! ஓவோ! என்மனம் பீத்த வண்ணத் திவம்புகன்! எத்தனை வடிவும்! எத்தனை கவனம்! தீயின் குழம்புகன்! - செழும்பொன் காய்க்கி விட்ட ஒடைகள்! - வெய்யை நெர்வருமே. எரித்திருந் தங்கத் தீவுகள்! பாராமி!..... கருகு கெரங்கன்! - காணடி, ஆங்கு தங்கத் திமிங்கிலம் தாம் பல மிதக்கும் திருட்டை ஆகா! எங்கு தொக்கியுளம் ஒளித்திரன்! ஒளித்திரன்! வண்ணக் கைசெயம்!

அன்னன் நிகுதராக்கிரகம் அனுப்பப் பட்டு, இதிரப் பிரகந்தம் சென்ற அந் போன் விதரன் அங்கு தன்னுடைய மற் றொரு உடம்பிறப்பான பாண்டுவின் புத் திரர்களை பாண்டவர்வீரர் எத்தித்துத் திரு தராக்கிரகனின் கருத்தைக் கூறுகிறார். அன் திருபுரம் வந்தால் அங்கு புதிதாக அமைத் துள்ள மண்டபத்தைக் காணலாம் என்று சொன்னதுடன், அம்மண்டபத்தினே மாயச் சூனியுடன் சூதாடவும் நேரவாய் எனப் பதைவும் விதரன் தருமனுக்குச் சொல்லு கிறார். சிறிய தந்தை விதரனின் கருத் துதித்த தருமன் சூதாட்டத்துக்கு எதிர்ப் புத் தெரிவிக்கிறார் முதலில். பின்னர் ‘இதுவும் விதியின் விளைபாட்டு’ என்று கூறித் தம்பியருடன் அந்திருபுரம் சென்ற இவ்வடி தெரிவிக்கிறார்.

வழக்கம் போல் வீமன் முதலில் வீரம் பேசுகின்றான். ஆயினும் துரிபோதனுதி வரை எதிர்த்துப் போகிறவதற்கு இந்தச் சூதாட்டமே தொடக்கமாக அமைவமென்று தெளிந்து, அவனும் அந்திருபுரம் செல் வதற்கு விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்.

பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலியும் பெரி யோன் விதரனுடன் கூடி அந்திருபுரத் துக்குப் பயணம் தொடக்கினர்.

வழியில் சரியான மாலை நேரத்தினே ஒரு பூங்காவிலே அரிக்கனனும் பாஞ்சாலியும் தனித்திருந்து அடிவானம் காட்டும் வண்ண திரைக் காட்சியை அனுபவிப்பதானது விவாச பாரதத்தினும் விக்வி பாரதத்தினும் காட்டப் படுகிறதென்றாலும் பாஞ்சாலி சபத்தினே விவாசனையும் விவாசனையும் வெய்யக் கூடிய வகையிலே தமது புனைமத் திறனைப் பாரதி வெளிப்படுத்துகிறார்.

காவிதாசன் போன்ற மகாவிஷம் இயற்றவையுடைய சடுபட்டு, விஷை புரியும் ஆற்றல் பெற்றதுபற்றிப் பாரதியார் கூறுவது வருமாறு:

‘தமது நாட்டில் வேதவாகத்து சிஷின் பிரகிருதியின் சேனத்தரவங்கிசை என்று மொகித்துப் பரமாரத்தம் எய்தியவர்களால் பல அநிசையமான பாட்டிகள் பாடியிருக்கின்ற னர், பிரகிருதியின் அழகைக்கண்டு பரவசம் எய்திக் காவிதாசன் போன்ற பெருங் கவிசன் அறிபுறக் கவிசன் செய்கிறுக்கின்றனர்.’

இப்படிக் கூறும் பாரதியார் தாமும் இயற்றை அழகை வருணிப்பதிலேயே காவி

அந்திருபுரத்தினே பாண்டவர்கள் வர வேற்கப்படுகின்றனர். அந்த உத்தமர்களைக் காண நகர மக்கள் வீதிவீதி இறு மருங் கிறும் வெள்ளம் போல் திரண்டனர்.

பாண்டவர்கள் அரசன்மனை விருத்தாவி களாகெதென்படுகின்றனர். இப்போது தருமன் மன்னன் துரிபோதனை விடவும் உயர்ந்த அத்தமத்திக் உள்ள சாம்ராஜ்ய சக்கரவர்த்தி வங்கலா! அந்த அத்தமத்திரகேதப் அரசன் மனைவியே அவன் கௌரவிக் படுகிறான். துரிபோதனுதியைப் பெற்றெடுத்த காந் தாரியின் அந்தப்புரத்தினே பாஞ்சாலி வர வேற்கப்படுகிறார்.

இனி, அரசனையே நிரண்டும் சூதாட்டத் தைக் காண்போம்: அந்தச் சூதாட்டத்தின் போது பாரதி நிகழ்த்தும் காவிப்பத்திய எதிர்ப்புப் பிரகாரத்தையும் கேட்போம்.

சூதாட் தருமன் அழங்குகிறார் கருனி! தருமன் மறக்கிறார், இருவருக்குமிடையில் சிறிது நேரம் வாதப் போர் நிகழ்கின்றது.

‘அரசர்கூதாடிக் கவிப்பது சரியா, தவறு?’ என்பதனை விவாதப் பொருளாக் கிச் சஞ் சிக்கும் தருமனுக்கும் இடைபய ஒரு விவா தத்தை உருவாக்கி, ஒரு பட்டி மன்றத் தையே நடத்தி விடுகிறார் பாரதியார். இந்தக் காட்சி விவாசனியும்கி; விவாசியும்கி.

பட்டியுமன்ற விவாதத்திலேயும் வெற்றி சஞ்சிக்கத்தாம். இனி குதிலே அவன் அடைவதற்குக் வெற்றிக்கு இது அச்சார மாடுகிறதெறு.

அம்மா உங்கள் உவனியை உண்டு உடந்தது.

பார்லே

**கோமாளி விளையாட்டு குழந்தைக்கு
 காட்டிடும் குணக்குன்றே.**

**நாடித் தோந்தெடுத்தீர் அவளுக்கு
 நலமான பிஸ்கட்**

சத்தி விளையாடும் குத்துப்
 பாப்பாவுட்குப் பொது
 நேரம் மகிழ்ச்சியும்
 உங்கள் இவிய உவனியை
 என்னை நம்மம்—அவள்
 எடுத்துக்கொடுக்க
 அவளுக்காக நீங்கள்
 தேர்ந்தெடுக்கும் பார்லே
 கஞ்சோ—தீவிர உணர்வு
 குழந்தை தயாரித்த
 பிஸ்கட்—உணவு பிச்சு
 கரையாது.
 அவளுக்கெல்லாம் நேரம்
 கிடைக்கட்டும் சத்தி
 உங்கள். இதிலேயும்
 அதி உயிர் பிச்சு
 தயாரிப்பாளர்களின்
 புகட்டியு. உட்பொருள்
 தரம், கலர், கஞ்சோ
 மார் தயாரிப்பு, பேக்கிங்
 ஆகியவற்றிற்காக
 மரினாவா 7 ஆண்டு
 7 விருதுகள் பெற்றது—
 ஆகவே, அம்ம
 உங்கள் உவனியை

உணவு தேவை
 விருது பெற்றது.

இதிலேயும் உங்கள் விருது
 உண்ட. பிச்சு.

பார்லே
கஞ்சோ

உங்கள் பார்லேயும் பெரிதும் குழந்தை பார்லேயும் பிச்சு.